SANDRA BROWN

Căsătoria

Capitolul 1

Imogen se întinse cu voluptate sub plapuma uşoară de puf şi îşi îndepărtă de pe chip , cu un gest leneş , părul de un blond palid. Era o fericire să se poată trezi încet , agitaţia matinală pentru a merge la servici urmând să aparţină trecutului pentru următoarele trei săptămâni.

Ochii de un violet închis se deschiseseră larg, fixând mobilierul delicat al dormitorului , în timp ce primele raze ale soarelui de toamnă timpurie treceau prin perdelele de un verde deschis.

Se încruntă apoi , unindu-şi sprâncenele. Următoarele trei săptămâni de concediu anual ar trebui să-i ofere timpul necesar pentru a se decide dacă va accepta sau nu oferta de serviciu a lui Tolly , scuturând astfel , pentru totdeauna , de pe picioarele ei , praful agenţiei de publicitate " Martin and Sandown ".

Dar nu se va mai gândi acum la asta , se

hotărî ea cu incisivitatea obişnuită. În următoarele câteva zile se va relaxa , permiţând dezamăgirii provocate de felul în care fusese tratată de agenţie să se sedimenteze , pentru a putea vedea *copacii de pădure*. Ar fi fost o prostie să lase într-un moment de furie o slujbă la care se pricepea , pe care o putea face chiar cu o mână legată la spate.

Se strecură afară din pat , îşi puse capotul , legând cordonul în jurul mijlocului ei subţire. Materialul uşor de mătase se mula perfect pe sânii ei rotunzi şi părea a se scurge în jurul picioarelor nesfârşit de lungi , în timp ce se îndrepta spre bucătărie , pentru a-şi face o cafea.

Culegând ziarele de dimineaţă din cutia ce se afla pe holul apartamentului , le puse pe tavă şi se înapoie în pat. Se întâlnea cu Tolly la prânz. Dar până atunci nu avea altceva de făcut decât să se învârtească prin casă şi să se răsfeţe puţin.

Zâmbea când se aşeză pe pat sprijinită de perne , cu ziarele pe genunchi şi tava cu ceaşca de cafea pe noptieră , iar zâmbetul i se adânci când ochii ei parcurseră titlurile de pe prima pagină, oprindu-se asupra fotografiei sale şi a lui Tolly ieşind din holul particular al acestuia din Londra.

Fotoreporterul îi surprinsese într-un moment de aşa-zisă intimitate , ea privindu-l zâmbitoare în ochi , lumina făcând-o să pară aproape stupid de îndrăgostită , braţul lui în jurul umerilor ei creind impresia de posesivitate. Tipul adăugase şi un text fotografiei.

Îl parcurse rapid , ochii strălucitori oglindind ceva din râsul interior :

Milionarul proprietar de magazine Anatol Khristoforo Devenko , şaizeci şi nouă de ani , în timpul uneia din rarele sale ieşiri , în Marea Britanie. Oare lunga durată a timpului petrecut aici are vreo legătură cu eleganta Imogen Paige , în vârstă de douăzeci şi cinci de ani şi care l-a însoţit frecvent în ultimele săptămâni ? Întrebată fiind , Miss Paige a răspuns : " Suntem doar prieteni foarte buni ". Fără îndoială că frumoasa Imogen este de părere că dimensiunile contului lui în bancă fac mai suportabilă diferenţa de vârstă dintre ei.

Era mult prea absurd pentru a putea fi luată în serios. Nimeni din cunoştinţele ei nu ar putea să creadă eticheta de " vânătoare de averi " , iar Tolly îşi va da capul pe spate râzând din tot

sufletul când va citi acest gunoi. Din câte îl cunoştea putea să spună că singurul lucru pe care-l lua întotdeuna în serios erau afacerile , lanţul de magazine universale ce se întindeau în toată lumea. Se spunea că puteai găsi orice doreşti în magazinele Devenko , cu condiţia să fie frumos , unicat şi costisitor.

Lanţul de magazine Devenko oferea o nouă experienţă cumpărătorilor , cu mărfuri de calitate excepţională de pe întreg globul , restaurante de clasă , saloane de frumuseţe , toate sub acelaşi acoperiş. Stomacul i se contractă dintr-o dată de nerăbdare şi teamă. Numele Devenko era vestit în lumea întreagă , iar Tolly o alesese pe ea , oferindu-i o slujbă în conducerea unor campanii de reclame şi *promotion* pentru întreg lanţul de magazine , plata şi condiţiile de muncă întrecându-i chiar şi cele mai ambiţioase vise. Va fi o responsabilitate enormă şi trebuia să se gândească foarte bine înainte de a şi-o asuma.

– Ca întotdeauna , eşti fascinant de fermecătoare..

Ochii căprui ai lui Tolly o priveau amuzaţi , în timp ce chelnerul se îndepărta de masa lor , gura fiindu-i doar la un pas de râs când o privi

din partea opusă a mesei din restaurantul liniştit, de un lux discret.

– Costumul e nou , nu ? E perfect , tu eşti perfectă ! Te joci cu presa ticăloasă ?

– Ai citit ? Nu mai era nevoie să întrebe , zâmbetul lui neaşteptat mărturisind singur acest lucru. Demn de milă , nu-i aşa ? îi zâmbi ea , privindu-l în timp ce sorbea din paharul de sherry , degustându-l.

Era un tip foarte inteligent ; Imogen făcuse un efort în această dimineaţă , ridicându-şi părul greu , ca de mătase , în vârful capului pentru a scoate în evidenţă lungimea elegantă a gâtului, clasica puritate a trăsăturilor. Costumul pe care îl purta era o piesă costisitoare de culoarea ametistului care făcea ca ochii ei să ia nuanţa panseluţelor zdrobite pe albul de frişcă al tenului.

– Poate , răspunse el comentariului. Dar şi flatant în ceea ce mă priveşte. Faptul că cineva ar putea alătura numele meu de cel al unei femei frumoase , extraordinar de inteligente , este destul pentru a face un bărbat de vârsta mea să se înfoaie de mândrie.

Imogen clătină din cap , făcând o grimasă. La cei şaizeci şi nouă de ani ai săi , Tolly era încă

un bărbat atrăgător cu părul său des , de un gri argintiu pieptănat cu grijă , cu ţinuta încă dreaptă şi , ca întotdeauna , costisitor îmbrăcat.

– Nu te subestima , îi spuse ea începând să mănânce felul întâi , o salată Waldorf. Articolul voia să spună că ai fi nevoit să mă cumperi. Sper că va trece mult timp înainte de a fi obligat să foloseşti banii ca o femeie să devină parte a vieţii tale.

Deşi avea impresia că ajunsese să-l cunoască foarte bine în ultimele săptămâni , Imogen nu ştia aproape nimic despre viaţa lui particulară , decât că avea un fiu ce vizita în acel moment ramura europeană a lanţului de magazine , Alexsander , după cum i se spusese , de treizeci şi şase de ani şi care , într-o bună zi , avea să ia locul de preşedinte al tatălui său , şi care era logodit cu o verişoară... Asta era tot ce ştia şi tot ce dorea să ştie.

Ea însăşi era o persoană discretă care îşi ţinea sentimentele bine ascunse. Amintirea certurilor dintre părinţii ei , vocile ridicate , uşile trântite , lungile perioade de tăcere , o făcuseră tăcută. Acum , părinţii divorţaseră , se recăsătoriseră , stabilindu-se în străinătate , mama ei în Grecia , iar tatăl în Noua Zeelandă, în timp ce

Imogen îşi continuase viaţa , cariera , păstrându-şi sentimentele pentru sine.

– Şi nu pot decât să regret acest lucru , spuse Tolly fără a zâmbi de data aceasta. Pentru tine insinuările trebuie să fi fost foarte supărătoare. Îşi coborî vocea. Nu pot decât să te admir pentru că nu ai luat totul în serios şi să-ţi mulţumesc pentru că nu ai spus adevărul.

Adevărul. Anatol Devenko se afla la Londra pentru a negocia achiziţionarea unui magazin universal , care , din cauza zonei în care era situat , stârnise interesul celor ce vizau extinderea proprietăţilor. Dacă s-ar fi aflat că Tolly intenţiona să cumpere magaziunul pentru a realiza un " Devenko's " londonez , competiţia ar fi devenit foarte dură. Doar el , fiul său şi consilierii financiari îi cunoşteau planurile.

Imogen spuse :

– Obişnuiesc să mă ţin de cuvânt ! strâmbând în acelaşi timp din nas , făcându-l să zâmbească din nou.

El o asigură :

– Nu va trebui să taci foarte mult timp. Până diseară voi şti dacă oferta mi-a fost acceptată. Luând în considerare felul în care a decurs ultima mea întâlnire cu managerii proprietarului , am

toată încrederea că va fi acceptată. Iar asta va duce la o nouă întorsătură a relaţiilor noastre.

Se rezemă de scaun în timp ce un chelner debarasa masa de rămăşiţele primului fel de mâncare , iar un altul le prezenta cel de-al doilea fel. Imogen gândi " Oferta de servici , desigur ! ", iar fiorul de emoţie şi panică o răscoli din nou.

– Da , ştiu , spuse ea fără rost.

Contase pe faptul că va avea mai mult timp pentru a lua o hotărâre. Tolly văzu nehotărârea de pe chipul ei pentru că spuse repede.

– Nu te speria ! Poţi să-mi dai un răspuns mai târziu , încă zece minute nu vor face nici un rău nici unuia dintre noi. Între timp , mănâncă !

Asta şi făcu , abia simţind gustul delicioasei mese , mintea ei întorcându-se la cele petrecute în ultimele săptămâni.

Îl întâlnise pe Tolly la un cocteil promoţional organizat de " Martin and Sandown " pentru lansarea colecţiei " Jewels ". În ultimele optsprezece luni muncise doar pentru colecţia de modă "Jewels " pentru tineri , iar când şeful ei , conducătorul întregii companii , ieşise la pensie pe neaşteptate , se aşteptase să-i ia locul. Şi asta deoarece , în ultimele douăsprezece luni , ea dusese tot greul companiei publicitare , din cauza

sănătăţii lui şubrede, asumându-şi răspunderea pentru lansarea tuturor produselor de la colecţia " Jewels " la obiecte de toaletă.

Fusese atât de sigură că va fi numită în locul lui , încât atunci când aflase că un nou venit fusese adus peste capul ei - bărbat , bineînţeles - parcă ar fi primit o lovitură ce o făcu să ameţească. Directorii firmei erau , cu siguranţă, şovini. Ştiuse de mult timp acest lucru , dar crezuse până la acel moment că sexul nu va fi un argument împotriva ei.

Cât de mult greşise ! Apăruse la petrecere calmă , fără a îngădui adevăratelor ei sentimente să iasă la iveală. Devenise foarte pricepută la asta , de la experienţele triste , aproape înspăimântătoare , pe care le trăise în copilărie şi care o învăţaseră să se bazeze doar pe sine , fără a arăta nimănui , niciodată , cât de rănită era în adâncul sufletului.

Invitaţia de a lua masa cu Anatol Devenko la hotelul său , pentru a discuta o propunere de afaceri , sosise a doua zi , prin intermediul unei secretare. Şi-l amintise foarte bine de la petrecerea din seara precedentă şi fusese foarte intrigată.

Se obişnuise cu bărbaţii care-i făceau

avansuri şi putea să se descurce cu ei , dar ar fi preferat să n-o facă , dacă asemenea situaţii puteau fi evitate. Se mândrea cu faptul că era un om care descoperea rapid caracterul celor din jur şi nu crezuse nici o clipă că Devenko îi făcea avansuri.

Într-adevăr , nu-i făcuse. Îi oferise o slujbă , mărturisindu-i sincer că " vâna " oameni foarte pricepuţi , că îi remarcase succesul cu compania la " Jewels " şi că dorea să se ocupe de reclamele pentru întreg lanţul " Devenko's ".

În acel moment , reclama era făcută de diferite agenţii de publicitate din ţările unde aveau magazine , dar rezultatul era departe de a fi mulţumitor , campaniile nefiind coordonate. Avea nevoie de o agenţie proprie şi dorea ca ea să o conducă. Urma să conducă o echipă excelentă , să beneficieze de translatori. Va avea control deplin şi un salariu care o amuţi atunci când Devenko i-l spuse.

Deci , de ce mai ezita ? Urcase atât cât se putuse în ierarhia de la " Martin and Sandown ". Nu se temea să-şi asume responsabilitatea şi ştia că era bună în meseria ei. Pe Tolly îl admira şi îl respecta foarte mult , deci nu ar fi fost problema să lucreze pentru el.

În timpul ultimelor săptămâni ajunsese să-l cunoască foarte bine. Îi acceptase invitaţia la cină , îl însoţise în excursiile sale fără a lăsa pe nimeni să ghicească faptul că i se propusese o slujbă , deoarece Anatol Devenko spusese tuturor că se afla la Londra în calitate de turist. Nu conta deloc dacă numele lor erau alăturate şi deveneau astfel subiect de scandal.

Trebuie că avea ceva de puritan în ea , gândi Imogen sorbindu-şi absentă vinul. În adâncul sufletului simţea că succesul trebuia câştigat. Tot ce-i aparţinea fusese dobândit prin muncă grea, părinţii ei fuseseră prea ocupaţi să ţipe şi să se plesnească unul pe altul pentru a-şi observa copilul liniştit , închis în sine , lăsând-o astfel să-şi aleagă singură cariera.

Iar oferta lui Tolly era cu mult deasupra celor mai îndrăzneţe visuri ale sale. Îi fusese înmânată pe o tavă , gândi ea şi nu prea avea încredere în succesul enorm şi imediat.

– Cred că aş putea să-ţi spun ceva care să-ţi distragă atenţia de la intimidanta perspectivă de a lucra pentru mine , o smulse Tolly din gânduri cu o grimasă , care o făcu să dorească să nege că el , personal , ar fi avut vreo legătură cu ezitarea ei. Aş avea nevoie de părerea ta , ca femeie

sofisticată şi extrem de talentată, asupra unei case pe care intenţionez să o cumpăr.

– O casă ? întrebă Imogen neatentă.

După cum i se spusese , Tolly se născuse în State şi trăise acolo toată viaţa. Nu şi-l putea imagina mutându-se de acolo la vârsta de aproape şaptezeci de ani.

– Aici ? În Londra ? Vrei să spui că ai de gând să locuieşti aici ?

Îşi înclină capul de un gri ca oţelul.

– Nu , lângă Windsor. Mi-ar plăcea să-mi stabilesc aici cartierul general cât timp se va lucra la noul meu magazin. Nu mai sunt atât de tânăr încât să mă bucur la gândul că va trebui să zbor peste Atlantic la intervale regulate şi nici atât de bătrân încât să-mi placă să locuiesc într-un hotel pe o perioadă nelimitată de timp. De asemenea , sediul agenţiei noastre de publicitate se va afla aici , în Londra. Mi-ar plăcea să-ţi stau la dispoziţie cu sfaturi , dacă vei avea nevoie de ele.

Ochii săi căprui sclipiră cu căldură , ca şi cum ea ar fi acceptat deja oferta. Îi umplu paharul gol de vin.

– Fiul meu va avea nevoie de un cămin atunci când se va căsători. Pe moment trăieşte cu

geamantanele făcute şi , cum afacerile companiei îl aduc adesea în Europa , o casă lângă Londra ar fi ideală pentru el şi Catrina.

– Atunci probabil că fiul dumneavoastră şi logodnica lui ar trebui să fie cei care să vadă casa , nu eu , sugeră Imogen , gândind în acelaşi timp că fiul şi moştenitorul lui Tolly era foarte răsfăţat , dacă , la vârsta de treizeci şi şase de ani , nu avusese încă bunul simţ să-şi facă un cămin al său.

Fiind unicul copil al unui tată extrem de bogat , probabil că era obişnuit ca totul să-i fie pus la dispoziţie , fiind incapabil să o facă de unul singur.

– Dar habar nu am când se va întoarce Alex din Europa , îi spuse încet Tolly. Iar Catrina se află undeva prin Bahamas cu nişte prieteni , deci sarcina aceasta a căzut tot asupra mea. Şi , în afară de asta , cumpărarea unei case a fost ideea mea. Cei doi tineri nu ştiu nimic , încă , spuse el , terminându-şi vinul şi punând paharul pe masă. Dacă le ofer un cămin gata mobilat , s-ar putea să-i fac să se decidă să hotărască ziua. Nu pot decât să sper. Vrei cafea , draga mea ?

Ea încuviinţă şi spuse :

– Da , mulţumesc.

Se pare că necunoscuta Catrina dădea înapoi.

– Asta înseamnă că data nunţii n-a fost încă stabilită ? întrebă ea fără a fi cu adevărat interesată , căutând să spună ceva pentru a întârzia momentul când avea să accepte sau nu slujba.

– Din nefericire , nu. Catrina s-ar căsători cu el chiar şi mâine , dar Alex este dificil de prins. În cele din urmă se vor căsători , totuşi , sunt foarte îndrăgostiţi unul de altul. Am sperat să se întâmple aşa chiar din momentul când ea s-a. născut. Alex avea doar doisprezece ani pe atunci, dar Stasia , mama Catrinei, care era verişoara mea , şi cu mine , ne-am pus capetele la contribuţie şi am plănuit această căsătorie. O astfel de căsătorie nu numai că va reuni familia , dar va consolida o afacere ; Catrina va moşteni de la mama ei un număr considerabil de acţiuni la "Devenko's ".

Imogen mai auzise despre asemenea căsătorii în familie , iar povestea familiei lui Tolly era bine cunoscută. Tatăl lui se născuse în Ucraina şi devenise ofiţer în Armata Imperială a ruşilor albi. Se refugiase în State în 1920 cu soţia sa , iar Tolly se născuse şase luni mai târziu. Tatăl său înfiinţase primul magazin universal cu capital împrumutat şi , pe parcurs , sosiseră şi mătuşa şi

verişoara sa mai mică Anastasia , alungate de revoluţie. Apoi , doi ani mai târziu , Anastasia se măritase cu un american care finanţase 'Devenko's " şi astfel luase naştere o dinastie financiară.

Era o mică minune că Tolly se căsătorise din dragoste , dar se amăgea singur dacă-şi imagina că cei doi erau îndrăgostiţi. O simplă socoteală o asigură pe Imogen că această Catrina avea douăzeci şi patru de ani şi dacă ar fi fost vorba de dragoste între ei doi , s-ar fi căsătorit de acum patru-cinci ani.

– Peste o jumătate de oră va sosi o maşină cu şofer , îi spuse Tolly şi ţi-aş fi mai mult decât recunoscător dacă ai veni cu mine să vizităm proprietatea.

– Cum te-aş putea refuza dacă pui problema într-o asemenea manieră ? zâmbi Imogen , mereu impresionată de politeţea lui de modă veche , iar el puse o mână peste a ei , zâmbind cu căldură.

– Mulţumesc , draga mea. Ca întotdeauna , sunt un norocos să mă bucur de compania ta.

Exact în acel moment , de undeva din spatele lor , o voce care ar fi putut îngheţa toată lava unui vulcan spuse :

– Este cumva o petrecere în doi , sau mă pot alătura şi eu ?

– Alex !

După un moment de surpriză , Tolly sări în picioare cu o agilitate care parcă-şi bătea joc de vârsta lui , şi-l îmbrăţişă pe tânărul mult mai înalt , ochii strălucindu-i de dragoste. Imogen îşi ţinea răsuflarea.

Alexsander Devenko era un bărbat în adevăratul sens al cuvântului , un bărbat care ştia ce dorea şi mai ales cum să obţină tot ce dorea. Succesul emana din întreaga lui persoană , de la ţinuta mândră a capului , până la vârfurile pantofilor.

– Când ai sosit în Anglia ? întrebă Tolly. De ce n-ai anunţat?

Imogen nu-l mai văzuse atât de fericit , parcă era un căţeluş, care nu se putea abţine să nu dea din coadă. Alex răspunse sec:

– A fost o hotărâre de moment. Am plecat de la Paris azi dimineaţă , cu avionul companiei.

Vocea îi era sumbră , asemenea unei catifele groase şi , aparent fără nici un motiv , Imogen simţi fiori pe şira spinării în timp ce el continuă.

– Am sunat la hotelul tău imediat ce am ajuns la sol. Una dintre nenumăratele tale

secretare mi-a spus că iei masa aici. Am venit direct aici , să te văd.

Era un glas pe care l-ar fi putut asculta la nesfârşit , dar Tolly îl opri :

– E atât de bine să te văd , băiete ! Şi desigur că vei lua cafeaua cu noi şi... , se întoarse îngrozit. Draga mea , oare ce părere ţi-ai făcut despre mine ? Imogen , permite-mi să te prezint fiului meu , Alexsander. Alex , aceasta este prietena mea foarte bună , Imogen Paige.

Putu vedea că era foarte stânjenit de scăparea sa şi îi zâmbi blând , plină de simpatie înainte de a-şi îndrepta atenţia spre bărbatul mai tânăr.

Şi apoi zâmbetul îi muri pe buze când îi întâlni privirea cercetătoare , strecurată printre gene şi văzu linia severă a gurii.

– Miss Paige , spuse el fără a zâmbi , supunând-o unei priviri reci , iar Imogen îngheţă, nefiind obişnuită să fie întâmpinată cu o asemenea animozitate deschisă.

Dar se pare că Tolly nu observase nimic , fiind ocupat să toarne cafeaua proaspătă în ceşti şi spuse :

– N-ai vrea să-ţi petreci după-amiaza cu noi? Imogen şi cu mine avem de gând să mergem să vedem o casă pe care intenţionez să o cumpăr.

Aş aprecia dacă ţi-ai da şi tu cu părerea.

Zâmbi larg , gândindu-se fără nici o îndoială la ziua când avea să o ofere cuplului.

Imogen surprinse expresia îngheţată a chipului tânărului când spuse :

– N-aş rata acest lucru pentru nimic în lume! Ochii i se îngustaseră când tatăl lui încuviinţă fericit , apoi , în timp ce acesta se scuză , îndreptându-se spre toaletă , spuse aproape scuipând cuvintele :

– Nu e deloc în siguranţă atunci când e lăsat singur în lume.

Imogen deveni brusc lividă. În câteva minute, părerea ei despre Alexsander Devenko se schimbase în totalitate. Blegul din închipuirile ei se transformase într-un bărbat teribil de sigur pe sine dar această impresie nu durase decât câteva secunde. Exact în acest moment se afla faţă în faţă cu un ticălos arogant , cu o inimă îngheţată, groaznic de plictisitor şi spuse recę :

– Tatăl tău este unul dintre cei mai capabili bărbaţi pe care îi cunosc , iar remarca ta este total nepotrivită. În plus , este dotat cu farmec şi maniere elegante , pe care tu nu le-ai înţelege nici dacă ar fi rostite pe silabe.

Simţi cum o cuprinde furia , înroşindu-i

pielea de fildeş , tulburându-i calmul rece. Dar dintr-un motiv pe care nu-l putea înţelege permise ca sentimentele să-i domine bunul simţ. N-avea nici un drept să stea acolo privind-o rece cu ochii de culoarea ambrei , ca şi cum tatăl lui ar fi fost senil.

Iar el ripostă :

– Sunt singur că ar fi flatat de mărturisirea ta.

Se instală comod în scaun , cu trăsăturile sale agresiv de frumoase , parcă sculptate în piatră. Costumul din trei piese , impecabil croit , scotea în evidenţă situaţia sa materială înfloritoare.

– Dar , spuse el , nici un prost nu e destul de prost ca un bărbat în vârstă , nu-i aşa ? Totuşi , din întâmplare , ţin foarte mult la el şi nu pot sta deoparte să privesc cum o tânără în căutare de avere îl face să se comporte ca o maimuţă.

Imogen îl privi atunci cu ochii larg deschişi , asemeni unor pete de cerneală , cu gura căscată. Pentru o clipă fu şocată. Pur şi simplu nu putea să creadă ceea ce auzise.

Apoi , adrenalina începu să-i curgă prin vene, cu o viteză din ce în ce mai mare şi adunându-se, se ridică în picioare.

– Nu mai rămân aici să ascult prostiile pe care le debitezi ! i-o trânti ea. Poate c-o să-i

explici tu tatălui tău de ce prefer să-l aştept afară.

" Lasă-l să se descurce singur ! " gândi ea fierbând de furie. Dar el o prinse de mână , trăgând-o la loc pe scaun.

– Vei pleca când îţi voi permite eu ! Şi atunci , doamnă , va fi pentru totdeauna. Obişnuiesc să citesc ziarele ori de câte ori sunt în străinătate. Imediat ce am citit articolāşul acela despre tine şi tata ca fiind " buni prieteni " , am venit să pun capăt acestei prietenii. Deci , aşa cum am spus , când vei pleca , o vei face pentru totdeauna !

Imogen inspiră adânc. Pulsul îi bătea sălbatec şi în orice minut putea uita că obişnuia să-şi ascundă adevăratele sentimente şi să facă o scenă de care oamenii să poată vorbi încă mulţi ani de acum înainte !

Dar Tolly o salvă de la o asemenea ruşine , întorcându-se repede la masă şi cu o anume dificultate reuşi să-şi compună o figură indiferentă. Dacă i-ar fi dezvăluit acuzaţiile dezgustătoare ale fiului său ar fi foarte rănit şi nu dorea asta. Aşa că , strânse din dinţi şi se abţinu când Alex se ridică şi se întoarse către tatăl său.

– Dă-mi , te rog , adresa casei. Vin şi eu

puţin mai târziu. Nu plecaţi de acolo înainte de a sosi şi eu. Nu vreau să cumperi cine ştie ce vechitură cu preţ de casă nouă.

Şi , deşi îi zâmbea tatălui său , atunci când o privi , ochii îi erau ca de gheaţă.

– Sunt sigur că ne vom revedea , miss Paige. Crede-mă , de-abia aştept.

Capitolul 2

Limuzina cu şofer trase în faţa restaurantului din Sloane Streeţ exact în momentul când Imogen şi Tolly ieşeau din restaurant. Imogen se strecură în luxul limuzinei alături de bărbatul mai în vârstă şi ar fi dorit să spună " Fiul tău este totdeauna atât de nesuferit ? " dar nu o făcu.

Regreta din tot sufletul promisiunea făcută de a-l însoţi pe Tolly în această după amiază , dar nu-i putea spune că o incomoda ideea de a se întâlni cu arogantul lui fiu. Cu toate acestea nu putea face nimic.

Alexsander Deveţko o privise de parcă ar fi fost plină de murdărie şi nimeni ; nimeni nu se mai purtase cu ea în acest fel. Şi cum îndrăznise să o acuze că nu urmărea decât să vâneze o mare avere ? Cum naiba de îndrăznea să spună aşa ceva ?

Din fericire , Tolly era îngropat într-un teanc de ilustrate oferite de agentul imobiliar aşa încât nu o observă. Privea toate ilustraţiile cu atenţie şi citea totul cu glas tare.

– Şapte dormitoare , trei dintre ele fac parte din apartamente , două băi separate , patru saloane de primire , o bibliotecă , o bucătărie enormă ; dependinţe , o seră , multe alte clădiri lângă ea. Uite , Imogen - îi dădu o mână de ilustraţii arătându-i unde dorea să se uite. Grajdurile , padocurile şi doi acri de grădină foarte bine îngrijită. Pentru o casă destinată unei tinere familii nici nu se putea mai bine.

Imogen privi şi preţul estimativ şi murmură:

– Nici nu se putea mai bine.

Şi nici nu se putea dacă ar fi genul care să dea un milion de dolari şi încă ceva pe deasupra!

Cu mulţi ani înainte de a-l întâlni personal pe acest bărbat lipsit de pretenţii , citise un articol care spunea că Anatol Khristoforo Devenko , preşedintele şi principalul acţionar de la "Devenko's " era unul dintre cel mai bogaţi bărbaţi ai Americii, asemeni lui Midas. Şi aşa trebuie să fie dacă îşi permitea să cumpere o asemenea proprietate , doar cu speranţa de a-şi tenta fiul şi viitoarea noră să se căsătorească şi

să crească fii care să conducă dinastia în secolul XXI.

– Şi un apartament de serviciu deasupra grajdurilor ! spuse Tolly ca şi cum nu putea crede ce noroc avea. Ideal pentru menajeră şi grădinar. Catrina nu este o femeie de casă , iar o doică ar putea să locuiască în casa ei.

Cam sărea peste cal , gândi Imogen , relaxându-se pe bancheta de piele. Era evident că Tolly credea că ticălosul ce-i era fiu era cel mai bun lucru de la Creaţie încoace şi avea o încredere oarbă în Catrina că se va lega de ţopârlanul care nu era încă de faţă.

Dacă nu ar fi fost obligată să se căsătorească cu Alexsander Devenko , atunci , desigur că nu s-ar fi retras într-o insulă îndepărtată din Bahamas !

Nu-şi putea rosti cu glas tare gândurile : pe de o parte pentru că nu-l cunoştea destul de bine pe Tolly , pe de altă parte pentru că nu dorea să spulbere visurile roz ale bărbatului mai în vârstă, aşa încât privi pe fereastră şi păstră îndoielile pentru sine.

Deşi traficul din afara Londrei era îngrozitor, experimentatul şofer. conduse limuzina la Windsor într-o oră şi acolo , la orizont se afla

silueta celui mai vechi castel din lume încă locuit, dominând oraşul atât material cât şi spiritual.

Străzile flancate de clădiri victoriene , georgiene şi chiar mai vechi , erau încă aglomerate de turişti ce doreau să viziteze reşedinţa regală. Construit de către William Cuceritorul , castelului îi fuseseră aduse îmbunătăţiri de către fiecare suveran astfel încât în prezent acoperă treispreceze acri. Imogen îşi dori să fie unul dintre turişti , să rătăcească şi ea fără ţintă prin oraş , poate în căutarea vreunei ceainării unde să-şi poată odihni picioarele. Ar fi dorit să se afle oriunde , dar nu într-un loc unde urma să-şi încrucişeze spada cu unul dintre cei mai antipatici bărbaţi pe care-i cunoscuse în viaţă !

Zece minute mai târziu se opreau în faţa uneia dintre cele mai frumoase case în stilul Queen Anne pe care o văzuse Imogen şi , chiar înainte ca maşina să se fi oprit , Tolly era jos , grăbindu-se să-i dea mâna pentru a ieşi asemeni unei prinţese. O luă de braţ pentru a o conduce spre agentul care aştepta pentru a le arăta împrejurimile.

— Nu mai am răbdare ! spuse Tolly frecându-şi palmele una de alta , arătând ca un băieţel care avea în faţă un sac de daruri de descărcat ,

iar Imogen dori să-l poată îmbrăţişa.

În ciuda succesului său de necontestat în afaceri şi a oamenilor , era unul dintre cei mai drăguţi şi mai simpli oameni pe care-i întâlnise vreodată. Nu pricepea cum de fiul său putea fi atât de nesuferit.

Imediat ce i se oferi ocazia , Imogen se scuză şi ieşi să se plimbe pe afară. Casa era minunată şi într-o stare excelentă , dar nu o interesa în mod special să vadă unde vor locui Alex cu mireasa lui. Cel puţin Tolly aşa spera.

Îi părea foarte rău pentru necunoscuta Catrina , fără îndoială obligată să se căsătorească din motive de familie , gândi ea , închizând încet eleganta uşă din spatele ei , inspirând adânc aerul curat de toamnă.

Grădinile erau superbe şi dădeau spre Windsor Great Park - două mii de acri de pământ împădurit. Nimeni nu ar fi crezut că suburbiile Londrei erau atât de aproape.

Pentru a-şi trece timpul mai uşor , Imogen se îndreptă spre dependinţele care se zăreau printre copacii ale căror frunze începeau să-şi schimbe culoarea şi îşi dădu seama de greşeala făcută doar când se apropie mai mult şi văzu strălucirea Jaguarului argintiu parcat în curtea pavată.

Omul acela ! Ticălosul acela !

Se întoarse repede , dar nu destul de repede deoarece vocea groasă cu inflexiuni de oţel spuse:

– Nu atât de repede ! Am ceva de discutat cu tine.

Nu va fugi. Cu siguranţă nu de el. Astfel că se afla acum în faţa lui , cu indiferenţa întipărită pe chip.

Tocmai ieşea dintr-o clădire şi se îndrepta spre ea cu buzele strânse , privindu-i trupul elegant şi costisitor îmbrăcat , cu ochi de culoarea aurului vechi. Şi , spre marea ei neplăcere , Imogen simţi cum roşeaţa începe să i se întindă pe pometii înalţi. Nu era deloc plăcut să fii privit cu o asemenea antipatie.

– Cercetai împrejurimile , nu-i aşa ? Îţi băgai nasul prin afacerile tatălui tău ?

Dacă va fi război , aşa cum îi dăduse el de înţeles puţin mai devreme , atunci ea va trage prima , iar strălucirea de furie din ochii lui îi dovedi că-l lovise din plin. Şi , cu siguranţă că din această cauză , adrenalina începuse să-i curgă prin vine , după cum îşi dăduse singură seama în timp ce ridica o sprânceană , ca semn al unui dispreţ total. Inima îi bătea nebuneşte.

Spera că expresia chipului ei era rece şi mai plină de curaj decât se simţea. Doar cu două ore în urmă îi aruncase mănuşa iar ea nu era genul care să privească în altă parte , prefăcându-se că nu observă.

– Tata nu mai este tânăr. Afacerile lui sunt şi ale mele.

Se afla acum lângă ea , ochii ei aflându-se la nivelul bărbiei sale ferme , agresive şi putea simţi dispreţul pentru ea învăluind-o în valuri.

Capul lui brunet era înclinat puţin ; se sprijinea pe călcâiele picioarelor sale lungi , depărtate , cu mâinile înfundate neglijent în buzunarele pantalonilor , cu jacheta deschisă , dezvăluind sacoul ce-i scotea în evidenţă mijlocul zvelt. Arăta foarte periculos atunci când îi spuse -pe un ton mătăsos :

– O fi tatăl meu figura reprezentativă a companiei , dar nu uita niciodată că mă aflu lângă el , gata să-l sprijin. Dacă doreşte o casă sau o femeie , este de datoria mea să ştiu.

– Şi să-l opreşti ? Eşti gelos , nu-i aşa ? îi replică ea pe un ton îngheţat mascându-şi pe cât era posibil furia care-i fierbea în suflet.

Ar fi fost fatal pentru ea dacă Alex şi-ar fi dat seama că o putea face să-şi piardă calmul în

faţa lui. Deja se enervase şi-şi pierduse demnitatea la restaurant şi nu-i plăcea deloc să-i fie tulburat calmul obişnuit. Nu-şi dezvăluia niciodată adevăratele sentimente , dacă era posibil.

– Gelos ? o privi Alex cu un dispreţ neascuns. Pe tine ? Nu obişnuiesc să fiu gelos pe femei ce pot fi cumpărate. Nu poţi şti pe unde-au mai umblat.

Această insultă calculată o lăsă fără suflu făcându-i obrajii să ardă iar ochii îi căpătaseră o nuanţă de violet închis în timp ce inspiră adânc întorcându-i spatele. Dar două mâini puternice o traseră înapoi , lipind-o de trupul său zvelt , dar bine clădit. Îi şopti la ureche :

– Nu te apropia de el ! Am mai cunoscut femei de genul tău şi nu vreau să sufere din cauza ta ! Şi , dacă-ţi închipui că nu pot decât să latru fără să muşc , te înşeli. Aşa cum am mai spus , sunt aici pentru a para toate loviturile.

– Deci acum tu eşti puterea din spatele tronului , nu ?

Imogen îi putea răspunde foarte bine cu batjocură la batjocură. Rămase nemişcată sub presiunea mâinilor lui , pentru că nu ar fi avut nici un rost să lupte. Era mult mai puternic decât ea şi nu-i va da satisfacţia de a o fi subjugat fizic.

– Prefer titlul de înger păzitor , dacă tot te interesează într-o asemenea măsură. Degetele lui se înfipseră adânc în carnea ei , iar gura i se arcuise sardonic. Deci , dovedeşte că ai puţină minte , doamnă , şi nu te juca cu mine. Vreau să dispari din viaţa tatălui meu chiar în acest moment.

Ochii ei reci şi plini de furie îi întâlniră privirea... Cu ce drept o judeca el ? Cu ce drept o insulta pe baza unei bârfe nebuneşti dintr-o rubrică de ziar ?

Tocmai când era pe cale să-i spună şi lui acelaşi lucru , cuvintele îi muriră pe buze auzindu-l pe Toily chemând-o în timp ce se apropia printre copaci. Alex o eliberă , păşind înapoi , ca şi cum ar fi fost o ciumată şi îi spuse cu un dispreţ total întipărit pe chip :

– Fă cum ţi-am spus sau te voi zdrobi cu mâna mea ! Se întoarse şi se îndepărtă pentru a-şi întâmpina tatăl , lăsând-o pe Imogen să-i privească cu ochi furioşi trupul perfect proporţionat dar plin de aroganţă !

Ticălos nenorocit ! Cum îndrăznea s-o ameninţe , s-o bănuiască de ceea ce era mai rău, fără s-o întrebe , fără s-o asculte ? Inima îi bătea nebuneşte , gâfâia de enervare. Ar fi putut să-l

urmeze , printre copaci , să-i pună faţă în faţă pe cei doi bărbaţi , să-i ceară lui Tolly să-i dezvăluie adevărul natural al relaţiilor dintre ei.

Dar n-o va face , ştia foarte bine că n-o va face. Nu avea de gând să-şi prezinte cazul în faţa acelui diavol arogant , să pledeze pentru o judecată corectă , să-şi arate dorinţa de a-şi dovedi nevinovăţia !

Mai întâi , dorea să-l vadă pe el în iad !

Bineînţeles că li se alătură. Dar acum era foarte rece , sentimentele îi erau sub control iar strălucirea furiei maliţioase din ochii-i de ametist era mascată foarte bine de perdeaua genelor negre. Cei doi bărbaţi discutau ceva , dar ochii lui Tolly se luminară când o zări.

— Iată-te în sfârşit ! Credeam că te-ai rătăcit!

Zâmbind blând , îl luă de braţ :

— Ştii foarte bine că nu puteam fi prea departe.

Iar răguşeala din glasul ei nu se datora deloc dispreţului suprem primit din partea lui Alex Devenko.

Departe de a fi surprins de apropierea ei fizică fără precedent, Tolly zâmbise de plăcere , bătând-o uşor pe mâna de pe braţul său. Şi îi luă afirmaţia ca atare. Dar nu şi Alex. El era

tipul de om care vedea primejdiile acolo unde nu erau.

– Tocmai îi spuneam lui Alex că , deşi voi folosi această casă - dacă mă voi hotărî s-o cumpăr - în timpul constituirii magazinului din Londra , ea va fi cadoul meu pentru el şi Catrina după ce se vor căsători.

Se întoarse din nou spre fiul său cu chip de piatră şi Imogen gândi că vreo câteva din bănuielile lui fuseseră luate de vânt. Crezuse probabil că tatăl lui cumpărase casa pentru a o împărţi cu ea.

Iar Tolly , în toată necunoştinţa de cauză de tensiunea dintre ei , sugeră :

– Deci , ai face bine să priveşti în jurul tău cu atenţie. Agentul a fost nevoit să plece. Voi duce cheia în drum spre casă.

Tolly îşi însoţi fiul , arătându-i avantajele casei , iar Imogen ar fi preferat să se plimbe prin grădini , dar nu dorea să-i arate Marelui şi Puternicului Alexsander Devenko că o putea speria !

Va descoperi şi singur , în curând , că bănuielile sale asupra relaţiilor dintre ea şi tatăl lui erau foarte departe de adevăr , dar până atunci , îl va lăsa să fiarbă în suc propriu. Până

atunci ea va face tot ce-i stătea în putinţă pentru a-i demonstra că nu dorea deloc să-i ia în seamă ameninţările. Lasă-l să creadă că dorea să rămână , agăţându-se de braţul tatălui său , făcându-se disponibilă în schimbul bunătăţilor pe care i le putea oferi averea Devenko. Spera să-i crească tensiunea de nervi !

Deci , se ţinu scai de Tolly tot timpul. La urma urmelor el o invitase şi nu va şti niciodată că îl luase de braţ şi îi zâmbise din cu totul alte cauze decât prietenia iniţială.

Dar Alex credea cu totul altceva , sau măcar asta era impresia ei. Şi , deşi o ignoră cu bună ştiinţă şi se prefăcu a nu-i auzi comentariile , Imogen ştiu că reuşise să-l înfurie , după zbaterea spasmodică a unui muşchi al maxilarului , după rigiditatea spatelui şi a umerilor când coborî scările în fugă înaintea lor.

– Ei , ce crezi ? întrebă Tolly , în timp ce Alex încuia uşa din faţă după care înmână cheile tatălui său.

– Casei nu i se poate găsi nici un defect , afirmă el , iar voceă lui , asemănătoare unei catifele întunecate , trimisese fiori supărători de-a lungul spinării ei.

Deci , pentru a compensa acest lucru , spuse:

– Sunt de aceeaşi părere , mai ales că e un dar de nuntă din partea tatălui tău.

Pentru o clipă zări o privire de furie ucigaşă fulgerând-o din ochii de culoarea ambrei , înainte ca el să-i închidă cu o expresie de indiferenţă , adăugând calm , ca şi cum nu ar fi auzit-o :

– Şi are un atu grozav în favoarea ei.

– Numai unul ? se strâmbă Tolly , evident mulţumit că alegerea sa fusese primită bine , îndreptându-se spre limuzina parcată , al cărei şofer începuse deja să împăturească ziarul pe care-l citise până atunci.

– Dependinţele. Cu o mică modificare , vor constitui sediul ideal pentru agenţie.

O scurtă privire cu colţul ochiului în direcţia lui Imogen fu primul semn că era conştient de prezenţa ei acolo.

– Dar vom discuta asta mai târziu.

Dar Tolly nu fu de acord cu el.

– Spune acum ce ai de spus. Ne-am putea uita la ele chiar acum. De ce să mai facem încă un drum până aici ?

Nici măcar Alex nu putu nega adevărul celor spuse de tatăl lui dar privirea pe care i-o aruncă lui Imogen , care mergea fericită pe lângă ei , ar fi intimidat o persoană mai slabă de înger.

– Poate că miss Paige ar prefera să aştepte în maşină ? sugeră el cu chipul împietrit , lipsit de orice expresie.

Dar Tolly interveni imediat , zâmbindu-i larg, deoarece nimeni , în afară de Imogen şi el , nu aflase că ea era direct interesată de locul unde va fi plasată agenţia.

– Nu. Vreau ca Imogen să vină cu noi.

Această afirmaţie îi aduse lui Imogen o nouă privire ostilă pe care ar fi trebuit s-o găsească de nesuportat , dar , de data aceasta , abia se putea abţine să nu izbucnească în râs.

Începuse să se distreze foarte bine. Să-i intre sub piele lui Alex era o plăcere răutăcioasă pe care nu o mai încercase niciodată. Ascultă cu atenţie tot ce se discută , intervenind şi ea din când în când. Cu foarte puţine modificări , locul ar fi fost ideal pentru agenţie.

– În plus , salvăm o grămadă de bani pe care am fi dat-o pe chiria unor birouri în City.

Alex avea dreptate în tot ceea ce spunea şi ambii bărbaţi dovedeau un ascuţit simţ al afacerilor , iar Imogen ar fi putut spune că uitaseră cu totul de ea , dacă nu ar fi persistat o anume tensiune în aer.

– Există totuşi o foarte bună legătură cu City-

ul şi îndrăznesc să afirm că am putea recruta toate secretarele de care avem nevoie din Windsor", spuse Alex privind pe una din ferestrele largi care făceau încăperile atât de aerisite şi luminoase. Am vorbit cu Pierre Vinet şi de-abia aşteaptă să ni se alăture.

– Este unul dintre cei mai buni oameni de-ai noştri şi a lucrat până acum la agenţia angajată de noi pentru "Devenko's" din Paris, îi explică Tolly lui Imogen.

Alex continuă ca şi cum nu ar fi auzit această explicaţie :

– Nu ştiu care e părerea ta, dar eu cred că este omul ideal pentru a conduce agenţia. Engleza lui este fluentă şi cunoaşte toate dedesubturile afacerii. În plus, este foarte creativ.

– Mi-ar plăcea să facă parte din echipă ; a fost unul dintre numele pe care le-am discutat înainte, spuse Tolly, iar Imogen îşi ţinu respiraţia.

Ştia ce urma şi abia aştepta să-l vadă explodând pe Alex Devenko.

– Dar eu i-am oferit slujba lui Imogen. Dacă va accepta, vreau ca ea să conducă agenţia de publicitate.

Nu explodă. În schimb, păru a îngheţa, iar

ochii lui aurii se îngustară , sfredelind-o până în adâncul sufletului. Însă furia clocotea între ei , liniştită , dar intensă. Exact în acel moment , Imogen ştiu cum să se răzbune pentru toate insultele pe care i le aruncase. Şi o făcu.

– Tolly , m-am hotărât. Mi-ar face mare plăcere să lucrez pentru tine.

Fu răsplătită de un zâmbet larg , fericit şi de aplauze entuziaste din partea lui.

Era în culmea fericirii , iar impulsivitatea hotărârii ei nu o izbise încă. Liniştea din partea lui Alex Devenko era aproape asurzitoare şi o ascultă savurându-şi triumful. În cele din urmă Alex Devenko spuse întunecat :

– Înţeleg. Felicitări , Miss Paige !

Însă expresia ochilor săi îngustaţi îi spuse că şi-ar dori să o poată ucide. Imogen îşi dori să-i poată râde în faţă , până când el spuse :

– Sugerez atunci să o conduc pe Miss Paige înapoi în City. Dacă e pe cale să se alăture la "Devenko's " , mi-ar plăcea s-o cunosc mai bine. Sunt sigur că te vei putea descurca şi fără ea , măcar de data asta şi ştiu că avem o mulţime de lucruri de discutat.

Doar ea putu detecta nuanţele discursului său , iar Tolly spuse zâmbind larg :

– Desigur , puteţi merge. Dar vezi să nu dobori toate recordurile de viteză în maşina ta de curse. Aş vrea ca personalul meu să vină la servici întreg şi nevătămat.

Nu avea de gând să facă vreo scenă , să se facă de râs în faţa noului ei şef , dar nu putea face nimic pentru a modifica noile aranjamente de călătorie.

Una era să-l sâcâie atunci când tatăl lui era prin preajmă pentru a-i oferi protecţie împotriva asalturilor şi ameninţărilor şi cu totul altceva era să fie singură cu el ! Trebuia să-şi schimbe tactica acum că urma să fie singură cu el , închisă în maşina lui!

Capitolul 3

Aşa a şi fost. Lăsându-l pe Tolly să se întoarcă la Londra cu limuzina silenţioasă , condusă cu mare atenţie de şofer , Jaguarul ţâşni pe străzile aglomerate ale Windsor-ului asemeni unui animal periculos ţinut până atunci în lesă.

Alex nu vorbi şi , când Imogen îi aruncă o privire , profilul lui era expresia vie a furiei , iar gura forma o linie încordată. Habar nu avea ce ar fi putut să îi spună. În faţa ostilităţii lui îngheţate, a puterii copleşitoare care-l înconjura ca o aură , ocupând spaţiul îngustat al maşinii ; orice ar fi spus ar fi sunat nepotrivit şi era conştientă de asta.

Imogen era crispată , îşi înfipsese unghiile în palmă şi ştia că ar fi trebuit să dezlege tot misterul pentru el , să-i spună că Tolly îi oferise

slujba pentru că o meritase , că prietenia lor se dezvoltase pentru că descoperiseră că aveau o mulţime de lucruri în comun , că puteau discuta cu uşurinţă despre orice subiect sub soare , că şi-ar fi dorit ca tatăl ei să-i semene.

Până acum îi plăcuse să-l lase că creadă despre ea tot ceea ce-i spusese , să-i ridice presiunea sângelui , dar avusese protecţia lui Tolly. Acum , când era singură cu diavolul cu chip de piatră , nu credea că era înţelept să mai continue şarada.

În afară de asta , îşi scuză ea laşitatea subită, ar fi minunat să-i poată smulge brutei o scuză. Şi vor lucra împreună , poate nu atât de aproape , dar , chiar şi aşa vor fi destul de apropiaţi pentru ca prelungirea acestui conflict să fie neînţeleaptă.

Bunul simţ era pe cale să câştige ziua , ea era pregătită să-şi înceapă explicaţia când , apăsând pe accelerator , Alex spuse :

— Unde o facem ? La mine sau la tine ? spuse el supunând-o unei priviri pline de răutate. Lucrurile stau mai prost decât mi-am imaginat. Habar n-aveam că ai adăugat " listei tale de cumpărături " şi o slujbă de înaltă răspundere. Oare gândul de a avea puterea ţi-a distrus orice

urmă de bun simţ ? Gura lui senzuală se arcui de dispreţ. Avem o mulţime de lucruri de discutat şi vei vedea că pot fi foarte convingător.

Bunul simţ , toate bunele intenţii de a-l face să vadă lucrurile aşa cum erau şi nu aşa cum imaginaţia lui le deforma , se topiră în mintea lui Imogen asemeni unui fulg de zăpadă lovit de un val de căldură. Inspiră adânc şi-i replică :

– E foarte posibil să te crezi Dumnezeu Atotputernicul , dar nimic din ce vei face sau spune nu mă va putea face să renunţ la o asemenea slujbă , sau să pun capăt prieteniei cu tatăl tău !

Cum îndrăznea s-o judece , s-o trateze ca pe un gunoi ? Mai întâi îl va vedea în iad şi abia apoi îi va spune adevărul.

Privind fix înainte , se îmbărbătă pentru a face faţă furiei sale, spunându-şi că poate para orice lovitură venea din partea lui. O înfuriase prea tare şi putea face faţă la tot ce putea fi mai rău.

Dar insultele la care se aştepta nu se făcură auzite. Părea aproape indiferent când spuse :

– Vom vedea. Cei care m-au subestimat în trecut au trăit destul pentru a regreta că au făcut-o.

Maşina înghiţea kilometru după kilometru. Trecuseră de Chiswick şi se apropiau de Hammersmith , când o întrebă din nou :

– La tine sau la mine ?

Ea îl repezi :

– Las-o baltă ! Lasă-mă, oriunde doreşti. Pot să ajung şi singură acasă !

Prefera să meargă pe jos kilometri întregi decât să-i mai suporte prezenţa jignitoare chiar şi o clipă mai mult , dar Alex îi spuse sec :

– Dacă nu-mi dai adresa ta , o vom face la mine la hotel.

Doar aşa o făcu să-i spună numele străzii din Shepherd's Bush şi numărul blocului cu apartamente. Dacă tot mai avea de gând s-o "convingă" să-l părăsească pe tatăl lui , atunci era mai bine să se afle pe terenul ei.

În timp ce introduse cheia în broască , îşi adună toată voinţa pentru a se stăpâni. Prezenţa lui întunecată chiar în spatele ei ameninţa s-o copleşească. Nu se îndoia deloc de faptul că toţi cei care-l subestiaseră regretaseră din plin mai târziu. Dar ea nu avea de gând să se ploconească, să-l implore să o creadă că e nevinovată. El va fi cel care va implora - o va implora să-l ierte!

Apartamentul ei era modest : ţinând cont de

chiriile uriaşe care se practicau în Londra , nu-şi puţea permite ceva mai mare. Şi , ca şi cum i-ar fi ghicit gândurile , Alex privi în jurul său salonul mic şi nepretenţios , apoi , punându-şi mâinile în buzunare , spuse :

– Credeam că ai o casă care să se potrivească mai bine aparenţei tale de lux. Sau încă mai lucrezi la asta ?

Chipul lui Imogen deveni alb ca hârtia când îşi aruncă poşeta micuţă pe un scaun. Se săturase de insulte , se săturase de toată farsa ! Satisfacţia pe care o încercase la început , lăsându-l să creadă în neagra lui fantezie , devenise brusc amară şi spuse plictisită :

– Totdeauna crezi în ceea ce se scrie în ziare? întorcându-se pentru a-l privi cu ochii ei enormi, întunecaţi , două pete imense de culoare pe paloarea chipului.

– În acest caz particular , da.

Privirea pe care i-o aruncă fu deliberat jignitoare , tăindu-i răsuflarea. Se văzu nevoită să-şi încrucişeze braţele peste piept, deoarece în orice clipă l-ar fi putut lovi şi , cu siguranţă că şi el ar fi lovit-o pe ea. Nu era decât o brută.

Îi aruncă o privire întunecată , iar între sprâncene apăruse o cută adâncă când îi răspunse sec:

– Mă îngrijorezi. Mi-am dedicat toată viaţa afacerilor lui Tolly. E mult prea înţelept pentru a permite unui chip şi trup frumos să se interpună între el şi decizia pe care o ia atunci când sunt implicate afacerile - sau măcar aşa am crezut până acum. Dar tu nu ai făcut decât să ceri o slujbă atât de importantă şi ai obţinut-o. Cred că şi-a pierdut minţile.

– Şi nu m-ai crede dacă ţi-aş spune că el mi-a oferit slujba aceasta pe merit ? îl acuză ea încet , prăbuşindu-se pe o sofa a cărei cuvertură de un albastru închis dădu părului ei o nuanţă argintie.

Iar el îi aruncă :

– Nu , nu te-aş crede ! confirmând astfel bănuielile lui Imogen care nu făcu decât să ridice din umeri , prea obosită pentru a mai lupta să se apere.

Va crede adevărul numai atunci când va fi rost de Tolly.

După cum îi povestise Tolly , ideea de a înfiinţa o agenţie unică pentru a se ocupa de "Devenko's " din lumea întreagă fusese copilul propriului lui creier. Îşi ţinu ochii larg deschişi, căutând echipa ideală pentru agenţie , atunci când ar fi sosit timpul să-şi pună proiectul în

aplicare. Fusese impresionat de campania de publicitate făcută de " Jewels " , fapt care-l determinase să afle cine se afla la originea acestei companii , să-i ofere o slujbă...

– Deci , cât vrei ?

Stătea în faţa ei dominând-o , cu chipul imobil , cu linia umerilor foarte dreaptă şi rigidă, iar Imogen îl privi nedumerită.

Se strâmbă puţin când îi spuse în batjocoră :

– Ochii aceştia plini de inocenţă nu te ajută la nimic. Nu te preface că nu ştii despre ce vorbesc , spuse el şi se aşează lângă ea prinzându-i bărbia cu degetele de oţel , forţând-o să privească în ochii lui dezaprobatori. Să renunţi la slujbă şi la Tolly. Poţi stabili tu preţul.

Imogen se cutremură sub privirea lui insolentă , simţind că se sufocă atunci când degetele de oţel începură să apese pe linia lungă , pură a gâtului.

Senzaţia care nu avea nimic de-a face cu ultima lui insultă , îi tulburase calmul , iar buzele ei moi se desfăcură pe când încerca să înţeleagă ce i se întâmpla. Aşa ceva nu mai simţise niciodată , era o senzaţie pe cât de neraţională , pe atât de uluitoare. În afară de faptul că era cel mai arogant , cel mai nesuferit mascul pe care-l

întâlnise în viaţa ei , era în acelaşi timp şi cel mai sexi ; iar implicaţiile acestei constatări erau îngrozitoare...

– Ai amuţit din cauza vinovăţiei ? Sau te gândeşti încă la suma pe care o poţi scoate de la mine ?

Această voce întunecată , plină , fusese primul lucru pe care-l observase la el ; era hipnotică , fascinantă şi Imogen lupta din răsputeri împotriva efectului ei , scuturând din cap.

Dar mâinile lui o apucară strâns de umeri , degetele ca de oţel muşcând parcă prin ţesătura moale a jachetei ei şi nu avu nici o scăpare atunci când el o ridică , trăgând-o după el. Trupurile li se frecară unul de celălalt într-un contact erotic. Ochii lui ardeau , culoarea lor fiind fierbinte şi plină de viaţă şi , chiar înainte ca el să-şi dea seama , Imogen ştiu la ce se gândea.

Urmări licărul de dispreţ din ochii lui , încordarea gurii exact cu o secundă înainte de a o elibera cu bruscheţe întrebând-o :

– Abilităţile tale de gospodină merg până într-acolo încât să poţi face ceva atât de exotic ca o ceaşcă de cafea ?

Ştia că era tulburat. Mai ştia şi de ce. Şi el simţise efectul reacţiilor chimice sexuale ce

avuseseră loc între ei. Era la fel de ameţit ca şi ea.

Erau chit. Şi el se frământa în aceeaşi măsură ca şi ea. Probabil că din această cauză se simţea atât de bine acum , gândi ea îndreptându-se spre bucătărie pentru a face cafeaua. Chiar şi " marele bărbat " avea momente când situaţia îi scăpa de sub control. Asta era bine de ştiut.

Dar , îşi recăpătase complet controlúl când se întoarse cu tava cu serviciul de cafea. Îl aşeză pe măsuţa aflată lângă şezlongul pe care se aşezase. Luă o ceaşcă fără nici un cuvânt de mulţumire , dar înclinând uşor din cap. Vocea îi era din nou rece când spuse :

— Fii înţeleaptă şi spune preţul , sau vei avea de suferit. Şi nu face greşala de a nu mă lua în serios.

Îşi amestecă absent cafeaua , fără a-şi muta privirile de pe chipul ei. Lui Imogen nu-i venea să creadă că un om cu mintea întreagă putea s-o condamne aşa de uşor pe baza unor bârfe de ziar , fără măcar să o asculte.

De fapt nici nu se străduise prea mult să fie ascultată fiind ocupată să-l lase să fiarbă în suc propriu , din cauza insultelor cu care o împroşcase de la bun început.

Oftând , luă o ceaşcă de cafea şi se îndreptă spre fereastră. Soarele era deja la asfinţit iar priveliştea străzii nu o inspira deloc , dar nu putea să nu simtă felul în care o privea , de parcă ar fi străpuns-o cu privirea şi nu i-ar fi plăcut ce vedea.

Va trebui să-l facă să înţeleagă că nu-şi făcuse nici un plan cu tatăl lui. Nu-şi făcuse şi nici nu avea de gând să-şi facă. Şi , cu spatele la el , începu :

– Nu ştiu de ce te încăpăţânezi să crezi că Tolly s-ar încurca cu o femeie mai tânără decât el.

Exact în timp ce rostea aceste cuvinţe îşi dădu seama că spusese ce nu trebuia , întărindu-i impresia deloc flatantă pe care şi-o făcuse despre ea , mai ales când îi auzi înjurătura mormăită. Nu-i dădu ocazia să termine ce avea de spus şi anume : " Nu e nimic rău dacă se îndrăgosteşte - nu e chiar atât de în vârstă pentru asta - dar nu se va îndrăgosti de mine ".

Auzi zgomotul făcut de ceaşca pe care el o trântise pe tăviţă şi-şi deschise gura pentru a termina ce avea de spus , dar telefonul sună , umplând parcă liniştea ce se lăsase între ei. Se îndreptă repede spre telefon , cu inima bătându-i

ca un ciocan aproape simţind ura ce emana din bărbatul de pe canapea.

Ascultă atentă tot ce-i spunea Tolly :

– Nu pot să dau de Alex , deci tu eşti prima care află. Am încheiat afacerea ! Putem începe construcţia noului " Devenko's" la Londra ! Deseară luăm cina împreună pentru a sărbători evenimenţul. Şi aş vrea să-mi comunici ideile tale despre cum am putea utiliza clădirile din Windsor ca sediu al agenţiei , O.K. ? La urma urmei tu vei conduce totul şi , dacă preferi un sediu mai în centrul oraşului , s-a făcut ! Trimit maşina după tine peste o oră.

Puse încet receptorul în furcă. Va lua cina cu Tolly doar pentru ca acesta să-i poată explica totul lui Alex. Alex va trebui să-şi creadă tatăl. Pe ea nu dorea să o creadă.

Când se întoarse , îi întâlni privirile , iar inima începu să-i bată sălbatică , ameninţând să-i iasă afară din piept. În mod sigur auzise finalul conversaţiei şi trăsese concluzia corectă , deoarece spuse ca o ameninţare rece.

– Te întâlneşti cu Tolly diseară , spuse ridicându-se în picioare , fixând-o cu ochii de culoarea ambrei. Atunci aşa să fie!

Suna ca o declaraţie de război , iar Imogen

ştiu intuitiv că , prin ceea ce trecuse până acum, era nimic faţă de ce va urma. Se îndreptă apoi spre uşă şi ieşi , dar pe chipul său nu se putea citi nimic din ceea ce avea de gând să facă.

Dintr-odată lui Imogen i se făcu frig.

– Altă seară frumoasă , domnişoară , spuse şoferul deschizându-i portiera din spate a limuzinei.

Imogen zâmbi şi îi spuse că da , aşa era , deşi nu observase acest lucru. Nu se putuse gândi decât la oribila confruntare cu nesuferitul de Alex Devenko.

Era o seară cu un cer senin , fără nici o suflare de vânt , iar aerul era răcoros. S-ar putea ca mai târziu să se facă mai frig , poate chiar să îngheţe pentru prima dată în acel anotimp şi Imogen îşi strânse mai bine pe trup haina albă din caşmir călduros pe care o purta peste un pulover tricotat din lână neagră.

Nu avusese prea mult timp la dispoziţie pentru a-şi aranja părul şi se hotărâse să-l lase lung ,·pe spate , prins la baza gâtului cu o clamă din baga şi , în timp ce maşina se îndrepta pe străzile Londrei spre Kersington , îşi propuse să se calmeze.

Se grăbise foarte tare pentru a putea fi gata la timp , iar mintea ei fusese prea ocupată să analizeze antagonismul existent între ea şi Alex, pentru a se mai putea gândi la seara care urma. Avea de gând să-i spună lui Tolly ce gândea fiul lui. Şi avea să-l roage să-şi convingă fiul că relaţia dintre ei doi era doar o relaţie de serviciu. Altfel , a lucra pentru Devenko urma să fie nu numai cea mai mare provocare din viaţa ei , dar şi al naibii de imposibil.

Oprindu-se în faţa apartamentului lui Tolly , inspiră adânc , încercă să zâmbească şi puse apoi un deget pe sonerie. Uşa se deschise imediat şi se afla în faţa unui Tolly zâmbitor , arătând perfect normal , zâmbindu-i cald de bun venit. Imogen zâmbi şi ea şi mai tare când o cuprinse într-o îmbrăţişare caldă , de prieten. Se obişnuise până acum cu gesturile sale grandioase, cu prietenia şi căldura deschis exprimate , trăsătură moştenită de la strămoşii lui ucrainieni.

Exact în acel moment o voce rece , prevestitoare de rău , se strecură între ei :

— Permiteţi-mi să vă iau haina , Miss Paige , iar Imogen gemu în sinea ei şi stomacul i se contractă într-un mod neplăcut.

Ce naiba caută el aici ? Dacă avea de gând să

rămână , atunci şansele ei de a discuta în linişte cu Tolly erau , practic , nule.

Dar Alex purta haină de dineu , cravată neagră şi arăta devastator de bine , aşa că poate pleca undeva. Spera din tot sufletul să fie aşa...

– De ce te-ai formalizat , băiete ? întrebă Tolly în timp ce Imogen îşi scotea braţele din jacheta pe care apoi i-o înmâna lui Alex.

Nu dorea să se apropie de ea , să-l lase să o atingă.

– Şi în această seară , Imogen face parte din echipă , spuse Tolly.

– Aproape că face parte şi din familie , replică sec Alex.

– Absolut !

Tolly începuse să simtă curenţii subterani , dar , necunoscând suspiciunile fiul său , nu putea spune nimic.

Iar Alex continuă cu vocea sa joasă şi plină :

– Atunci poate că ar trebui să-i urez bun venit aşa cum trebuie , şi-o prinse în braţe , lipindu-şi trupul înalt şi puternic de supleţea trupului ei , iar capul aplecat aproape că-l putu atinge pe al ei.

Se opri un moment , ochii lui de culoarea aurului privind fix în violetul strălucitor al ochilor-

ei , înainte ca buzele lui să le acopere pe ale ei într-un contact blând , incredibil de erotic , trimiţând fiori de-a lungul trupului ei.

Apoi o eliberă , lăsând-o zguduită , tulburată, cu buzele depărtate ca şi cūm ar fi cerut mai mult , iar chipul i se înroşi puternic când îşi dădu seama cum trebuie să fi arătat.

Atunci Tolly zise aproape râzând :

– Bravo !

Totul se întoarse la normal. Sau aproape la normal. Diavolul o luase prin surprindere , asta era tot. Pe tot parcursul zilei începuse să se obişnuiască cu insultele lui şi îşi dăduse seama că, până când Tolly îi va clarifica situaţia , ea va trebui să-i suporte pe amândoi.

Îmbrăţişarea aceea senzuală fusese pe deantregul neaşteptată şi-i tulburase echilibrul sufletesc , asta era tot , se consolă ea , în timp ce Tolly îi înmâna o cupă de şampanie Dom Perignon. Ridicând cupa pentru a toasta în cinstea londonezului " Devenko's " şi a noii agenţii se surprinsese privind în ochii strălucitori ai lui Alexsander. Zâmbetul îi zbură de pe buze, lăsându-le tremurătoare.

– Pentru afacerile noastre ! zâmbi Tolly când ea i se alătură pe canapeaua în stilul Regenţei.

Întreg apartamentul era mobilat în stilul Regenţei şi baroc. Totul era foarte elegant dar nu prea practic , gândi Imogen în timp ce Alex se învârti cu un scaun pentru a se afla faţă în faţă cu ea. Îşi dori să nu o mai privească cu ochii aceia aurii la care nu ajungea niciodată zâmbetul care i se aşternea încet pe chip.

După ostilităţile deschise ce avuseseră loc doar cu puţin timp mai devreme , această nouă apropiere o enervă. Simpla lui prezenţă o enerva. Nu-l putea înţelege. Nu dorea să-l înţeleagă, deoarece , dacă o făcea , ar fi putut să-l înţeleagă , în ciuda oricărei logici elementare !

— Acum , începu Tolly , încrucişându-şi picioarele şi afundându-se mai bine în canapea, zâmbindu-i cald lui Imogen, mi-ar plăcea ca agenţia să înceapă să funcţioneze din plin până la Anul Nou , ceea ce înseamnă că va trebui să-ţi dai demisia de la "Martin and Sandown ". Dar , între timp nu vei pierde vremea, zâmbi el maliţios. Va trebui să alcătuiţi o echipă , să vizitezi toate celelalte magazine , lucru pe care va trebui oricum să-l faci. Vei angaja secretare , echipamentul va trebui instalat şi cu aceasta ajung la întrebarea esenţială , spuse el ridicând o sprânceană în direcţia fiului său. Ştiu că lui

Alex îi place la Windsor , dar tu ce părere ai ?

Lui Imogen i-ar fi plăcut foarte tare să pună piciorul în prag şi să-i arate marelui şi puternicului şef în toate , datorită numelui , că nu putea face chiar tot ce dorea ! Dar bunul simţ câştigă lupta. Condiţiile de la Windsor erau ideale. Un sediu în City ar fi însemnat risipă de bani chiar dacă s-ar fi aflat mai aproape de pulsul afacerilor.

Oftă încet , sperând să nu fi fost auzită de nimeni , apoi zise:

– Da.

Dădu glas unei întrebări care o obsedase din momentul în care acceptase atât de impulsiv slujba.

– Agenţia din Londra va răspunde şi de reclama din State ? Cred că acest aspect nu a fost clarificat în timpul discuţiilor noastre.

În S.U.A. existau şase magazine situate în şase dintre cele mai mari oraşe , acest lanţ neavând aproape nici o legătură cu cele din Europa. Tolly îi aruncă o privire lui Alex înainte de a-i răspunde :

– În principiu , da. Pentru moment , Alex este cel care supraveghează compania pentru S.U.A. A existat , să-i spunem - îşi frământă

mâinile - o diferenţă de păreri între directorul nostru de publicitate şi restul conducerii. Nu mai face parte din echipa noastră , aşa încât Alex , pe lângă restul îndatoririlor lui , supraveghează şi campaniile de publicitate de pe întreg teritoriul S.U.A. Cu toate acestea - privi încă o dată în direcţia fiului său - odată ce te vei afla pe picioarele tale , ceea ce , sunt convins că se va întâmpla foarte curând , vei purta responsabilitatea publicităţii pentru " Devenly's " din întreaga lume şi vei face parte din Consiliul de Administraţie.

Imogen se înfioră involuntar. Era mult , mult mai mult decât sperase ea vreodată. Şi , încercând să-şi recapete echilibrul îşi ridică privirile pentru a vedea reacţia lui Alex. Ar trebui să fie furios că amantei tatălui său îi fusese încredinţată o asemenea răspundere , un loc în conducerea unei afaceri de familie. Trebuie că scrâşnea din dinţi de furie !

Dar nu , el zâmbea , iar zâmbetul era plăcut, fapt care o şocă , deoarece , ştiind ce ştia , ar fi trebuit să fie furios auzind ceea ce tocmai auzise! Iar Tolly continuă , privindu-şi încurcat fiul , ca şi cum s-ar fi aşteptat şi el la anumite obiecţii din partea lui :

— De fapt , Alex va avea propriile sale idei , pe care şi le va exprima cât se poate de feroce , aşa cum a făcut-o totdeauna. Deci , s-ar putea să luptaţi câteodată , dar pentru început puteţi măcar să încercaţi să colaboraţi.

— Cred că ne putem descurca , spuse Alex , cu un zâmbet strălucitor , în timp ce privirile îi explorau leneşe trupul aflat sub ţesătura deosebit de fină a rochiei sale. De fapt , cred că mi-ar face chiar plăcere. Tu ce părere ai , Imogen ?

Oare se referea la posibilele controverse asupra reclamelor de pe teritoriul U.S.A. sau la faptul că vor lucra un timp împreună ? Aşa că îi zâmbi cu chipul încordat în timp ce mintea-i lucra cu febrilitate încercând să descopere ce anume avea de gând.

Dar sosirea chelnerului cu masa şi o nouă sticlă de şampanie puse capăt acestei conversaţii şi mai ales a ultimei şi celei mai neplăcute părţi. Toţi trei începură să discute subiecte comune în timp ce masa era pusă în micuţul alcov de lângă geam , iar lumânările aprinse.

Tolly o conduse la masă , îi ţinu scaunul , dar după aceea Alex începu să se poarte ca şi cum ar fi încercat să flirteze cu ea pe deasupra caviarului. rusesc şi a puiului condimentat de Bangkok.

Se părea că Tolly nici nu exista pentru Alex. I se adresa doar ei , o privea doar pe ea şi , până în momentul când fu adusă o delicioasă îngheţată cu sos fierbinte de scotch cu unt , era deja ameţită.

Alex Devenko îşi dăduse toată osteneala să fie cât mai fermecător , iar ei nu-i scăpă deloc felul în care îi urmărea Tolly, cu priviri nedumerite , încruntat. Imogen îi zâmbi strâmb. Nu putea fi mai nedumerit decât ea !

Atunci Alex spuse încet ;

— În ceea ce priveşte apartamentul tău din Shepherd's Bush - noua ta slujbă presupune să călătoreşti foarte mult , să munceşti peste program chiar , la început. Nu ţi se va părea un sacrificiu prea mare dacă te muţi la Windsor ?

Imogen scutură din cap. Se gândise şi ea la acest lucru. Într-un fel sau altul , după ce acceptase slujba la " Devenko'S " avusese multe lucruri la care să se gândească :

.— Nu-mi place în mod deosebit locul unde locuiesc acum , dar nu am putut găsi nimic mai bun când m-am mutat din Lincoln , pentru a prelua slujba de la " Martin and Sandown ". O să caut ceva mai bun în Windsor.

Îl privi pe Tolly în timp ce răspundea , deşi

Alex fusese cel care pusese întrebarea. Alex îl exclusese pur şi simplu din conversaţie în ultima oră şi începuse să-i pară rău pentru el.

Acesta îi zâmbi.

– E o idee excelentă !

Dar Alex adăugă încet.

– Am o idee chiar mai bună. Să folosească apartamentul de deasupra grajdurilor ; ai ajunge mai uşor la servici , spuse el umplând paharul lui Imogen cu un zâmbet amabil. Ai vreo obiecţie , tată ?

Se lăsă o linişte uşoară. Uşoară , dar foarte intensă. Imogen putu auzi chiar fâşâitul bulelor de aer din şampanie.

Apoi Tolly spuse foarte repede :

– Nu , nici una.

Iar Imogen ştiu că o spusese din tot sufletul. Dar , pentru că ştia care-i erau planurile în momentul cumpărării proprietăţii - să instaleze acolo un cuplu menajeră-grădinar deoarece Catrina nu avea înclinaţii casnice - protestă încet:

– Mulţumesc pentru ofertă , dar va trebui să mă mai gândesc. Iar între timp voi vedea ce pot găsi în Windsor.

Sorbi puţină şampanie rece , apoi puse încet paharul pe masă. Era deja destul de dezordonată

şi asta fără ajutorul alcoolului. Totul se întâmpla atât de repede. Insultele nebuneşti ale lui Alex , acuzaţiile lui , modul impulsiv în care acceptase slujba , toate acestea o determinară să-şi promită un timp lung de gândire - pentru a găsi un răspuns la atitudinea severă a lui Alex faţă de ea precum şi la necesitatea de a marca puncte şi în favoarea ei. Mai trebuia să se gândească şi la ciudata lui schimbare de atitudine faţă de ea. Totul , aproape dintr-o dată, începea să pară prea mult , iar când Tolly îi spuse :

– A fost o zi plină , Imogen. Nu doreşti să chem maşina pentru tine ? ea nu a putut decât să zâmbească slab , cu mare recunoştinţă , tânjind după liniştea propriului apartament , unde putea avea ocazia de a revedea evenimentele zilei şi să se detaşeze de ele.

– Nu e nevoie. O conduc eu pe Imogen acasă.

Alex era deja în picioare ţinând-o posesiv de cot , ajutând-o să se ridice de la masă.

– La urma urmei , faptul că a acceptat slujba pe care i-ai oferit-o înseamnă că în curând vom fi colegi foarte apropiaţi , spuse el , râzând ca un tigru tatălui său. Şi dacă această asociere va merge - iar eu asta intenţionez - atunci va trebui să ne cunoaştem mai bine.

Mâna îi alunecă uşor , încet pe spate şi se odihni pe umărul ei. Degetele îi mângâiau carnea prin ţesătura rochiei într-un gest de intimitate aproape şocantă , iar sângele începu să-i fiarbă în vene , contactul nedorit producându-i un grav dezechilibru. Ochii i se lărgiră şocaţi , când observă încruntarea lui Tolly şi deschise gura pentru a protesta , pentru a spune că preferă să fie dusă acasă de şofer , dar Alex spuse primul , cu o voce uşor ironică în timp ce-şi privea tatăl:

– Ai ceva împotrivă , Tolly ?

Zâmbetul său încrezător , felul arogant în care-şi ţinea capul dezvăluia tuturor că , de fapt nu-i păsa chiar dacă ar fi avut ceva împotrivă.

Tolly răspunse aspru , îngustându-şi ochii.

– Nu... Mergeţi împreună. Ne vedem dimineaţă. Mai avem câteva lucruri de discutat.

Imogen simţi că ia foc. Tolly nu era prost : în mod sigur observase cum o tratase Alex toată seara , ca şi cum ar fi fost singura femeie de pe pământ. Ar fi fost imposibil să nu observe efectul pe care îl produsese atingerea lui asupra ei.

Practic , Alex flirtase cu ea toată seara , sorbind-o din priviri. Dar Alex era logodit cu Catrina , fata pe care i-o alesese Tolly. Tolly nu avea de unde să ştie că Alex nu o dorea acolo ,

că o dispreţuia , fiind convins că dorea să obţină de la tatăl lui tot ce se putea , inclusiv un loc în Consiliul de Administraţie !

Deodată îngheţă , ca şi cum s-ar fi scufundat într-o mare întunecată , adâncă , fără să ştie să înoate. Nu era decât un pion într-unul din diabolicele jocuri ale lui Alex Devenko şi , dacă nu era foarte atentă , sau foarte inteligentă , o va anihila complet !

Capitolul 4

Drumul spre apartamentul lui Imogen fu parcurs într-un timp scurt. Evenimentele serii o secaseră de energie. Dublul cu Alexsander Devenko necesitase o cantitate mare de energie, în timp ce el părea mai odihnit şi mai relaxat ca niciodată.

Aşa încât preferă să tacă , sperând din tot sufletul să o lase exact în faţa clădirii în care locuia pentru ca ea să se poată târî în apartamentul ei , unde să încerce să analizeze evenimentele zilei dintr-o altă perspectivă. Exact în acest moment avea nevoie de căsuţa ei , avea nevoie cu disperare de căminul ei.

– Te conduc , spuse el în timp ce parca automobilul în faţa blocului de apartamente.

Imogen răspunse încercând să pară cât mai relaxată.

– Nu e nevoie , şi îşi desfăcu centura de siguranţă cu degete şovăitoare , sperând ca el să lase lucrurile aşa cum erau.

Dar nu o făcu , desigur şi scrâşni din dinţi frustrată în timp ce el ocolea deja maşina pentru a o ajuta să iasă , fapt ce făcu inutilă orice obiecţie.

De fapt , de ce ar obiecta ? gândi ea logic. Prezenţa lui în această seară nu însemna decât că ea ratase ocazia de a-i spune lui Tolly că articolul din ziar stârnise reacţii violente la fiul lui , îl făcuse să creadă că ea nu era decât o profitoare ieftină care nu intenţiona decât să smulgă cât mai mult cu putinţă. Doar câteva cuvinte rostite de Tolly ar fi restabilit adevărul , l-ar fi convins pe Alex s-o creadă.

– Fac o cafea , îi spuse , iar el o urmă în salonul micuţ , şi te voi face să asculţi adevărul, adăugă ea în gând , în timp ce el îi zâmbea privind-o în ochi.

Ochii lui o mângâiau cald , trimiţându-i valuri de fiori de-a lungul trupului.

Îndreptându-şi spatele , se îndepărtă rapid de el. Ştia cum să înmoaie genunchii unei fete , iar diavolul era conştient de asta !

Probabil că abilitatea lui de a deveni

fermecător ori de câte ori îi convenea , era unul dintre motivele pentru care Catrina întârzia să fixeze ziua nunţii. Nici o soţie nu ar fi dorit să stea şi să vadă cum se îngrămădesc femeile în jurul soţilor lor ori de câte ori aceştia făceau un semn cu degetul , gândi ea răutăcioasă după ce închise în urma ei uşa bucătăriei înghesuite şi începu să pună boabe de cafea în filtru.

Dar apropiata lui căsătorie nu făcea deloc parte din preocupările ei , îşi spuse ea furioasă. Singura ei preocupare era să-l facă să creadă adevărul în privinţa ei şi a lui Tolly. Şi asta deoarece numai şi numai adevărul va face posibilă o colaborare între ei.

Când aduse tava cu cafeaua înăuntru , el studia cărţile de pe rafturile pe care şi le confecţionase singură. Se dezbrăcase de sacou ca şi cum ar fi fost mult prea cald pentru el în apartament. Acum putea observa lăţimea umerilor lui , musculatura puternică , clar desenată sub cămaşa de un alb strălucitor. Spatele lui lat se termina cu şolduri înguste...

Privi rapid în altă parte , preocupată acum să pună tava pe o măsuţă , încercând să-şi readucă trăsăturile la impasivitatea lor obişnuită , dorindu-şi ca pulsul să-şi încetinească bătăile

pânã la normal. Reacţiile chimice dintre ei , declanşate de ciudata combinaţie de suspiciune, neîncredere , atracţie sexuală nedorită , ar fi putut ajunge la o explozie imposibil de controlat. Alex se întoarse , începând să zâmbească cu senzuala lui gurã , în timp ce spunea :

– Ce drăguţ !

Imogen nu ştiu la ce anume se referea : la cafea sau la ea. Dar el clarifică lucrurile când adăugă calm , cu vocea lui profundă :

– Am fost întotdeauna deosebit de încântat când o femeie m-a invitat seara în apartamentul ei sub pretextul de a lua o cafea împreunã.

Luptând împotriva hipnotismului exercitat asupra ei de vocea aceea profundă , împotriva mângâierii intime a ochilor lui aurii , Imogen încercă să se adune pentru a-i explica faptul că înţelesese totul greşit ca de obicei , că îl invitase la ea la cafea pentru un motiv cu totul diferit de cel la care se gândea el ! Dar el se îndrepta deja către ea , mişcându-se seducător.

– Scoate-ţi haina ! E foarte cald aici.

Ochii ei mari se afundară în ai lui , iar degetele strânseră marginile jachetei ca şi cum s-ar fi apărat de ceva primejdios. Dintr-o dată atmosfera din cameră era sufocantă şi deveni brusc

conştientă de felul în care se mula pe trupul svelt rochia dintr-un tricot negru pe care o purtase întreaga seară.

—Dă-mi voie , spuse el , iar Imogen începu să tremure în timp ce el îi desclesta blând degetele de pe jachetă zâmbind cunoscător.

Acum se apropie de ea , trupurile aproape că li se atingeau când îi scoase jacheta albă de pe umeri şi o aruncă neceremonios pe un scaun.

Apoi îi desfăcu agrafa din baga ce-i strângea părul la ceafă şi-şi trecu degetele prin şuviţele de un blond argintiu ce-i căđeau valuri pe umeri. Imogen murmură "Nu " cu o voce joasă şi răguşită , dar el o privi în ochii ei largi , speriaţi. Ştiu atunci că ceva tocmai începea. Ceva ce trebuia oprit.

Situaţia începea să-i scape de sub control , iar ea avea prea puţină experienţă pentru a putea opri ce începea. Ideea unei relaţii sexuale întâmplătoare îi lăsă un gust amar şi nu se gândise niciodată la ceva permanent , sau la căsnicie. Copilăria şi-o trăise pe câmpul de luptă al mariajului părinţilor ei. Îi fusese de ajuns pentru a fi dezgustată de căsnicie.

Se adună încercând să uite imaginea gurii atât de senzuale şi mai ales atât de apropiate de a ei.

Se îndepărtă puţin şi încercă să adopte un ton perfect normal.

– În ceea ce priveşte articolul... Tolly şi cu mine...

Dar el îi puse un deget pe buze , făcând-o să-şi înghită spusele.

– Nu vreau să aud nimic despre articol.

Apoi gura lui o acoperi pe a ei , blând la început , cercetându-i linia buzelor , despărţindu-le blând , subminându-i astfel apărarea , lăsând-o victimă presiunii insidioase a unei dorinţi pe care nu o simţise niciodată.

Şi , pe măsură ce sărutul devenea din ce în ce mai profund , Alex o strânse la piept ; lipindu-şi trupul de al ei , iar inima îi bătea atât de tare , încât , pentru o clipă , avu impresia că avea să-i sară din piept.

Conştientă de căldura coapselor lui lipite de ale ei , simţi cum oasele i se transformă în apă şi ştiu că nu era bine deloc , era chiar foarte greşit , dar nu putea face nimic pentru a opri această inexorabilă curgere a oarbei dorinţe fizice. Ar fi fost mai uşor să oprească mişcarea continuă a valurilor oceanului.

Inconştient , braţele lui Imogen îi înconjurară gâtul şi îşi simţi sânii zdrobindu-se de zidul

pieptului lui Alex care o strânse mai tare în braţe , îi simţi limba frecându-se de a ei într-o mângâiere intimă , iar în acèl moment îşi dădu seama că , pentru ea nimic nu va mai fi ca înainte. Şi îi rosti numele , încet , într-un oftat uşor , respiraţiile amestecându-se seducător. Îl auzi gemând din fundul gâtului înainte de a-şi ridica capul şi de a-i cuprinde faţa în cupa mâinilor lui.

Ochii aurii erau aburiţi de dorinţă , pielea bine întinsă a pometilor era îmbujorată din aceaşi cauză. Spuse încet :

– Doream să fac asta de când te-am văzut prima dată. Arătai atât de rece şi de perfectă , dar te-am dorit încă de atunci.

Iar privirea ei violetă , languroasă , îi mărturisi că şi ea îl dorise la rândul ei , că şi ea căzuse victimă emoţiilor şi sentimentelor pe care el tocmai le numise. Mângâind-o blând îşi frecă buzele de ale ei într-un mod seducător , apoi îi spuse strâmbându-se :

– Da , ştiu. Ştiu , iubito. O îndepărtă uşor de el. Acum cred că ar trebui să dau dovadă de înţelepciune şi să plec.

Îşi aruncă haina pe un umăr şi zâmbi ironic. Dacă ironia era pentru ea sau pentru el , Imogen

nu avea de unde să ştie. Tot ce ştia atunci când el ieşi pe uşă era că , pentru ea , viaţa nu va mai fi aceeaşi.

Dimineaţa îi mai clarifică gândurile. Încă mai era zguduită de cele întâmplate , chiar şi după ce se trezi , îşi făcu un duş şi bău o cafea.

Dar o mare parte din această stare , senzaţia că oasele i se dizolvaseră încetul cu încetul era de aşteptat după o asemenea iniţiere în lumea pasiunii , încercă să se autoconvingă cu puţinul sânge rece care-i mai rămăsese.

Până în acest moment al vieţii fusese de părere că realizarea profesională era mai presus de viaţa ei personală , dorindu-şi să-şi sape o nişă pentru sine în profesia aleasă , deoarece avusese parte de foarte puţină siguranţă în copilărie.

Unul dintre părinţii ei se aflase tot timpul pe punctul de a-l părăsi pe celălalt , rămânând împreună doar din cauza copilului. Această situaţie o făcuse pe Imogen să se simtă o povară greu de suportat , nedorită.

Când divorţaseră în sfârşit , în timpul primului an de colegiu , se simţise uşurată. Din momentul în care se lămurise asupra relaţiei

dintre sexe , nu permisese niciodată bărbaţilor cu care se întâlnise mai mult decât un sărut cast. Aşa încât nu simţise niciodată dorinţa adevărată , dorinţa fizică.

Iniţierea ei , care venea probabil cu zece ani mai târziu decât ar fi fost normal , fusese mult mai zguduitoare , deoarece asemeni unei boli a copilăriei contractate la maturitate avea o manifestare devastatoare.

Îşi termină cafeaua şi se întoarse în dormitor pentru a se îmbrăca. Alese un costum de culoarea manganului cu dungulite subţiri şi o bluză de culoarea cireşelor coapte. Ciorapi negri de mătase şi pantofi roşii cu tocuri înalte îi completară toaleta. Îşi aranjă părul într-o pieptănătură franţuzească complicată şi abia atunci se simţi din nou ea însăşi.

Azi va merge la biroul ei de la " Martin and Sandown " şi îşi va dactilografia demisia. Abia aştepta să înceapă să lucreze la " Devenko's ". Va fi o provocare enormă dar îi va face plăcere să încerce să-i facă faţă. Iar dacă Alex Devenko o va mai atinge , fie şi cu un deget măcar , îl va plesni de va vedea stele verzi !

Uneori , când nu ştia prea bine ce avea de făcut , când nu putea lua uşor o hotărâre , făcea

o listă cu argumente pro şi contra , iar această strategie dădea totdeauna rezultatul dorit. Dar nu avea nevoie să facă o listă pentru a-şi da seama că tot ceea ce simţea pentru Alex era dorinţă fizică , o tulburare a simţurilor care dormiseră un timp atât de îndelungat încât aproape că se atrofiaseră.

Şi nici măcar nu-l plăcea. Sau îi plăcea ? Oricum , fie că îl plăcea , fie că nu , nu schimba cu nimic faptul că o considerase o femeie în căutarea unor averi , că pusese ochii pe tatăl lui pentru bani şi un loc în Consiliul administrativ de la " Devenko's ".

În afară de asta , el era foarte logodit cu o femeie şi... Se aşează brusc pe scaunul aflat în faţa măsuţei de toaletă şi privi în oglindă cum ochii de un violet închis se îngustează , iar buzele se subţiază până când ajunseră o linie dreaptă.

Deci asta era ! Oare de ce nu se gândise la acest lucru mai devreme ? Atitudinea lui faţă de ea se schimbase din momentul în care îşi dăduse seama că tatăl lui avea intenţia de a-i oferi un loc în Consiliul de Administraţie. Începuse să flirteze cu ea , insistase să o conducă acasă - şi totul spre binele tatălui său. Nu reuşise s-o îndepărteze de Tolly cu ameninţări şi oferte de

bani, aşa încât crezuse că va reuşi folosindu-se de masculinitatea lui agresivă. Şi astfel îi va demonstra tatălui că nu era decât o târfă mică !

Inteligent , gândi ea , iar o sclipire de admiraţie îi străluci adânc în ochi. Dar nu suficient. Dacă ar fi fost târfa din imaginaţia lui bolnavă , ar fi putut foarte bine să nu renunţe la bătrân , indiferent de ofertele impresionante ale tânărului.

Dar ea nu era târfă , iar Alex îşi va da seama de asta în scurt timp. Între timp , trebuia să renunţe la o slujbă veche în favoarea uneia noi. Aşa încât , se ridică ţinându-şi spatele drept , îşi puse pe un umăr geanta cu curea lungă şi ieşi din apartament.

Când se întoarse acasă , se făcuse deja după amiază , iar telefonul suna. Când ridică receptorul , Tolly exclamă :

– Te-am găsit , în sfârşit ! Unde ai fost ?

– Mi-am scris demisia şi mi-am eliberat biroul , spuse ea cu glas tare şi adăugă în gând : " şi am telefonat agenţilor imobiliari pentru a găsi un apartament convenabil la Windsor ".

– Foarte bine , spuse Tolly călduros. Peste câteva zile voi trimite contractul prin poştă. Dacă ai nelămuriri , contactează-l pe Alex , şi-ţi va explica el totul.

– Şi când încep munca ? spuse Imogen aşezându-se pe un scaun pentru a-şi scoate pantofii.

Tolly îi răspunse accentuând fiecare cuvânt :

– În ceea ce mă priveşte , chiar de azi , dar ia-o uşor în următoarele săptămâni. Noi vom angaja oameni care să facă munca de jos , aşa cum ar fi amenajarea clădirilor din Windsor. Bineînţeles că vom avea nevoie de aprobări în acest sens , dar avocaţii noştri se vor ocupa de asta imediat ce domeniul va trece în proprietatea noastră. Deci , tot ce trebuie să faci în următoarele săptămâni este să te odihneşti puţin , să te pregăteşti pentru ce va urma. Oh , ar fi bine să pleci la Paris cu Alex. A aranjat o întâlnire cu tipii care vor face parte din echipa ta.

- Inima lui Imogen făcu o tumbă la auzul acestei veşti , dar era o profesionistă mult prea încercată pentru a lăsa să se vadă. Întâlnirea cu ceilalţi membri ai echipei sale , aduşi din diferite părţi ale continentului şi din Regatul Unit , va fi de nepreţuit. Mai ales că vor lucra împreună la Windsor. Era mult mai bine aşa decât un început complet rece al relaţiilor de serviciu dintre ei.

– Oh , să nu uit ! Am discutat cu Alex şi am fost amândoi de acord să foloseşti apartamentul

aflat deasupra grajdurilor. Cel puţin la început , până reuşeşti să pui agenţia pe picioare.

Îi convenea de minune. Tot telefonând pe la agenţii imobiliari se convinsese că o casă de închiriat sau de vânzare în Windsor era la fel de rară ca o ploaie torenţială în deşert. Şi nu ar fi fost comod deloc să facă zilnic naveta de la Shepherd's Bush la Windsor.

Dar îi reaminti totuşi :

– Aţi abandonat ideea ca menajera să locuiască acolo după căsătoria fiului tău ?

După o tăcere scurtă , dar foarte încordată , Tolly spuse repede :

– Dacă aş fi în locul tău , nu mi-aş face probleme în acest sens. Şi , fiindcă a venit vorba de fiul meu , şi el a încercat să ia legătura cu tine toată dimineaţa. Se pare că a făcut nişte planuri pentru amândoi pentru seara asta.

O , şi-a făcut planuri ? gândi Imogen strângând din dinţi. Voi mai vedea ! Apoi îngheţă când Tolly îi spuse :

– Plec în State pentru următoarele două săptămâni până când se încheie cumpărarea domeniului. Ţi-am telefonat pentru a-ţi spune că voi fi plecat un timp , dar ne vom întâlni la inaugurarea casei !

– O să-mi lipseşti , îi mărturisi ea , deoarece prietenia cu Tolly devenise foarte importantă pentru ea , iar el chicoti :

– Asta e bine ! A trecut atâta timp de când unei fete frumoase i-a fost dor de mine ! Dar s-a ivit ceva acolo , iar Alex insistă că numai eu pot să mă descurc. Nu cred o iotă din ce spune , dar când Alex insistă , insistă !

Nici ea nu credea , gândi Imogen când puse receptorul în furcă. Alex era foarte ocupat. Foarte ocupat să îndepărteze din calea lui Tolly pericolul pe care-l reprezenta o femeie ce căuta bărbaţi cu avere !

Oftă , întrebându-se ce va mai pune la cale mintea lui diabolică. Era evident că se hotărâse să aplice în continuare strategia din seara trecută, folosindu-se de farmecul şi sexualitatea lui evidentă pentru a o îndepărta de tatăl lui , dar nu va avea nici o şansă cu ea.

Încruntându-se îşi culese de pe jos pantofii şi se îndreptă spre dormitor pentru a se schimba în ceva mai comod. Dacă se gândea bine , Alex fusese cel care se oprise cu o seară înainte. Ea se pierduse complet în lumea de senzualitate pe care Alex o crease în jurul ei şi nu se putuse opri pentru nimic.

Recunoaşterea açestui fapt o făcu să tremure, oferindu-i totodată şi tema de gândire. Şi nici măcar nu era o temă prea plăcută.

Probabil că i se păruse foarte dificil să facă dragoste cu ea. Când sosise momentul , descoperise probabil că nu o plăcea. Poate că , purtând-o tot timpul pe Catrina în suflet , Imogen i se păruse ca un înlocuitor de slabă calitate. Pentru motive numai de ea cunoscute , Imogen se simţi îngrozitor de dezamăgită în timp ce căuta într-un sertar lenjerie de corp curată , un pulover subţire şi o pereche de blugi vechi.

Capitolul 5

– Cred că am discutat toate problemele , spuse Alex din capătul mesei , strângându-şi hârtiile la un loc şi punându-le într-un dosar. Mai are cineva vreo problemă de discutat ?

Imogen privi în jurul ei cu un zâmbet discret, satisfăcut , întipărit pe buzele pline. În afară de ea însăşi şi de Alex , la masă se mai aflau trei persoane - membrii echipei , toţi selectaţi de Alex şi Tolly pentru a conduce Agenţia Devenko.

Era cea de a doua zi la Paris şi ceea ce Imogen se aştepta să fie un chin se dovedi a fi o experienţă de neuitat. Entuziasmul şi dorinţa de a coopera manifestate de ceilalţi o impresionară. În superbul apartament de hotel fusese adunată o imensă cantitate de talent. Toţi erau tineri şi dornici de afirmare ; a munci cu ei

avea să fie o mare plăcere.

Dar bucuria şi plăcerea acestor ultime două zile se datorase în mare parte şi lui Alex , recunoscu ea. După plecarea neaşteptată a lui Tolly în S.U.A. , cu patru săptămâni în urmă , îl evitase în mod deliberat deoarece , fără prezenţa lui Tolly ca tampon între ei , fusese mai mult decât sigură că i-ar fi fost dificil să se comporte normal cu Alex.

Aşa încât zilele treceau fără a-şi da seama ; muncise foarte mult , serile şi le petrecuse împreună cu prietenele , temându-se de ziua când va pleca împreună cu Alex de la Gatwick la şedinţa convocată de el la Paris.

Şi ziua aceea venise , ea se eliberase de "Martin and Sandown " dar îi era foarte frică şi în drum spre Paris pentru a-şi întâlni viitorii colegi. Oare Alex va avea de gând s-o trateze cu acelaşi dispreţ insultător pe care-l îndurase din partea lui din prima clipă de când îl întâlnise ? Sau va continua flirtul primejdios şi derutant ?

Ambele perspective o înspăimântau.

Nu fusese obligată să îndure nimic. Încă de la început o tratase cu căldură şi prietenie şi , ce era şi mai surprinzător , ca pe un coleg demn de respectul lui. După câteva ore renunţase la

încercarea de a ghici ce avea de gând. Acest bărbat şi stările lui sufleteşti erau o enigmă pentru ea. Prefera să se bucure de starea lui prezentă şi să-i fie recunoscătoare.

– Cred că am discutat tot ce se putea discuta, spuse zâmbind Pierre Vinet , un profesionist în domeniul reclamei de televiziune vânat de la una dintre cele mai bune agenţii din Paris.

Era brunet şi musculos , cu un ten închis la culoare şi ochi negri , dar , atunci când zâmbea, chipul i se lumina cu farmecul tipic galic.

Imogen se temuse că îi va fi ostil pentru că ocupase cea mai înaltă poziţie din agenţie , deoarece trebuie să fi aflat că el fusese prima alegere a lui Alex pentru acea funcţie. Dar deocamdată , nu simţise nici o adiere de şovinism din partea lui. Chiar o felicitase pentru campania făcută colecţiei " Jewels " cu atâta sinceritate , încât Imogen se înroşise. Aşa încât, acum îi zâmbi şi spuse :

– Îmi pare rău dacă sună prozaic , dar trebuie să mai discutăm problema locuinţelor.

Cathy Ames , o tânără şi promiţătoare specialistă de la o agenţie din Manchester , care urma să lucreze direct cu Imogen, spuse :

– Eu mi-am aranjat unde să locuiesc. Am o

mătuşă la Ascot care s-a oferit să mă instaleze la ea. Şi tocmai mi-am cumpărat o maşină Metro la a doua mână , aşa încât nu vor fi probleme din partea mea.

Mai rămăseseră Pierre şi Stefan Stein. Stefan era un specialist în orice domeniu al reclamei , vorbea fluent italiana , spaniola , engleza la fel de bine ca propria-i limbă. Ridică din umeri şi spuse:

– Pentru mine nu are nici o importanţă unde voi locui , atâta timp cât voi avea unde s-o duc pe Eva mea după ce ne vom căsători.

– Nu-ţi face probleme în această privinţă , spuse Alex ridicându-se în timp ce-şi aranja documentele în geantă. Voi aranja eu ceva. Nu mă deranjează dacă , pentru început , veţi împărţi un apartament. Apoi veţi putea căuta ceva mai potrivit pentru a locui permanent.

Se ridică şi Imogen. Alex încheiase şedinţa şi fusese o zi lungă în care discutaseră modul de organizare al viitoarei agenţii, stabiliseră domeniul unor viitoare campanii , totul culminând cu vizita la luxosul " Devenko's " din Paris. Zâmbi colegilor săi.

– O să vă arăt eu locurile , odată ce agenţia va fi pusă pe picioare. Îşi puse sub braţ servieta

din piele neagră. Şi eu va trebui să caut o locuinţă , aşa încât vom putea umbla împreună.

– O să-ţi aduc aminte eu de asta , promise Pierre cu ochii sclipind. Şi dacă vom găsi o locuinţă care să ne placă amândurora , nu vom lupta pentru ea. O vom împărţi în modul cel mai civilizat cu putinţă.

– Această ocazie nu se va ivi , replică Alex scurt , iar Imogen observă figurile surprinse ale lui Cathy şi Stefan în timp ce Pierre se instalase mai comod în scaun , încrucişându-şi mâinile la ceafă , zâmbind larg şi poznaş..

Imogen îngheţă. Pentru un motiv necunoscut ei , se părea că Alex nu-l putea suporta pe francez , ceea ce era foarte ciudat , dacă ţinea cont de faptul că , doar cu câteva săptămâni în urmă îl lăudase , cu mult zel în faţa lui Tolly.

– Ne vedem la micul dejun , spuse Alex şi , prinzând-o de cot pe Imogen , o conduse spre uşă.

Aceasta preferă să-şi înghită reproşurile ce-i stăteau pe limbă decât să dea motive colegilor ei să creadă că între cei doi şefi ar exista anumite probleme.

Poate că , în timpul mesei de seară , vor avea ocazia să se relaxeze împreună după două zile

foarte pline , să discute despre probleme obişnuite , să afle fiecare câte ceva despre celălalt , în loc să discute la nesfârşit despre noul proiect.

Abia aştepta masa de seară deoarece mâine, după micul dejun , fiecare va merge pe drumul lui. Ea şi Alex îşi rezervaseră locuri la un zbor foarte matinal de pe aeropqrtul " Charles de Gaulle " şi , din această cauzză , nu va avea prea mult timp să-şi cunoască mai bine colegii.

Imediat ce uşa se închise în spatele lor , Alex spuse cu duritate în glas :

– De dragul relaţiilor ce se vor stabili la locul de muncă , aş prefera să nu-l încurajezi pe Vinet.

– Nu înţeleg ce vrei să spui.

Până în acest moment el se dovedise a fi însoţitorul perfect, un coleg bun , iar Imogen fusese capabilă să uite partea întunecată a caracterului său. Încercând să-şi ascundă dezamăgirea , vocea ei fusese tăioasă , dar el îi replică ironic :

– Nu ? Omul ăla a pus ochii pe tine încă de acum două zile. În mod evident a fost destul de sigur pe el pentru a-ţi face acea sugestie.

– Nu a fost decât o simplă glumă , i-o întoarse ea rece.

Ar fi trebuit să-şi dea seama până acum că

armistiţiul nu avea să dureze. Iar dacă i-ar fi spus adevărul "Eu nu sunt acel gen de femeie ", Alex i-ar fi râs în faţă.

Deja era convins că avea o aventură cu Tolly şi mai ştia că o putea face să-şi piardă raţiunea în braţele lui. Deci nu mai avea nevoie de nici o dovadă pentru a se convinge că fusese receptivă la oferta lui Pierre Vinet.

Se îndepărtă rapid de el , pantofii cu tocuri înalte răsunând pe podeaua de marmură... dar înainte de a ajunge la lift , Alex se afla lângă ea.

– Atunci nu a fost o glumă.

Nu avea de gând să renunţe , gândi ea prost dispusă în timp ce el lovi butonul liftului cu pumnul strâns de parcă pumnul respectiv i-ar fi fost adresat lui Pierre Vinet.

– În orice caz , nu se pune problema să-ţi cauţi o casă. Vei folosi apartamentul de la Kynaston. Faptul că el pronunţase cuvântul , o făcea ca proiectul agenţiilor să pară mai real. Şi, din câte îşi putea aminti , apartamentul era perfect. Dar ea ştia , chiar dacă el nu aflase încă, că respectivul apartament fusese destinat personalului pe care-l va conduce Catrina odată ce se va căsători cu Alex.

Dar , probabil că Tolly nu pusese un accent

deosebit pe acest lucru - habar nu avea şi nu era deloc pregătită să poarte o discuţie cu Alex pe această temă , aşa încât intră în lift şi privi fix înainte , în timp ce intră şi el şi spuse :

– Ne întâlnim la bar , peste două ore. Ne plimbăm şi căutăm ceva uşor de mâncare. M-am săturat să locuiesc la hotel.

Ea ridică din umeri şi spuse :

– Foarte bine.

Alex replică :

– Nu eşti prea nerăbdătoare. Nu mi-ar plăcea deloc să mori de emoţie.

– Poate că aş fi mai entuziastă dacă aş şti că nu-ţi vei petrece toată seara dându-mi lecţii , răspunse Imogen furioasă , încă deranjată de faptul că el sugerase că ar fi foarte dornică să ia în serios oferta făcută în glumă de Pierre Vinet.

Alex îi zâmbi leneş , îngustându-şi privirile.

– O , fii sigură că nu o voi face. Pot face lucruri mult mai interesante cu tine.

Aceste cuvinte trimiseră un fior de-a lungul coloanei ei vertebrale , răscolindu-i stomacul , fior care-i demonstră că se puteau ivi situaţii mult mai dificil de descurcat decât nişte lecţii de morală.

O conduse până la uşa camerei , iar Imogen

o închise în spatele ei şi se rezemă de ea închizând ochii. Era imposibil să coopereze cu un Alex seducător şi care , în acelaşi timp , avea prostul obicei s-o insulte.

Îşi aminti seara aceea după ce Tolly telefonase pentru a-şi lua rămas bun ; îi spusese că Alex încercase să ia legătura cu ea, că avea nişte planuri în legătură cu ea. Ideea de a-l revedea atât de curând după ce răspunsese instinctiv la toate mângâierile lui , o înspăimântase într-o asemenea măsură încât făcuse o foarte lungă plimbare , intrase într-un cinematograf pentru a vedea un film al cărui titlu nu şi-l putea aminti , după care se târâse înapoi în apartamentul ei , stinsese toate luminile şi scosese telefonul din priză.

O sunase a doua zi dimineaţa la şapte , smulgând-o dintr-un somn agitat.

– Pe unde naiba ai umblat ieri ? Nu ţi-a spus Tolly că vreau să iau legătura cu tine ? Plănuisem să luăm masa de seară împreună pentru a discuta detaliile călătoriei de la Paris.

Îi fusese foarte dificil să rămână calmă , deoarece ştia că interesul pur sexual pe care i-l arătase în faţa tatălui lui fusese plănuit cu grijă, că hotărârea de a face dragoste cu ea , când

intraseră în apartament - pentru a o îndepărta de bărbatul mai în vârstă - dispăruse brusc pentru că ea , Imogen , îl lăsase rece.

Dar reuşise să-şi menţină vocea calmă şi amabilă , chiar dacă puţin mai rece , atunci când îi răspunse :

– Îmi pare rău. Am avut o mulţime de alte lucruri mai importante decât să mă învârt prin casă aşteptându-ţi telefonul. Pe viitor , dacă mai doreşti să iei legătura cu mine , trimite-mi o scrisoare prin secretara ta.

Faptul că-i trântise telefonul în nas îi oferi o mare satisfacţie. Nu era cea mai indicată modalitate de a începe o relaţie de serviciu , dar fusese provocată. O insultase , o ameninţase , încercase să o şantajeze pentru a nu ocupa slujba şi a se îndepărta de Tolly , pentru ca , în cele din urmă să încerce să o seducă , aşa încât da , el fusese cel care începuse totul.

Se dezlipi cu greu de uşă şi pătrunse în apartamentul elegant care-i fusese repartizat. Nu era deloc nerăbdătoare să-şi petreacă seara doar cu Alex. Când se purta frumos cu ea , iar în jurul lor se mai aflau şi alte persoane , putea face faţă sentimentelor confuze ce o încercau , chiar dacă era totdeauna foarte prevăzătoare cu el.

Singură cu el , fiind foarte receptivă la fiecare schimbare a stării lui sufleteşti , cum se va putea descurca aşa încât amalgamul de resentiment , atracţie sexuală şi pură dorinţă să nu-i sucească totuşi capul ?

Dar avea de gând să încerce , îşi spuse ea foarte hotărâtă. Acum era o salariată a firmei "Devenko's " , iar în absenţa lui Tolly , Alex era şeful ei direct cu care avea să colaboreze în continuare.

Dacă el nu va aduce în discuţie aspectele neplăcute ale debutului relaţiei dintre ei , atunci nu o va face nici ea. Nu avea nici un rost să descopere din nou securea războiului. Va încerca să se comporte ca şi cum nu se cunoscuseră decât cu două zile în urmă , în timpul zborului de la Gatwick la Paris. Numai aşa putea rezolva situaţia tensionată dintre ei.

După baia lungă pe care o făcu puţin mai târziu , se simţi mai relaxată şi , deoarece Alex îi spusese că avea de gând să se plimbe , se îmbrăcă cu o fustă gri , de culoarea ardeziei , o bluză de mătase gri peste care îşi puse jacheta albă de caşmir. Ghetele negre de piele îi completară ţinuta şi , în timp ce se admira în oglindă , îşi muşcă buza inferioară.

Fără a da dovadă de vanitate , Imogen ştia că poseda acel` gen de frumuseţe sofisticată care dădea impresia că era o femeie de lume. Ochii de culoarea panseluţei şi gura cu buze pline dezvăluiau puţin din căldura sufletească ce se ascundea în spatele unei faţade indiferente. În mod intenţionat , în această seară se machiase foarte puţin , coafându-şi părul în cocul franţuzesc pe care şi-l făcea ori de câte ori mergea la serviciu , sperând să pară rece şi indiferentă. Decentă.

În cele din urmă , pe bună dreptate mulţumită de înfăţişarea ei puţin ştirbită de sentimentul de `groază la gândul că urma să-şi petreacă seara cu Alex , părăsi camera.

El se afla deja la bar , discutând cu ceilalţi. Ieşea în evidenţă atât datorită costumului foarte bine croit , dar şi a aerului de şef. Cathy , Stefan şi Pierre arătau mai degrabă ca nişte studenţi , în blugi şi tricou , decât a profesioniştii talentaţi în domeniul reclamei comerciale care erau. Râdeau , bârfeau relaxaţi ,.iar Imogen îşi dori să li se fi putut alătura.

Erau persoane tinere , necomplicate , la ani lumină distanţă de Complexul Alexsander Devenko , iar Imogen ştiu că , în compania lor ,

s-ar fi simţit în siguranţă , neamenințată , în timp ce cu Alex nu va avea un moment de liniște. Nu avea încredere în el şi , ceea ce era şi mai rău , nu avea încredere nici în ea însăşi.

Cathy îi zâmbea , sorbindu-i fiecare cuvânt , dar Alex îi întoarse spatele când Imogen li se alătură zâmbind , în timp ce Pierre o prinse prietenos pe după umeri.

– Nu credeam că te vom mai vedea astă seară. Cred că am avut noroc !

– Norocul tocmai te-a părăsit , spuse Alex întunecat , privind cu ochii lui sfredelitori braţul francezului aflat pe umerii lui Imogen.

Imogen se înfioră supărată , dar reuşi să se desprindă din îmbrăţişarea prietenoasă a lui Pierre fără a-şi da la iveală adevăratele sentimente , atunci când Alex o prinse posesiv de braţ , înfigându-şi degetele de oţel în carnea ei, în timp ce o scotea din încăpere.

Nu avea nici un drept să se comporte ca şi cum ar fi fost proprietatea lui , dar ar fi fost o greşeală dacă ar fi protestat în faţa colegilor ei. Nu erau proşti deloc şi tocmai observaseră fragilitatea relaţiei dintre Alex şi şefa lor , iar ea îşi va pierde toată credibilitatea ca şef , dacă era văzută certându-se cu directorul companiei.

Dar , imediat ce ieşiră din hotel , se întoarse spre el cu ochii strălucitori de furie.

– Ştiu că tu eşti cel care mă plăteşte ! Dar , în afara orelor de serviciu , nu-ţi mai aparţin.

– Am spus eu asta ? întrebă el rece dar ea ripostă imediat.

– Nu în cuvinte. Dar te comporţi ca şi cum aşa ar fi. Nu ţi-a trecut deloc prin minte că s-ar putea să prefer să petrec seara cu ceilalţi ?

O prinse de braţ şi o lipi de trupul lui puternic pentru a o feri din calea unui grup de jongleuri , ripostându-i cu ochii îngustaţi şi un zâmbet cinic.

– Sunt convins că asta ai fi făcut şi ştim amândoi foarte bine de ce. Te distrează foarte mult că Vinet îţi face ochi dulci.

Acest bărbat era într-adevăr şeful ei , dar era în acelaşi timp şi foarte nesuferit şi nu era obligată să-i suporte insultele sau contactul nedorit cu trupul lui. Furioasă , Imogen încercă să se desprindă de el , dar braţul lui o trase imediat mai aproape , încercuindu-i mijlocul , iar atitudinea lui se schimbă inexplicabil când îi spuse :

– Hai s-o lăsăm baltă şi să ne bucurăm de această seară împreună.

Începu să meargă , trăgând-o după el pe

strada luminată de luminile vitrinelor şi ale felinarelor în ceaţa de toamnă. Imogen expiră prelung , hotărându-se că nu ar fi fost foarte înţelept din partea ei să facă o scenă în mijlocul străzii şi spre hazul trecătorilor.

Cu toate acestea , nu avea de gând să se dea bătută cu totul în faţa lui , aşa încât spuse fermă:

— Sunt cu totul de acord să încheiem un armistiţiu , atâta timp cât îţi vei aminti că , în afara orelor de servici , nu mai sunt la ordinele tale ! Pot să mă întâlnesc cu cine doresc , să fac orice doresc.

— Nu am de gând să iau în considerare acest comentariu războinic , spuse el iar , potrivindu-şi pasul după al ei. Nu am de gând să-mi stric o seară la Paris alături de o femeie frumoasă , cu ciondăneli fără sfârşit.

O trase apoi de mână spre o vânzătoare de flori , din al cărei coş alese un trandafir alb cu o coadă foarte lungă şi graţioasă , pe care i-l oferi apoi.

— Nu este nici pe jumătate atât de frumos ca tine , dar este floarea cea mai apropiată de frumuseţea ta pe care ţi-o pot oferi.

O privea cu ochi plini de căldură , iar

zâmbetul lui o dezarmă. Era imposibil să rămână supărată pe el când îi zâmbea în acel fel, iar inima ei îşi opri bătaia când îşi aplecă puţin capul şi o sărută uşor pe buze.

Ar trebui să facă ceva în privinţa felului în care reacţiona la atingerea lui. Fie să-şi infuzeze o doză mai mare de moralitate , fie să-i spună s-o ia mai încet. Câte puţin din amândouă , presupuse ea.

Plimbându-se la braţul lui prin Paris , simţi cum magia acestui oraş o atinge cu fineţea aripii unui fluture de noapte şi, ce era şi mai bine , simţi cum începe să se relaxeze. El era logodit cu Catrina şi fusese foarte explicit atunci când îşi exprimase părerea că Imogen era o târfă de cea mai joasă speţă. Cu toate acestea , avea de gând să-şi permită să uite totul pentru o seară şi să se bucure de frumuseţea oraşului. O singură seară nu va face rău nimănui...

– Se spune că aici Ernest Hemingway îşi citea proza cu glas tare , spuse Alex strecurându-se cu ea de mână printr-un grup de artişti de stradă format din clovni foarte viu pictaţi şi un bătrân acordeonist. Se mai spune de asemenea că Sartre obişnuia să scrie aici în fiecare dimineaţă.

Intrară într-o cafenea , iar Imogen clipi

asurzită de zgomot , orbită de fumul de ţigară. Cafeneaua părea desprinsă dintr-un film , cu pereţi din oglinzi sclipitoare , banchete de pluş stacojiu, mese acoperite cu feţe de masă cadrilate , chelneri rigizi în uniformele lor. Clienţii construiau un spectacol în sine - francezi în vârstă cu berete albastre ce fumau ţigări Gitanes , femei foarte subţiri , îmbrăcate cu rochii negre închise , o tânără îmbrăcată cu o rochie albă ce privea cu adoraţie în ochii unui bărbat de vârstă mijlocie cu un costum caracteristic oamenilor de afaceri.

Imogen inspiră adânc , iar Alex spuse :

– Aceste cafenele aflate la şoşea sunt totuşi locuri ideale pentru a-ţi încheia ziua. Parizienii ar prefera să nu facă nimic decât să nu mai vină în asemenea locuri unde să bea puţin , să mănânce , să stea de vorbă , să vadă şi să fie văzuţi. Hai să ne distrăm şi noi puţin.

Şi ea îi urmă sfatul. Nu-şi mai putea aminti de când nu se mai simţise atât de bine alături de cineva. Era spiritual , foarte atent , fermecător şi, doar pentru seara aceea , îşi permise să se îndrăgostească puţin.

Nu era decât foarte puţin şi doar pentru o singură seară , îşi reamintea ea în timp ce Alex

comanda puţin coniac la cafeaua neagră din faţa lor. Întorcându-se spre ea , ochii lui aurii o învăluiră cu căldură în ciuda austerităţii trăsăturilor ei.

– Eşti sigură că nu doreşti să încerci şerbeturile de aici ? Se spune că sunt cele mai bune din lume.

– Mi-ar plăcea , dar sunt sătulă ! recunoscu ea într-un mod deloc elegant , iar el îi zâmbi :

– Cunosc senzaţia ! Dacă serveşti o masă completă aici , nu mai ai nevoie de mâncare o săptămână.

Îşi începuseră masa cu câte un castron de supă de ceapă cu bucăţele de brânză ce pluteau alături de crutoane delicioase. Apoi stridii proaspete de Belon urmate de o friptură de miel aromatizată cu cimbru şi o salată de trufe. Şi , probabil că vinul roşu pe care-l băuseră în timpul mesei fusese mai tare decât crezuse ea , pentru că se părea că nu este capabilă să se oprească să mai zâmbească şi îşi simţea trupul imponderabil. Nici măcar nu se supără când Alex o întrebă:

– Cum de nu te-ai căsătorit ? Credeam că pentru o femeie atât de încântătoare ca tine bărbaţii s-au luat la bătaie de nenumărate ori până acum.

Nu simţi nici un semnal de avertisment şi , pentru că în această seară îi venea atât de uşor să stea de vorbă cu el , îi răspunse sincer :

– Am văzut destule în timpul căsătoriei părinţilor mei pentru a mai dori să mă leg de cineva pe viaţă. Prefer să mă dedic carierei mele ! Măcar nu sare la mine să mă lovească !

Sau , mai bine zis , nu se întâmplase aşa ceva până nu-l întâlnise pe Alexsander Devenko , meditä ea cu o licărire de amuzament.

Iar el o întrebă :

– A fost chiar atât de rău ?

Stătea comod în scaun , rezemat de spătar , cu ochii pe jumătate închişi , privind-o cu atenţie, în timp ce răsucea paharul între degete. Coniacul din pahar avea exact culoarea ochilor lui , iar Imogen se înfioră , umezindu-şi buzele şi încercând să pară serioasă , uimită în sinea ei că o copilărie nefericită ca a sa avea vreo importanţă pentru el.

– Se căsătoriseră doar pentru că mama era însărcinată cu mine şi şi-au petrecut timpul certându-se. Au rămas împreună doar pentru binele meu , dar ar fi fost mult mai bine dacă s-ar fi despărţit cu ani mai devreme decât au făcut-o. Un părinte calm ar fi fost mult mai bun

decât doi care să se certe continuu.

– I-ai mai văzut de atunci ? întrebă el încet , făcând semn unui chelner să umple din nou ceştile de cafea.

Imogen răspunse :

– Nu. Amândoi s-au recăsătorit şi şi-au întemeiat familii noi. Trăiesc în străinătate , dar ne mai scriem câteodată. Cred că nici unul dintre ei nu doreşte să mă mai vadă , în orice caz , nu m-au invitat niciodată să-i vizitez. N-aş face decât să le amintesc de nişte vremuri pe care ar prefera să le uite.

Sorbi puţin din paharul ei de coniac şi deschise ochii larg când acesta i se prelinse pe gât. Începuse să simtă o căldură din ce în ce mai mare în interior şi îi zâmbi larg lui Alex. Acesta remarcă cu o voce ca de mătase :

– Aşa încât ai renunţat la ideea unei căsătorii încă de la început , te-ai dedicat carierei tale şi ai început să culegi amanţi.

Imogen ştiu imediat că se referea la Tolly. De-a lungul ultimelor două zile , slavă cerului , o văzuse în acţiune , făcând planuri pentru viitoarea agenţie şi era imposibil să nu-şi fi dat seama că îşi cunoaşte meseria , că putea conduce echipa cu care avea să colaboreze în

viitor. Aşa încât , probabil că acum nu mai credea că Tolly îi dăduse această slujbă doar ca o recompensă pentru priceperea ei deosebită la pat. Dar era mai mult decât evident că Alex era de părere că pusese ochii pe tatăl lui , că avea de gând să scoată de la el tot ce se putea.

Ideea de a se vedea drept o " femeie fatală " care se folosea de discuţiile din pat pentru a-l stoarce pe Tolly de tot ce putea o izbi dintr-o dată. Tolly era unul dintre cei mai simpatici oameni pe care-i cunoscuse vreodată , dar , mai degrabă ar fi încercat să zboare decât să se culce cu el. Această imagine era atât de amuzantă încât începu să chicotească , sorbind din paharul cu coniac.

Alex se răsti :

– Încetează !

În mod sigur nu vedea ce era de râs. I-ar fi făcut plăcere să-i explice , dar arăta atât de feroce , încât renunţă. Totul era atât de amuzant, încât se înecă cu coniacul şi l-ar fi vărsat pe ea dacă nu i l-ar fi luat Alex din mână , împingând în faţa ei ceaşca cu cafeaua neagră şi fierbinte.

– Bea asta şi după aceea te conduc la hotel.

Îl privi fix , cu capul înclinat pe un umăr , iar

când îi observă răceala din ochi , nimic nu i se mai păru amuzant.

Începuse din nou să fie răutăcios cu ea , arătând ca şi cum simpla ei vedere îl enerva şi acest lucru era trist , deoarece , până în acest moment , se distraseră foarte bine împreună. El era cel mai sexy bărbat din încăpere , dar nu avusese ochi decât pentru ea , o făcuse să se simtă ca o prinţesă.

Ochii ei mari se umplură de lacrimi. Nu făcuse decât să chicotească puţin. Poate că nu în momentul potrivit dar nu era o crimă chiar atât de mare , nu ?

Alex murmură încet , aflat deja în picioare scoţând câteva bancnote din buzunar , pe care apoi le aruncă pe masă. După aceea ocoli masa pentru a o ajuta să se ridice :

– Poţi merge sau preferi să chem un taxi ?

Îi puse jacheta pe umeri şi , fiind prea aproape pentru a rezista tentaţiei , o strânse în braţe. Lăsându-şi capul pe pieptul lat , cald , masculin , Imogen se cuibări în braţele lui , oftând greu.

– Pot merge şi singură. Să ştii că nú sunt beată. Sunt doar fericită.

– Mă bucur să aud asta , spuse el repede , iar

colţurile gurii lui fantastice tremurară.

Ochii mari ai lui Imogen zăboviră îndelung pe buzele pline , tânjind să îl sărute. Îşi dorea acest lucru mai mult decât orice pe lume.

Dar nu o va face , bineînţeles că nu o va face. Scutură din cap şi îşi strânse buzele. Nu avea să sărute orice bărbat de fiecare dată când avea chef să o facă. O , nu ! În afară de asta , el urma să se însoare cu o altă femeie. Catrina.

Începu să meargă spre ieşire , strecurându-se cu mare grijă printre mese , călcând apăsat. Se întreba dacă biata fraieră - Catrina , despre ea era vorba - ştia că logodnicul ei flirta într-un mod scandalos cu alte femei , invitându-le în oraş , servindu-le cu băuturi tari. Sau dacă ştia că era gata să facă dragoste cu alte femei doar pentru a le îndepărta de tatăl său !

Faptul că nu fusese în stare să-şi ducă planul la îndeplinire pentru că nu o plăcuse pe ea , femeia în discuţie , o izbi dintr-o dată şi o supără mai tare decât orice alt cuvânt. Era gata să plângă din clipă în clipă.

Dar , atunci când ieşiră în stradă , Alex se afla exact lângă ea, o luase de braţ şi parcă nu-i mai veni să plângă. Se simţea atât de fericită , încât părea că pluteşte deasupra trotuarului.

Parisul era oraşul cel mai frumos , cel mai romantic din lume, iar ea se afla aici , cu bărbatul cel mai sexy din lume şi , doar pentru o seară , avea de gând să-l lase să creadă ce dorea despre ea. Nu dorea să-şi strice seara.

Când ajunseră la uşa apartamentului ei , stelele îi străluceau în priviri. Coridoarele erau largi , foarte luxoase şi se întrebă dacă avea de gând să o sărute de noapte bună , aşa cum se obişnuise.

Cu de la ele putere , buzele i se întredeschiseră , anticipând parcă sărutul , dar el nu făcu decât să-i ia cheile din mână , să deschidă uşa şi să spună cu severitate :

– Va trebui să te supraveghez de acum înainte când mai bei. Am uitat că nu eşti la fel de sofisticată pe cât pari.

Nu erau cele mai romantice cuvinte pe care un bărbat le-ar fi spus unei femei , gândi Imogen urmându-l în cameră cu buzele tremurând , cu paşi şovăitori.

Cu repeziciune întinse o mână pentru a o sprijini , iar ea îi înconjură talia cu braţele pe sub haina deschisă a costumului. Iar contactul dintre ei fu delicios.

Imogen începuse să respire sacadat. Şi ştia că

şi el fusese afectat , deoarece îl auzi inspirând adânc. Îşi ridică uşor capul spre el , arcuindu-şi gâtul , iar privirile i se împăienjeniră când întâlniră linia devastator de senzuală a gurii lui.

Dar Alex o îndepărtă uşor de el , încruntându-se :

– Aşază-te înainte să cazi !

Asta şi făcu , prăbuşindu-se pe un scaun acoperit cu brocart ce se afla exact lângă patul ei şi îl privi confuză. Alex îngenunche în faţa ei , îi scoase ghetele şi începu apoi s-o dezbrace ca şi cum ar fi fost o păpuşă.

Imogen încercă să-l ajute , dar se simţea atât de slăbită de dorinţa de a-l atinge , încât nu făcu decât să-l încurce.

Privi severitatea trăsăturilor sale uimitoare în timp ce-i descheia nasturii bluzei de mătase , dezvăluindu-i sânii protejaţi doar de dantela fină a sutien-ului delicat. Mai devreme crezuse că se îndrăgosteşte doar puţin. Acum ştia că era în totalitate îndrăgostită de el.

Încercă să-i cuprindă gâtul cu braţele , să găsească cuvintele potrivite pentru a-i spune ce simte pentru el , dar şocul revelaţiei fusese prea puternic pentru ea , iar acum genunchii i se înmuiaseră cu totul.

Mormăind în şoaptă , Alex o luă în braţe şi o depuse pe pat , expirând aerul cu un şuierat. Dar Imogen deschise ochii larg când văzu că el continua să o dezbrace cu priviri întunecate.

Avea de gând să facă dragoste cu ea , gândi Imogen ca prin ceaţă , iar inima începu să-i bată în urechi în timp ce trupul îi era invadat de o lâncezeală plăcută la gândul inevitabilei concluzii a acestei seri magice când descoperise că se îndrăgostise pentru prima oară în viaţă.

Dar când şi ultima piesă de dantelă a lenjeriei ei fu îndepărtată , Alex se ridică şi-i trase plapuma uşoară de puf până sub bărbie.

– Alex ?

Imogen îşi scoase braţele de sub plapumă , ridicându-se spre el uşor încruntată. Iar el nu făcu decât să se aplece , atingându-i buzele îndepărtate cu ale sale şi scutură din cap.

– Nu astă seară , draga mea. Prefer ca femeile să nu fie ameţite când fac dragoste cu ele.

Se îndreptă apoi spre uşă cu spatele rigid. Imogen descoperi în tonul lui o anumită blândeţe care o făcu să-şi dorească să poată plânge , când , înainte de a închide uşa , îi spuse :

– Somn uşor , pisicuţo. Îţi promit că mâine dimineaţă nu-ţi vei mai aminti de nimic.

Capitolul 6

Dar Imogen îşi aminti. Îşi aminti tolul , în cel mai mic detaliu şi totul o umplea de ruşine. Nu credea că va putea uita vreodată ce se întâmplase , felul în care toate inhibiţiilê îi zburaseră pe fereastră , cum se aruncase , practic , în braţele lui Alexsander , în momentul în care alcoolul începùse să-şi facă efectul.

Aştepta ca Alex să aducă maşina în faţa clădirii terminalului de la Gatwick , cu spatele rigid , cu chipul palid în lumina soarelui de toamnă.

În timpul drumului cu maşina spre Londra , cu greu fu în stare să menţină tăcerea politicoasă din timpul zborului , pretinzând a fi cufundată până peste cap în notele pe care le făcuse în timpul ultimelor două zile.

Era îngrozită de intimitatea " forţată " din

maşină , ştiind că felul în care se comportase cu o seară înainte nu făcuse decât să-i întărească proasta părere despre ea. Stomacul începuse să i se contracteze într-un mod dureros. Cum se putuse comporta în acel fel ? Chiar dacă se crezuse îndrăgostită de brută. Nu i se putea întâmpla ei una ca asta. Ea avea mai mult bun simţ.

Jaguarul opri în faţa ei , iar Alex ieşi din maşină aruncându-i o privire rapidă , întrebătoare înainte de a-i lua bagajul ca să-l pună în portbagaj. Imogen urcă rapid pe locul pasagerilor , încercând să-şi compună o figură impenetrantă , dorindu-şi ca tulburarea şi dezgustul - faţă de sine - să dispară.

Până în acest moment , nici un cuvânt sau gest de-al său nu trădase faptul că-şi mai amintea comportamentul ei din seara precedentă - felul în care o dezbrăcase fără a întâmpina cel mai mic protest din partea ei. De fapt , chiar îl încurajase.

Încerca să-şi scoată acest gând din minte , dar fără nici un folos. Chipul i se făcuse stacojiu când el urcă în maşină şi apoi încercă din greu să se concentreze asupra conversaţiei uşoare pe care o iniţiase în timp ce se îndepărtau de aeroport , dar nu se putu gândi decât la felul în care se trezise în acea dimineaţă , complet

dezbrăcată. Amintirile nopţii precedente o făcură să se simtă foarte stânjenită.

Durerea ei de cap era de nesuportat şi , deşi nu fusese capabilă să mănânce nimic la micul dejun , nici măcar să bea o ceaşcă de cafea , se alăturase celorlalţi. Pentru lipsa poftei de mâncare dăduse vina pe o fictivă teamă de zbor, dându-şi toată silinţa să ţină pasul cu conversaţia inteligentă şi iute ca focul ce se purta în jurul mesei. În tot acest timp încercase să evite să-l privească pe Alex , deoarece ştia prea bine că , dacă-i întâlnea privirea , s-ar fi făcut stacojie la faţă.

Iar atunci când Cathy spuse :

– Eu nu mă întorc acasă decât deseară. Ar fi o crimă să vin la Paris şi să nu fac cumpărături. Mă gândeam să merg la Andrea Pfister de pe Rue Cambon. Am auzit că s-ar găsi acolo pantofii cei mai frumoşi - şi nu la preţuri prea mari. De ce nu ai încerca să-ţi amâni zborul ? Ne-am distra de minune privind toate acele lucruri fantastice pe care nu ni le putem permite.

Imogen fusese foarte tentată să-i asculte sfatul.

Nu pentru că i-ar fi făcut o plăcere deosebită să privească nişte vitrine , chiar dacă erau nişte

vitrine din Paris , dar , dacă îşi petrecea ziua cu Cathy , însemna că nu mai era obligată să călătorească cu Alex.

– Hai , fă-o ! insistă Pierre. Stefan are la prânz un avion spre München , dar vă pot însoţi eu la cumpărături , după care să invit la masă şi la un tur al oraşului meu natal.

Însă Alex îl întrerupse brutal şi rece :

– Imogen are prea mult de lucru pentru a-şi permite să-şi piardă timpul bătând trotuarele Parisului. Agenţia trebuia să funcţioneze din plin până la anul nou , iar ea este plătită pentru a avea grijă ca acest lucru să se întâmple.

În mod obişnuit , Imogen ar fi fost supărată de intervenţia lui Alex. Chiàr dacă îi era şef şi avea tot dreptul să se comporte în acest fel , ar fi putut da dovadă de puţin mai mult tact. Dar se simţea mult prea slăbită , atât fizic cât şi mental pentru a face altceva decât să zâmbească slab în direcţia lui Pierre şi Cathy şi să murmure :

– Poate cu altă ocazie.

Alex întrebă :

– Te mai doare capul ?

Imogen înghiţi cu greu. Era pentru prima dată când se referea la comportarea ei prostească din seara precedentă şi acum ştia precis că

trebuia să-şi ceară scuze. Când se îndepărtase de ea , de aparenţa ei de femeie uşoară , Alex îi spusese că va uita totul până dimineaţă , când se va trezi. Ei bine , nu uitase.

Dar nu era necesar ca el să ştie acest lucru. Dacă s-ar putea preface că a uitat totul , cu excepţia faptului că băuse prea mult, nu va fi nevoită să se gudure pe lângă el de câte ori se vor întâlni în viitor.

Aşa încât , îşi umezi buzele cu limba şi spuse cu voce răguşită :

– Îmi pare rău pentru ce s-a întâmplat , vreau să spun pentru că am băut prea mult. Nu obişnuiesc să beau.

Iar el îi zâmbi strâmb :

– Acum ştii asta. Şi dacă singurul motiv pentru care-ţi ceri scuze este un pahar de vin în plus , atunci nu trebuie să te mai necăjeşti , nu-i aşa ?

O provoca , şi ea ştia asta. Dorea să se convingă că nu-şi mai amintea nimic. Iar Imogen avea de gând să-l ignore , să fie nepăsătoare , aşa încât privi pe fereastră , îngrozitor de conştientă de privirea amuzată pe care i-o aruncă el. Se înroşi puternic şi îşi muşcă buzele , urându-se, dar urându-l pe el şi mai tare.

Privind insistent pe fereastră , nu se putea gândi la nimic ce ar fi putut spune pentru a destrăma liniştea apăsătoarea ce se lăsase şi care o enerva. Ştia că în sinea lui , Alex râdea de ea, amintindu-şi cât de prosteşte se dăduse în spectacol în faţa lui, gândind probabil că prima lui impresiè se situase prea departe de adevăr !

Se smulse cu greu din amărăciunea gândurilor în care sè zbătea. Alex parcase maşina şi acum cobora din ea. Se aflau acum în zona comercială a Windsorului , iar Imogen spuse prosteşte :

– Nu suntem la Shepherd's Bush !

Fusese sigură că avea de gând s-o ducă acasă.

– Nu. Cel puţin nu eram acolo când m-am uitat ultima oară pe hartă , îi răspunse el repede. Am nevoie de câteva lucruri. Nu va dura decât o secundă.

Îl urmări cu privirea până când dispăru într-un super-magazin iar când ieşi , ducea o cutie mare în braţe.

– Ce facem în zona aceasta ?

– M-am gândit să mergem la Kynaston... îi răspunse urcând în maşină şi pornind apoi motorul. Până acum decoratorii ar fi trebuit să-şi termine treaba şi probabil că ţi-ar plăcea să vizitezi încă o dată apartamentul. Nu ai fost

aici decât o singură dată , nu ?

Ea încuviinţă din cap. Abia aştepta să se refugieze în intimitatea propriului ei apartament, să fie departe de prezenţa lui tulburătoare. Avea nevoie de singurătate pentru a se obişnui cu senzaţia de stânjeneală şi dezgust faţă de propria ei persoană.

Dar şi el avea dreptate. Nu era o idee proastă să viziteze apartamentul în care avea să se mute peste două săptămâni. Ar putea vedea de ce anume avea nevoie pentru a-l mobila. Apartamentul de la Shephred's Bush fusese mic şi nu necesitase prea mult mobilier.

– Te deranjează ? Sau poate ai o întâlnire pe care nu doreşti s-o anulezi ?

În tonul lui se afla o nuanţă de iritare , iar Imogen ridică din umeri.

– S-ar putea să nu prea am de ăles , nu ? spuse ea şi privi pe geam în timp ce părăseau oraşul în trombă.

Nu avea de gând să mimeze o bucurie pe care nu o simţea. Era o idee bună să viziteze oraşul , dar parcă ar fi fost mai bine să se afle singură în apartamentul ei , departe de el.

La Kynaston , Alex parcă Jaguarul în faţa clădirilor în care urma să funcţioneze agenţia şi

de unde se auzeau zgomote de ciocane ; cineva fluiera ultimul hit pop. Camerele uriaşe fuseseră împărţite în birouri şi studiouri.

Alex îi înmânã o cheie.

— Du-te să vizitezi apartamentul în timp ce eu merg să văd în ce stadiu se află lucrările. Constructorii ar trebui să-şi termine treaba până la sfârşitul săptămânii. Dacă nu se va întâmpla aşa, vreau să ştiu de ce. Am chemat decoratorii luni şi nu vreau să fie ţinuţi în loc.

Se îndreptă spre Imogen , care se înfioră.

Soarele de noiembrie era un disc roşu aflat la orizont , iar aerul era rece. Dar frisonul era mai mult din cauza lui Alex decât din cauza temperaturii din aer. Era un personaj formidabil şi era vai de cei ce nu trăiau conform standardelor impuse de el ! Dacă muncitorii ce fluierau atât de vesel se aflau în urma programului stabilit , atunci îi compătimea din tot sufletul.

Ţinând cheile strâns în pumn , urcă cu grijă treptele de piatră. Îşi simţea picioarele tremurând. Nu se simţise în stare să mănânce nimic toată ziua , dar acum stomacul ei protesta, iar foamea începea s-o ameţească.

Uşoara ameţeală trecu în timp ce introduse cheia în broască şi pătrunse într-un hol îngust din

care dădeau mai multe uşi. Le deschise pe toate şi constată că apartamentul era mult mai mare decât cel în care locuia. Avea două dormitoare , un salon , o baie şi bucătărie. Îi va face mare plăcere să locuiască într-un spaţiu mai larg.

Paşii ei răsunau pe podelele goale când se îndreptă spre fereastră. Şterse cu mâna un colţ de geam plin de praf şi privi în curte. În acel moment Alex îi spuse , exact din spatele ei.

– Trebuie făcute o mulţime de reparaţii înainte să te poţi muta aici.

Imogen tresări speriată şi se întoarse cu sufletul la gură :

– Chiar trebuie să mă sperii ? Era să mor de frică !

Îi zâmbi , privind-o cu ochii plini de lumină şi o atinse uşor pe nas cu vârful unui deget.

– Mi-am perfecţionat strategia cu ani în urmă. Nu trebuie decât să mă apropii neauzit de o femeie frumoasă , să-i strig "Bau "la ureche şi pe dată îmi cade în braţe tremurând de frică!

– Strategia ta nu e valabilă şi în cazul meu , murmură ea furioasă şi se îndreptă spre celălalt colţ al camerei pentru a deschide unul din dulapurile zidite în perete.

Dar el se afla exact în spatele ei , iar vocea

îi era caldă când îi spuse :

– Atunci ar trebui să schimb strategia , nu ?

Îşi puse mâinile pe umerii ei , sprijinind-o de trupul său zvelt. Imogen deveni rigidă , luptând să-şi controleze reacţia instinctivă, alarmantă la atingerea lui.

Nu trebuia s-o atingă pentru a-i face sângele să cânte , reacţie bazată pe chimie sexuală. Trebuia să facă ceva pentru a se putea controla.

Alex flirta din nou cu ea. Mai încerca încă să o îndepărteze de tatăl lui folosindu-se de sexualitatea lui masculină ? Încă nu-şi dăduse seama că ea descoperise cât de perfect era ? Nu era proastă deloc şi descoperise de mult timp de ce atitudinea lui se schimbase de la insulte la o invitaţie la sex. În plus mai era şi foarte conştientă că , din punct de vedere fizic , îl lăsă complet rece.

Primise deja două dovezi profund umilitoare ale acestui fapt! De două ori o înnebunise de dorinţă şi apoi o părăsise , nefiind capabil să accepte ceea ce ea îi oferise cu atâta generozitate !

Tremurând , trânti uşile dulapului şi se îndepărtă de el.

– Ai văzut destul ? întrebă Alex. Să mergem

în casă. E prea frig pentră a zăbovi pe aici mai mult decât e necesar.

Bineînţeles că Imogen nu avea de ales. Înghiţindu-şi enervarea îl urmă afară şi reuşi să se ţină în urma lui în timp ce străbăteau gazonul spre casa mare.

Simpla lui prezenţă o enervase la culme. Scosese la iveală din ea o mulţime de lucruri pe care ar fi preferat să nu le ştie. Îşi dorea cu disperare să fie singură în intimitatea apartamentului ei, unde putea să-şi gătească o masă simplă şi să se ghemuiască în patul ei cald cu o carte groasă pe genunchi. Doar acolo putea încerca să uite ruşinea şi jena din ultimele douăzeci şi patru de ore.

Se lăsa seara , cenuşie , iar aerul era rece când Alex deschise uşa de la intrare şi apăsă pe comutator , iar holul fu inundat de lumină. Alex mergea înaintea ei , deschizând uşile tuturor camerelor de la parter , toate proaspăt decorate, elegant mobilate , cu covoare asortate. Căldura provenită de la încălzirea centrală îi pătrunse uşor până la oase , făcând-o să se relaxeze , în ciuda propriei sale voinţe.

— Nu-mi vine să cred , spuse ea privind în jos cu ochii violeţi larg deschişi. Ultima dată când

am fost aici totul era gol' , camerele erau pustii...

— Asta a fost cu patru-cinci săptămâni în urmă , zâmbi el satisfăcut. Este uimitor câte se pot face într-un timp scurt , dacă ştii cum şi cui să comanzi. Hai să vedem dacă totul este în regulă şi la etaj.

Era. Instrucţiunile fuseseră urmate întocmai şi , gândi Imogen acru , de un mare folos fuseseră banii din spatele ordinelor date.

Intrând într-unul dintre dormitoarele luxoase decorate şi mobilate în tonuri de galben-pai şi crem , Imogen spuse :

— Gustul lui Tolly este de admirat. Totul este perfect , dar nu ostentativ.

— Tolly nu are nimic de a face cu casa.

Alex se sprijinise de uşa grea de mahon cu mâinile în buzunare , total relaxat !

— A fost în State , în ultimele patru săptă-mâni , îţi aminteşti?

Îşi amintea perfect. Imogen se îndreptă spre delicata măsuţă de toaletă , cu boluri de cristal, încercând să pară indiferentă. Tolly cumpărase casa , dar lăsase la latitudinea fiului său mobilarea ei. Toate acestea aveau un sens , desigur , pentru că Kynaston urma să aparţină lui Alex şi Catrinei , după căsătorie. Şi , pentru un

motiv oarecare - motiv pe care nu dorea să-l ştie - se simţi dintr-odată grozav de deprimată.

– Baia este acolo , îi indică Alex direcţia cu capul. Bănuiesc că doreşti să te înviorezi puţin după tot drumul. Eu trebuie să aduc ceva din maşină. Mă găseşti la bucătărie , când eşti gata.

Printre gene , cu capul aplecat , îl privi plecând. Îşi dorea să nu-l fi întâlnit niciodată. O făcea să simtă ceea ce nu dorea. Iar situaţia era înrăutăţită de faptul că o credea o târfă ce urmăreşte scopuri josnice. Şi , ştiind că , într-o bună zi , Alex se va căsători cu Catrine şi va trăi cu ea în această casă minunată , nu o ajuta cu nimic.

De când îl întâlnise , sentimentele ei o luaseră razna. Era pentru prima dată din copilărie , că permitea să se întâmple acest lucru - copil fiind , descoperise că aceste sentimente pot fi rănite dacă li se permitea să scape de sub control.

Deci , tot ce avea de făcut era să-şi recapete controlul , nu ?

Îndreptându-şi umerii , intră în baia decorată în verde deschis şi alb , îşi scoase jacheta de la costum şi-şi suflecă mânecile bluzei.

Alex Devenko o impresionase aşa cum nici un bărbat înaintea lui nu o făcusé , iar acesta era un fapt cu care trebuia să se obişnuiască. Fără

îndoială că , odată cu trecerea timpului , totul va trece , iar ea va putea să-şi amintească totul cu o detaşare amuzată.

Tot ce avea de făcut era să-şi amintească tot timpul că aparţinea unei alte femei. Chiar dacă nu ar fi fost aşa , Alex n-ar fi acceptat-o nici dacă i-ar fi fost făcută cadou. Felul în care o părăsise noaptea trecută , când mai că-l implorase să facă dragoste cu ea , era o dovadă suficientă.

Zece minute mai târziu se simţi mai bine , mai calmă , mai proaspătă. Cu haina pe un braţ se îndreptă spre bucătărie. Dacă vreodată mai punea mâna pe ea , avea să-i spună clar şi răspicat că nu era necesar să se sacrifice pe sine pentru a-l păzi pe tatăl său de ghearele lacome ale unei târfe infame pornită la vânătoare de avere. Şi asta pentru că tatăl lui nu trebuia salvat de nimeni.

Fără îndoială că va fi o mare uşurare pentru el - din mai multe privinţe !

Pusese în funcţiune filtrul de cafea , iar nările ei fremătară în mod apreciativ simţind aroma tentantă de cafea proaspătă. Privind-o cu ochi calzi , o invită :

– Ia loc. Cafeaua va fi gata peste câteva clipe şi bănuiesc că ţi-e foame. Eu , sunt înfometat !

Despachetă conţinutul cutiei pe care o cărase din magazinul univérsal. Degetele sale lungi şi îndemânatice desfăceau ambalajul cutiilor cu brânză , cu salată şi pâine. Frumoasele lui mâini erau la fel de îndemânatice ca atunci când o dezbrăcaseră cu o seară înainte iar degetele lui lungi o mângâiaseră într-un mod intim.

Scutură repede din cap cu obrajii în flăcări , încercând să îndepărteze din minte gândurile care o invadaseră.

– E drăguţă bucătăria , comentă ea politicoasă , încercând să ignore tensiunea care o făcu rigidă. Vrei să spăl eu salata ?

– Fac eu asta !

Puse salata verde , roşiile şi ţelina în chiuveta strălucitoare.

– Trebuie să fac totul singur pentru că , de mâine , mă mut aici. Un jet de apă rece îi sublinie cuvintele şi deschise bufetul căutând castroanele. M-am săturat să locuiesc la hotel , iar de aici voi putea supraveghea toate lucrările.

Imogen nu găsi nimic de comentat , hotărârea lui fiind foarte înţeleaptă şi , în afară de asta , nu avea nimic de-a face cu ea. Dacă ar fi fost vorba de o cu totul altă persoană , Imogen ar fi fost capabilă să întreţină o conversaţie

politicoasă , dar simpla lui prezenţă o zăpăcea , o transforma într-o persoană cu totul diferită de cea din realitate.

Iar Alex , recunoscu ea în silă , era pe deplin conştient de aceasta. Zâmbetul lui uşor satisfăcut , pe gura lui sexy , îi trimitea fiori de spaimă de-a lungul spinării , în timp ce el se mişca relaxat prin bucătăria mare , trăgând draperiile portocalii la geamuri pentru a izgoni afară întunericul de noiembrie , aducând farfurii şi tacâmuri pe masa mare , din lemn de pin , aflată la mijloc.

Ştia exact ce efect avea asupra ei simpla lui prezenţă , iar aceasta îl amuza şi-i dădea , probabil , un sentiment de putere. Era evident că monstrul se distra pe seama ei şi , cu cât devenea ea mai retrasă şi mai tensionată , cu atât mai bine râdea el ! Dar nu, nu avea de gând să-i dea satisfacţie !

Îndreptându-şi spatele , Imogen zâmbi slab şi puse castronul de salată lângă brânză şi pâine, apoi aduse cana cu cafea. Nu-i va permite să aibă nici cel mai mic avantaj asupra ei. În ceea ce o privea , noaptea trecută nu se întâmplase nimic şi , cu cât Alex pricepea mai repede , cu atât era mai bine.

De acum înainte , între ei nu vor mai exista decât relaţii de afaceri , gândi ea turnând lapte în ceaşca cu cafea aflată înaintea ei , după care spuse cu răceală :

– Trebuie să-mi evacuez apartamentul peste două săptămâni. Pot să mă mut direct în cel aflat deasupra grajdurilor ?

N-ar trebui să existe nici un impediment , va zugrăvi şi vopsi singură după ce-şi va aduce cele câteva lucruri personale. Atacase acest subiect doar pentru a-i demonstra că nu o putea reduce la condiţia de necuvântătoare , că purtarea ei din noaptea precedentă era ultimul lucru la care s-ar fi putut gândi.

Dar Alex se aşeză în faţa ei şi tăie o felie de pâine pe care i-o întinsese apoi pe vârful cuţitului. Chipul îi era amabil atunci când spuse :

– Nici nu se pune problema. Nu se va putea locui în apartament mai devreme de cel puţin două luni. Pe tavan am observat pete de igrasie, ceea ce înseamnă că acoperişul trebuie reparat , iar instalaţia electrică nu se poate folosi fără să te curentezi. Voi angaza pe cineva care să vadă ce este necesar de reparat. Dar , aşa cum am mai spus , vor trece două luni înainte de a te putea muta acolo. Vrei brânză ?

Imogen îl privi cu gura încordată şi priviri furioase. Chiar Alex fusese cel care sugerase că , în primă instanţă , să folosească apartamentul , în acest fel fiind mai aproape de agenţie. Iar acum , când ştia că îşi anunţase proprietarul că pleacă peste două săptămâni , o anunţa că nu are unde să se mute !

– Sper că nu îţi creez probleme ? întrebă el suav ungându-şi pâinea cu unt cu gesturi leneşe.

Ştia că anunţul lui va crea o mulţime de probleme şi îl urî pentru aerul de amabilitate cu care privea dorindu-şi să-i poată striga în faţa că da , îi crea probleme.

Dar nu-i va mai permite niciodată de acum înainte să o facă să-şi piardă controlul asupra propriilor sale sentimente , aşa încât se forţă să-i zâmbească dulce şi îi spuse :

– Nici una pe care să nu o pot rezolva.

Apoi începu să mănânce cu forţa tot ce avea pe farfurie , deoarece , dacă ar fi dat-o la o parte aşa cum intenţiona , nu ar fi făcut decât să-i dea satisfacţia de a şti că-i stricase pofta de mâncare.

Cum avea să-şi găsească o locuinţă în două săptămâni în apropiere de Windsor când , toate cercetările ei anterioare o conduseseră la concluzia că asemenea locuri sunt la fel de rare

ca un iceberg în mijlocul Saharei , habar nu avea. Iar atunci când el îi spuse :

– Dacă întâmpini greutăţi , anunţă-mă !

Imogen nu se putu abţine să nu-i răspundă dur.

– Da ? Şi ce-ai să faci ? Ai cumva o baghetă magică pe care s-o foloseşti ?

– Dacă ai cumva nevoie...

Zâmbetul lui era dezarmant , dar nu şi în cazul ei. Era bolnavă de furie , iar brânza îi stătea în gât. De fiecare dată când se apropia de el , avea probleme , aşa încât , singurul lucru de bun simţ pe care-l putea face , era să se ţină la distanţă de el.

Se uită repede la ceas şi îşi compuse o expresie surprinsă :

– O , Doamne ! N-am avut nici cea mai mică idee cât este ceasul ; trebuie să plec. Se ridică , străduindu-se să zâmbească. Stai acolo unde eşti, pot telefona după un taxi !

Nu mai putea îndura nici măcar o clipă petrecută în prezenţa lui , nu mai putea îndura felul în care o făcuse să se simtă , de parcă nu ar mai avea nici un fel de control asupra fiinţei sale. O făcea să-şi dorească fie să-l sărute , fie să-l pocnească , aruncând-o într-un haos emoţional.

– O întâlnire importantă , nu ? întrebă Alex cu o expresie de cinism. Tolly ştie că umbli şi după alţii cât timp e plecat ?

Imogen îi aruncă o privire plină de ură , în timp ce chipul îi devenea stacojiu. Dacă ar fi negat presupunerea lui că avea o întâlnire n-ar fi făcut decât să nege scopul minciunii ei , şi anume de a se îndepărta urgent de el. Şi , dacă ar fi negat cruda lui acuzaţie , i-ar râde în faţă. Oare nu el fusese cel căruia i se oferise doar cu o noapte mai înainte ?

Aşa încât nu mai spuse nimic , simţind cum furia clocoteşte în sufletul ei , făcând-o să tremure când se îndreptă spre unul dintre telefoanele de perete aflat lângă un dulap uriaş de pin.

Dar , cum ridică receptorul , degetele lui puternice o prinseră cu o asemenea putere de încheietură , încât gemu de durere şi şoc. Se mişcase atât de silenţios şi atât de repede încât o luase prin surprindere. Îi spuse apoi tare şi răspicat.

– Eu te-am adus până aici , eu te duc înapoi, cine ştie ? S-ar putea să mă învârt puţin prin zona în care locuieşti pentru a-l avertiza pe bietul fraier.

Luă receptorul din degetele ei lipsite de vlagă

şi-i spuse pe un ton rece şi autoritar :

– Pune mâncarea în frigider până aduc eu maşina în faţa casei.

Strânsoarea slăbi , iar Imogen îşi smulse mâna cu ochii întunecaţi de o furie tăcută în timp ce-şi freca mâna înroşită. Alex respira la fel de sacadat ca şi ea. Imogen se dădu înapoi deoarece furia lui era aproape palpabilă.

Îl văzu muşcându-şi buzele înainte de a se răsuci şi a ieşi din bucătărie. Imogen începu să pună repede mâncarea în frigider.

Ştiind ce crede Alex despre relaţia ei cu tatăl lui , părerea ei era că ar trebui să fie în al noulea cer de fericire dacă credea că ea se întâlnea cu un alt bărbat în absenţa lui Tolly. Ar fi o altă dovadă de arătat tatălui înşelat , o dovadă care o acuza de prostituţie în faţa bărbatului bogat şi în vârstă , presupusul ei amant.

Dar , în loc de a fi fericit , triumfător , fusese furios. Nu-l putea înţelege.

Şi urma să apară peste câteva clipe. Nu dura mult să aducă Jaguarul din curtea grajdurilor , de acolo unde fusese parcat. Îl va aştepta în hol , gata îmbrăcată , calmă , fără a-i permite să vadă în ce măsură fusese afectată de insultele lui.

Dar Alex se întorsese înainte de a fi putut

pune în chiuvetă farfuriile , cu o expresie de indolenţă şi triumf care-i lipsiseră când plecase. Îi spuse triumfător.

– Nici unul din noi nu va mai pleca nicăieri astă seară. E o ceaţă de nu poţi vedea la doi paşi aşa încât ar trebui să te obişnuieşti cu ideea că-ţi vei petrece noaptea cu mine.

Capitolul 7

– Eu nu stau aici ! spuse Imogen scurt.

Nu avea încredere în Alex. Putea s-o jupoaie de vie cu limba lui ascuţită şi deja era prea jupuită pentru a-i mai îndura compania , fie şi numai pentru o clipă. Tot ceea ce-şi dorea era intimitatea şi pacea căminului ei , singurul loc unde-şi putea linge rănile în linişte.

– Nu ai de ales , îi răspunse el cu uşurinţă , privind-o în ochii furioşi cu un zâmbet-amabil. Du-te şi convinge-te singură.

Se dădu la o parte făcând cu mâna un semn de " după tine " iar ea îi aruncă o privire neîncrezătoare , după care ieşi din încăpere , mergând de-a lungul coridorului până în holul uriaş de la intrare.

Alex era exact în spatele ei când deschise larg uşa de la intrare , privind-o cu ochi amuzaţi în

timp ce o expresie de şoc i se întipărea pe chip.

O ceaţă groasă , de un cenuşiu închis atârna din cer , asemeni unei pături grele , învelind totul. Lumĭna din hol abia dacă răzbătea la un metru de la uşă. Liniştea era deplină , era foarte frig şi îşi putea auzi respiraţia sacadată în noaptea de afară. Înainte ca panica pe care o simţea crescând în interiorul ei să-i scape de sub control, spuse :

– Te înţeleg că nu doreşti să-ţi pui Jaguarul în primejdie. Voi telefona după un taxi.

Tensiunea îi crescu brusc de enervare când îl auzi chicotind amuzat.

– Dacă vei găsi un şofer dornic să facă drumul până aici prin ceaţa asta , eu , în persoană , voi merge în faţa ta cu un drapel roşu !

Avea dreptate , desigur şi faptul că era nevoie să recunoască acest lucru nu o făcea să se simtă mai bine.

Strigă la el copilăreşte :

– E vina ta ! apoi începu să tremure convulsiv.

– Dacă ai împresia că te-am invitat la masă doar pentru plăcerea de a te reţine aici , atunci nu ai decât paie în cap , îi replică el pierzându-şi

răbdarea , trăgând-o cu o mână înăuntru iar cu cealaltă trântind uşa grea , lăsând afară ceaţa rece şi umedă.

– Aş fi putut fi acasă cu ore întregi în urmă, dacă nu ai fi insistat să vin aici , protestă Imogen cu nasul înfundat în zidul solid al pieptului său.

Şi el îşi dezbrăcase haina costumului , iar impactul şocant cu căldura trupului său o făcu să-şi piardă suflul.

Intenţia de a rămâne exact acolo unde se afla, de a se apropia mai tare de trupul cald , masculin al lui Alex , era foarte puternică. Dar îi rezistă , îşi puse mâinile pe pieptul lui pentru a-l respinge dar el o trase mai aproape , folosindu-şi acum ambele mâini pentru a o învinge. Degetele lui puternice i se înfipseră în umeri în timp ce o privi din nou , spunându-i pe un ton dur.

– Deci , întâlnirea ta s-a dus pe apa Sâmbetei. Îmi pare rău, iubito , dar va trebui să te mulţumeşti doar cu compania mea.

Imogen se cutremură sub ostilitatea îngheţată a privirilor lui şi dădu din cap amărâtă. Părerea lui despre ea era una din cele mai proaste. Şi , culmea , descoperi că aceasta conta foarte mult pentru ea şi încă într-un mod atât de personal , încât ar dori să-l cerceteze mai îndeaproape.

Avea nevoie de respectul lui , avea nevoie ca el s-o placă , avea nevoie de toate acestea cu o disperare care era cu totul nouă pentru ea.

Dar cum să-l convingă că părerea lui despre ea era falsă , o plăsmuire a prea-bogatei sale imaginaţii ? Convingerea lui că era total lipsită de morală era prea adânc înrădăcinată pentru a putea fi foarte uşor schimbată.

Şi , dintr-o dată , toate problemele dispărură; apropierea trupului lui cald , de o masculinitate devastatoare , felul în care mâinile sale îşi îmblânziră strânsoarea şi îi înconjurau acum cu blândeţe oasele fine ale umerilor , îi slăbi voinţa şi îşi umezi buza inferioară încercând să găsească cuvinte care să-l convingă cât de mult greşea în privinţa ei. Dar cuvintele nu erau de găsit, în nici un colţişor al minţii ei şi îşi simţi trupul sprijinindu-se moale de al lui. Il auzi inspirând scurt , apoi spunând cu vocea plină de auto-ironie amară :

– Să nu crezi cumva că perspectiva unei seri cu tine nu mă tentează. Dar am obiceiul să-mi aleg singur partenerele de pat.

Insulta o izbi cu putere , iar furia începu să-i alerge prin vine, furnizându-i puterea de a se aduna. Işi aruncă capul pe spate , iar ochii

străluceau de enervare , când spuse :

– Eu nu sunt una dintr-alea ! La naiba , presupui prea multe lucruri !

– Iar presupunerile mele sunt bazate pe fapte concrete. Gura i se curbă cinică în timp ce o eliberă din strânsoare şi o dădu la o parte. Şi dacă relaţia ta cu Tolly , felul în care l-ai încurajat pe Vinet şi întâlnirea pe care cu multă durere în suflet ai fost nevoită s-o anulezi astă-seară nu sunt de ajuns , mai am ca dovadă că presupunerile mele sunt corecte ceea ce s-a întâmplat seara trecută. Practic m-ai implorat să mă culc cu tine.

O privi lung , cu ochi strălucitori , înainte de a se întoarce cu spatele pentru a se duce în bucătărie. Imogen se rezemă de uşa închisă muşcându-şi pumnii.

Încercarea de a-l face să creadă că nu era prostituata lipsită de sentimente din imaginaţia lui , era de parcă ar fi încercat să doboare un zid de piatră cu capul ! Dureroasă şi lipsită de sens. Cu câteva săptămâni în urmă , cu ajutorul lui Tolly ar fi putut să-l convingă. Dar nu acum. În ceea ce-l privea pe Alex , ea îşi săpase singură mormântul şi sărise în el , şi se blestemă singură pentru atracţia nedorită pe care o simţea pentru

el şi care o determinase să-i facă avansuri.

Problema era că , reflectă ea tristă , în ciuda proastei lui păreri despre ea , a insultelor calculate pe care i le arunca într-una , atracţia pentru el creştea din ce în ce mai tare. Dorinţa fizică fusese din cele mai vechi timpuri un duşman al raţiunii , hrănindu-se dintr-o privire, un zâmbet , un gest al corpului , o anumită inflexiune a vocii. În acest fel devenea din ce în ce mai puternică , mai mare , mai greu de stăpânit.

Imogen inspiră adânc şi-şi închise ochii , numărând rar până la zece. Trebuia să redevină ea însăşi pentru a-i putea face faţă, pentru a-i putea înfrunta dispreţùl din priviri. Nu ar fi rezolvat nimic dacă ar fi plecat prin ceaţa din ce în ce mai densă. S-ar fi ales probabil cu capul spart şi cu maşina făcută bucăţi în primul copac de pe marginea drumului.

Oţelindu-se , îl urmă în bucătărie. Alex spăla vasele la chiuvetă , sub un jet de apă fierbinte ce curgea cu putere. Inspirând adânc , vorbi tare pentru a se putea face auzită în zgomotul pe care îl făcea el la chiuvetă.

– Eşti amabil să-mi dai cheile maşinii tale ?

Îl privi cum se încordează. Apoi se întoarse spre ea cu mâinile şiroind de apă , iar în râsul

scurt pe care i-l aruncă în faţă nu exista nici o urmă de amuzament , când îi spuse :

– Dacă-ţi imaginezi că-ţi voi permite să-mi conduci maşina...

– Nu sunt chiar atât de nebună , i-o tăie ea cu răceală. De ce nu poţi începe să gândeşti normal ? Nu doresc decât să-mi aduc o valiză din portbagaj.

Avu marea satisfacţie de a-l vedea redus la tăcere. Apoi , dintr-o dată , privirile-i deveniră din nou inexpresive când întinse mâna după prosop.

– O aduc eu. Mai fă nişte cafea între timp. Am impresia că aceasta va fi una din cele mai lungi şi mai grele seri din viaţa mea.

Imogen nu-şi putu da seama ce anume dorise să spună , dar nu avea intenţia să-şi iroseasca timpul încercând să-i descifreze gândurile , deoarece , în ceea ce o privea , se va băga în pat imediat ce îi va aduce lucrurile. N-avea decât să petreacă singur o seară lungă şi grea !

Cu repeziciune în mişcări spălă vasele rămase şi le stivui lângă chiuveta metalizată , apoi căută locul unde era ţinută cafeaua. După ce o găsi puse în funcţiune filtrul de cafea. Se săturase să se certe cu Alex , se săturase de schimbările

rapide ce surveneau în starea lui de spirit. Îi era silă de ea însăşi , pentru felul în care începuse să simtă pentru el. Şi ce simţea pentru el ? se întrebă înciudată , dar nu mai avu timp să-şi răspundă deoarece auzi bufnitura uşii de la intrare şi apoi paşii lui hotărâţi pe coridor.

În mod intenţionat îşi compuse o figură indiferentă atunci când Alex intră în bucătărie şi puse ambele valize pe podea. Atunci Imogen spuse " Mulţumesc " foarte politicos şi se îndreptă spre el culegând în drum propria-i valiză de pe jos , pe care apoi o ţinu în faţă parcă pentru a se apăra atunci când îl întrebă , fără a-l privi , fixând un punct de pe podea cu imenşii ei ochi violeţi :

– Aş dori să mă culc , dacă eşti atât de amabil să-mi arăţi în ce cameră îţi convine să dorm.

– Fugi atât de repede ?

Era ceva în felul în care o întrebase , dar Imogen nu-şi putu da seama ce anume. În schimb refuză să mai fie atrasă încă o dată într-o luptă de cuvinte. Ziua fusese parcă mai lungă decât ar fi avut dreptul să fie , aşa încât strânse din buze şi strânse mai tare mânerul valizei.

Alex spuse :

– Şi , în ceea ce priveşte camera pe care aş dori să o foloseşti , cum ai reacţiona dacă ţi-aş răspunde că a mea ?

Seriozitatea tonului , mai mult decât cuvintele pe care le folosise , o smulse din preţioasa ei indiferenţă , iar ochii i se îndreptară rapid spre ai lui. Se încruntă uşor când observă intensitatea cu care o privea.

Cămaşa pe care o purta era din mătase de culoare gri-închis şi ştia că sutienul de dantelă neagră se vedea asemeni unei umbre seducătoare , iar pielea ei albă strălucea ispititoare. Când ochii lui se opriră apreciativ asupra celor două piscuri gemene , Imogen le simţi întărindu-se , revoltându-se împotriva dantelei şi mătăsii. Era conştientă că Alex ştia foarte bine ce se întâmpla cu ea , iar acest lucru o umplea de ruşine.

Îşi dorea să se poată întoarce şi să fugă , dar picioarele parcă prinseseră rădăcini iar inima îi bătea nebuneşte în piept.

Pielea începu s-o furnice ca şi cum mâinile lui ar fi mângâiat-o , iar liniştea care se lăsase între ei era grea , auzindu-se doar dorinţele nerostite. Nu mai existau decât ei doi într-o lume învăluită în ceaţă iar valiza pe care o ţinea drept

scut îi căzu cu zgomot din mână. Bufnitura ei pe podea sfărâmă farmecul şi trăsăturile lui reveniră la expresia normală , gura i se strânse într-o expresie de dezgust când se întoarse cu spatele la ea.

– Poţi folosi camera galbenă. Din câte mi-aduc aminte ţi-a plăcut foarte mult.

Imogen nu mai rămase pentru a afla dacă cuvintele lui însemnaseră " noapte bună ". O zbughi pe scări în sus , târând valiza după ea într-o fugă lipsită de demnitate.

Camera era foarte uşor de găsit. Descoperi urgent că uşa avea o încuietoare şi numai după ce o închise cu cheia , îşi permise să se relaxeze, începând să tremure.

Efectul pe care Alex îl avusese asupra ei era catastrofic. Nu trebuia decât să o privească într-un anume fel , pentru ca să-l dorească. De la primul contact cu el reuşise să-i dea peste cap teoria despre detaşarea emoţională.

Ştia , cu o siguranţă care îi făcea sângele să îngheţe în vene, că s-ar putea îndrăgosti de el şi asta pentru totdeauna.

Dar nu avea de gând să permită ca acest lucru să se întâmple, nu-i aşa ?

Cu hotărârea întipărită pe chip se îndreptă

spre pat şi trase la o parte cuvertura galbenă. Din fericire patul era făcut , designerii angajaţi de Alex îşi îndepliniseră sarcinile perfect iar ea nu era nevoită să caute lenjeria de pat , riscând astfel să se ciocnească de el. Pur şi simplu nu avea chef de o confruntare.

O baie prelungită reuşi să o relaxeze într-o oarecare măsură şi , după ce alese o cămaşă de noapte din valiză , o puse pe ea. Apoi se aşeză în faţa oglinzii prinzându-şi părul lung , de argint.

Avea o mulţime de probleme la care să se gândească - instalarea agenţiei , găsirea unei locuinţe provizorii până se va putea muta la Kynaston , fără a mai menţiona problema spinoasă a relaţiei dintre ea şi Alex , felul nesuferit în care acţiona la simpla lui prezenţă.

Aveau să muncească împreună şi , cumva , trebuia să devină imună la sexualitatea lui devastatoare. Dacă ar permite sentimentelor să ia amploare , nu ar face decât să provoace neplăceri. El o displăcea şi nu avea încredere în ea. În plus , era logodit cu o altă femeie. Numai asta şi ar fi trebuit să o facă să revină la realitate.

Dar , aşa cum ştiuse încă din copilărie , raţiunea şi sângele rece se evaporaseră la suflul fierbinte al unor sentimente scăpate de sub control!

Spre marea ei surpriză , Imogen dormi bine. Când se trezi , cerul era senin , doar o ceaţă uşoară se mai agăţa de ramurile scheletice ale copacilor. Gândurile îi erau , de asemenea , senine.

Coborând din pat , ştiu exact ce trebuia să-i spună lui Alex ; trebuia să gândească doar modalitatea în care s-o facă.

Păşind uşor pe covorul moale de un alb-crem , se îndreptă spre valiza ei de unde scoase o pereche de pantaloni şi o bluză pe care nu avusese ocazia să le poarte la Paris. Din fericire materialul de lână din care erau confecţionaţi pantalonii nu se şifonase , iar culoarea bleu a bluzei se asorta perfect cu ochii ei, făcându-i să pară mai întunecaţi ca de obicei , iar pielea mai palidă.

Arătă gata pentru o zi de lucru , decise ea în timp ce-şi prindea părul la baza gâtului.

Dacă dorea să lupte împotriva efectului pe care Alex îl avea asupra ei , să lupte împotriva reacţiei senzuale a propriului său trup la prezenţa lui , atunci va avea nevoie de toate cuvintele de care putea dispune. Răceala , abilitatea de a gândi clar şi logic , făceau parte din arsenalul pe care avea de gând să-l folosească.

Prăji pâinea , iar cafeaua era gata când Alex i se alătură la bucătărie. Arăta proaspăt şi plin de viaţă , proaspăt ras , iar părul său negru era încă umed după duş. Inima ei îşi opri bătaia , reacţionând la înfăţişarea lui magnifică , dar îşi înăbuşi sentimentele cu hotărâre şi îi zâmbi rece.

– Mă bucur să văd că ceaţa s-a ridicat , remarcă ea cu un ton egal în timp ce turna cafeaua şi ignoră privirea confuză pe care i-o aruncă el. Pâinea prăjită este gata şi , în timp ce mâncăm ; sugerez să stăm de vorbă raţional şi calm.

Se aşează , întinzând mâna după o felie de pâine prăjită încă fierbinte pe care o unse cu unt, ţinând capul aplecat. Dar nu-i scăpă felul în care îşi ridică una din sprâncene , privirea de ambră, uşor amuzată , cu care o însoţi la masă.

Şi , pe cât de mult putu , încercă să-i ignore prezenţa la aceeaşi masă cu ea , acordând cea mai mare atenţie felului în care tăia felia de pâine în felii subţiri , egale.

În mod cu totul surprinzător , inima îi bătea din ce în ce mai tare şi singura cauză era prezenţa lui , felul amuzat şi cu toate acestea serios în care o privea.

– Deci , care era tema discuţiei raţionale şi

serioase pe care o vom avea ?

La întrebarea lui , aproape că scăpă cuţitul din mână , fiori alergându-i de-a lungul coloanei. Vocea lui adâncă , sexi avea un efect devastator asupra ei ; era seducătoare în sine.

Dar se controlă rapid , spunând cu fermitate:

– Relaţia dintre noi.

– Înţeleg , spuse el rar. Ce-i cu ea ? Dacă tot trebuie să discutăm , înseamnă că este necesară o schimbare.

Stătea rezemat de spătarul scaunului , cu o mână aruncată neglijent pe spătarul scaunului de lângă el , părând total relaxat. Dar ochii îi erau foarte serioşi , ceea ce indica faptul că nu era total imun la tensiunea dintre ei , iar Imogen se surprinse privindu-i gura senzuală în timp ce întreba blând.

– Ce schimbare ai de gând să faci ?

O ţintui cu privirea , cu o intensitate deosebit de intimă , care-i trimise un val de tulburare în trup. Ştia prea bine la ce fel de schimbare se gândea el , ştia că Alex aştepta încă o dovadă a lipsei ei de moralitate pe care să o poată prezenta tatălui său.

Muşcând cu grijă dintr-o felie de pâine prăjită , Imogen îşi ascunse un zâmbet amar. Ştia

ce avea el de gând , ştia cum îi funcţiona mintea diabolică. Şi , atenţie , băiete , că tu vei fi cel dezamăgit !

Înghiţind , îi aruncă un zâmbet. îngheţat , după care spuse cu hotărâre în glas.

– Pentru binele relaţiei profesionale dintre noi va trebui să învăţăm să trăim împreună.

Vorbele ei îl făcură să chicotească. Aplecându-se pentru a turna cafeaua în ceştile amândurora , îi zâmbi privind-o în ochi:

– La propriu sau la figurat ?

Zâmbetul lui era devastator şi , pentru un moment , îl privi cu buzele întredeschise , înainte de a fi capabilă să se adune şi să nege din cap :

– La figurat , desigur !

– Mă dezamăgeşti !

Dar , nu era nici o urmă de regret în ochii aurii şi jucăuşi , doar amuzament. Imogen sorbi de câteva ori din ceaşca de cafea pentru a câştiga timp să se calmeze , altfel avea să-l plesnească. Trebuia să se adapteze tuturor situaţiilor pentru a-i face faţă. Fără a se implica emoţional.

– Încerc să-ţi explic că , pentru binele relaţiei noastre de servici , trebuie să uităm ultimele câteva săptămâni , îi spuse ea calmă ,

rezistând impulsului de a-şi şterge palmele transpirate de pantaloni.

Nu se simţise niciodată neimplicată emoţional în apropierea lui şi trebuia să lupte împotriva acestei stări de lucruri ; şi singura cale pentru a-şi învinge sentimentele era să şi le reprime, să le alunge , să uite că există.

Aşa încât continuă cu încăpăţânare :

– Între noi au existat anumite neînţelegeri , spuse cu multă diplomaţie. Nu avea nici un rost să răscolească din nou totul dacă urmau să stabilească o relaţie mai calmă. Nu are nici un rost să mai căutăm să descoperim cine are dreptate şi cine greşeşte. Sugerez că ar fi bine să uităm totul , pur şi simplu , să o luăm de la început , să menţinem relaţia dintre noi la nivelul unei relaţii între colegi de muncă şi poate între prieteni. Altfel , nu văd cum vom reuşi să lucrăm împreună.

– Foarte logic , încuviinţă Alex , dar tremurul din colţul gurii lui o făcu pe Imogen să se încrunte. În ceea ce priveşte relaţia noastră de servici, nu avem încotro , trebuie să ne descurcăm. Dar să fim prieteni ? Nu cred că vom reuşi vreodată!

Se ridică brusc şi duse vesela folosită la micul dejun la chiuvetă. Şi , cu spatele la ea , îi spuse :

– Ar trebui să uităm relaţia dintre tine şi tata , imoralitatea şi faptul că eu ştiu toate astea, nu ? Să le măturăm , sub covor şi să pretindem că nu au existat niciodată !

Se întoarse spre ea , străpungând-o cu privirile :

– Habar nu ai despre ce vorbeşti ! strigă Imogen la el , uitând de indiferenţa pe care şi-o impusese , dar Alex dădu din mână cu o expresie ironică pe chip.

– Oare ? Lasă-mă să stau zece minute lângă tine şi mă vei implora să mă culc cu tine.

Şi cu asta lupta fu pierdută pentru Imogen care acum îşi privea degetele strânse în pumn atât de tare , încât articulaţiile i se albiseră. Deoarece era adevărat , ruşinos dar adevărat.

Alex continuă ca şi cum ar fi dorit s-o zdrobească cu totul sub picioarele lui.

– Şi să nu încerci să te dezvinovăţeşti , pentru că nu am de gând să te ascult. Aşa că , ai face mai bine să te scuteşti de acest efort inutil.

Imogen ridică încet capul , cu chipul foarte palid. Ca de obicei , nimic nu-i mergea cu acest bărbat. Era foarte schimbător şi nu-l va înţelege niciodată.

Speranţa ei că vor fi capabili să uite de

neînţelegerile dintre ei , sau cel puţin să nu mai discute despre ele şi să pornească o viabilă relaţie de servici care , cu timpul , îi va permite să-şi controleze propriile sentimente , fusese de la bun început de nerealizat.

Fără a-şi da seama îşi întinse mâinile într-un gest de apărare şi , ca şi cum acesta ar fi pătruns dincolo de antipatia lui faţă de ea , Alex spuse mai blând :

– Bineînţeles că propunerea ta este rezonabilă şi are avantajul că în acest fel ne vom enerva reciproc mult mai puţin, îi zimbi el tensionat , lipsit de veselie. Sunt de acord cu tine.

– Eşti ?

Ochii ei se măriră , nu-i venea să creadă ce auzea. Chiar voia să spună că nu o va mai insulta ? Că nu va mai flirta cu ea pentru ca , atunci când o va aduce pe punctul de a se preda să o părăsească ?

– Necondiţionat ! Se apropie de ea , iar Imogen fu nevoită să ignore bătăile din ce în ce mai rapide ale inimii. Şi , de acum înainte , relaţia dintre noi va fi strict profesională şi de prietenie. Îi întinse mâna. Să dăm mâna !

După o clipă de ezitare , Imogen îi luă mâna, uşurată să constate că atingerea lui era

impersonală , dar supărătoare , deoarece , mult timp după ce îi dăduse drumul , pielea ei încă mai păstra căldura senzuală a mâinii lui.

Dar Roma nu a fost construită într-o singură zi , îşi reaminti ea puţin mai târziu , când se afla sus în camera ei pentru a-şi face valiza. Se înfurie apoi când lacrimile îi ţâşniră din ochi la gândul că , într-o bună zi , Alex va împărţi această minunată casă cu o altă femeie.

Dispreţuindu-se pentru acest semn de slăbiciune , trânti uşa în urma ei şi îşi ridică bărbia. Nu avea de gând să se predea dorinţei de a plăcea şi , hai să fim sinceri , de a iubi un bărbat care urma să se căsătorească cu o altă femeie - un bărbat care o antipatiza şi dispreţuia în acelaşi timp.

Buzele ei pline formau o linie dreaptă în timp ce cobora scările. Alex o aştepta în hol şi ridică o sprânceană în timp ce-i lua valiza din mână.

– De ce ai o expresie atât de feroce ? o întrebă el.

Imogen îşi schimbă rapid expresia şi minţi :

– M-am lovit la cot în uşa de la dormitor.

Alt răspun politicos :

– Ar trebui să fii mai atentă. Încearcă să gândeşti fiecare mişcare pe care o faci. În

acest fel eviţi multe neplăceri.

O remarcă ambiguă ? Un avertisment ? sau dorise doar să fie politicos ? Habar nu avea şi nici nu dorea să afle.

Strict profesională şi de prietenie , aşa urma să fie relaţia dintre ei de acum înainte , îşi reaminti ea păşind în urma lui pe iarba dintre copaci , spre curtea unde-şi parcase maşina în seara precedentă.

– Vreau să fii aici în fiecare dimineaţă , la prima oră , îi spuse Alex în timp ce urca în maşină lângă ea şi-şi punea centura de siguranţă. Să fii aici în fiecare dimineaţă până când ultimul creion şi ultima agrafă de birou sunt la locul lor. Îi făcea semn cu capul în direcţia clădirilor anexe , iar Imogen încuviinţă. Poţi să lucrezi în casa mea , în birou. Mâine vom face o listă cu toate obiectele de care vei avea nevoie.

– Da , desigur.

Privea prin parbriz zâmbind profesional în timp ce se gândea când va mai avea timp să-şi caute o locuinţă.

– Şi dacă relaţia noastră este bazată pe cu totul altceva ca până acum , pot să-ţi fac o sugestie. Conducea Jaguarul cu mare atenţie şi continuă fără a-i mai aştepta răspunsul. Aş dori

să te muţi la Kynaston , pentru perioada cât se renovează apartamentul tău.

Să se mute la el ? Să locuiască în aceeaşi casă ? Asta ducea relaţia profesională mult mai departe. Nu o va ajuta să-şi schimbe sentimentele pe care le avea pentru el.

Încercă să râdă indiferentă , dar chiar şi pentru urechile ei , râsul sună mai mult isteric decât indiferent.

– Cred că ar trebui consultat şi Tolly , nu crezi ? La urma urmei este casa lui.

Se aflau în oraş , opriţi la un semafor , iar degetele lui băteau nervoase în volan. Îi răspunse întunecat :

– Ţi-e teamă că s-ar putea supăra dacă descoperă că locuim sub acelaşi acoperiş ?

Nu asta dorise ea să spună şi încercă din nou, conştientă de faptul că simpla menţionare a lui Tolly nu ar fi făcut decât să readucă în actualitate ceea ce credea Alex despre ea , punând în primejdie proaspăta lor înţelegere.

– De moment ce Kynaston este proprietatea lui Tolly , cred că ar aprecia dacă l-ai consulta atunci când inviţi pe cineva să locuiască acolo , sublinie ea. Iar Alex porni maşina când culoarea semaforului deveni verde , furia din vocea lui

făcându-se ecoul motorului.

– Hai să lămurim un lucru. Eu am cumpărat Kynaston , nu Tolly. Aşa încât , nu trebuie să-l consult nici pe el , nici alte persoane despre ce fac eu acolo. Pot invita să locuiască acolo pe oricine doresc , după cum ai spus puţin mai devreme. Dar eu nu te invit , Imogen , eu îţi poruncesc. O privi lung. Nu ar trebui să existe probleme. Vei avea propriul tău apartament , îţi permit să foloseşti bucătăria ori de câre ori ai nevoie. Nu vei fi nevoită să pierzi ore întregi până la Kynaston şi înapoi sau încercând să-ţi găseşti o lucuinţă. Eşti plătită să-ţi faci meseria - şi , aş putea adăuga că eşti plătită chiar foarte generos - iar eu doresc să ţi-o faci bine şi nu să alergi panicată după terenuri sau după locuinţă. Ai înţeles ? încheie el cu dispreţ.

Înţelesese , deşi mai erau o mulţime de lucruri de spus. Era foarte probabil că Alex să fi cumpărat casa se sub nasul lui Tolly, hotărât să o transforme în căminul ideal pentru mireasa lui. Ar fi trebuit să-şi dea seama că Alexsander Devenko era mult prea mândru pentru a-i îngădui tatălui său să-i cumpere casa.

Trebuie că o iubea foarte tare pe Catrina pentru a refuza un dar de o asemenea valoare

doar pentru a avea satisfacţia de a şti că el însuşi o cumpărase pentru ea. Şi , cu siguranţă că ştia ce gusturi avea dacă lăsase firma de decoratori să amenajeze totul şi să aleagă până şi culoarea lenjeriei de pat şi a prosoapelor de baie , fără a o aduce la Kynaston ca s-o consulte.

Îşi dădu seama surprinsă că această idee nu o făcea prea fericită , i se părea că un nor greu de tristeţe o apasă pe umeri, iar Alex se răstea la ea amintindu-i că ar trebui să privească sugestia lui dintr-un punct de vedere practic.

– Sper că nu ai nici o obiecţie , nu ?

– Nu ! spuse ea încercând din răsputeri să nu se dea de gol.

Nu-i putea spune că a locui în aceeaşi casă cu el , timp de peste două luni , cât timp se va renova apartamentul , îi va solicita autocontrolul la maximum. Sau că , ori de câte ori ar intra într-o cameră , ar vedea o stafie a viitorului , o proiecţie a momentului când Alex o va aduce pe Catrina să trăiască acolo ca soţia lui , a timpului când copiii lor vor umple camerele cu râsete , vor alerga de-a lungul coridoarelor sau prin grădină.

Capitolul 8

– E minunat , Mrs Hollins !

Imogen închise uşa biroului în spatele ei , zâmbind mulţumită , privind de la femeia în vârstă la cel mai mare şi mai minunat brad de Crăciun pe care-l văzuse în viaţa ei !

Aducând o ultimă modificare panglicii stacojii ce înconjura baza bradului , femeia solidă cu păr argintiu se ridică în picioare, se îndepărtă de el şi îl privi cu capul înclinat pe o parte :

– Nu arată rău , deşi l-am împodobit cu mâna mea. Când domnul Devenko mi-a dat instrucţiuni să comand un brad - unul foarte frumos - şi podoabe pentru el , iar totul să fie pus la punct în Ajun de Crăciun ca o surpriză pentru dumneavoastră , i-am promis că fac eu totul cu mâna mea. Am câştigat o grămadă de experienţă cu împodobitul pomilor de Crăciun

după ce am crescut cinci copii şi şapte nepoţi.

– Şi arată minunat ! exclamă Imogen simţind cum o năpădesc lacrimile.

Alex comandase un brad pentru ea , pentru a da mai multă strălucire sezonului festiv , iar gestul o impresionă mai mult decât ar fi dorit să recunoască.

Imogen avea să fie singură aici şi el ştia asta, asumându-şi şi responsabilitatea de a-i înveseli ziua. Trecuseră peste două săptămâni de când plecase în State.

Afacerea " Devenko's " nu se rezuma doar la Europa , desigur, şi într-un fel , fusese fericită să-l vadă că pleacă.

De când se mutase la Kynaston şi lucra cot la cot cu el pentru a pune agenţia pe picioare , aproape că abandonase planul de a schimba felul în care se purta cu el.

Alex respectase termenii înţelegerii şi Imogen descoperise că a munci cu el era o experienţă stimulatoare. În plus , descoperise că, în ciuda intenţiilor ei , se îndrăgostea din ce în ce mai tare de el.

Aşa încât , atunci când anunţase că-şi va petrece Crăciunul în State , împreună cu tatăl lui - şi , desigur cu Catrina , deşi pe ea nu o

menţionase , şi de ce ar fi făcut-o din moment ce relaţia dintre ei era strict de afaceri ? - Imogen hotărâse că plecarea lui era cel mai bun lucru care i se întâmplase în ultima vreme.

– Ei bine , atunci am plecat. Îmi iau haina din bucătărie şi mă întorc acasă.

Mrs Hollins îşi scoase şorţul , iar Imogen încuviinţă din cap:

– A fost foarte amabil din partea dumneavoastră să veniţi azi - şi , Crăciun fericit !

Îi înmânã plicul după care plecase din birou - o felicitare şi un cec. Iar Mrs Hollins spuse zâmbind :

– Oh , nu trebuia ! Şi cele mai bune urări şi pentru dumneavoastră. Voi veni cu câteva zile înainte de petrecerea de Anul Nou şi dacă aveţi nevoie de mine mai devreme , vă rog să-mi telefonaţi. Aveţi numărul meu de telefon , nu ?

Privind-o ieşind din birou , Imogen clătină din cap , zâmbind uşor. Degeaba i-ar fi spus să-şi ia liber toată săptămâna , deoarece fuseseră angajaţi servitori special pentru petrecerea de Anul Nou.

În ceea ce o privea pe Mrs Hollins , tot ce ne petrecea la Kynaston făcea parte din preocupările ei şi orice servitor venit din afară trebuia să aţie

acest lucru. Imogen nu ştia cum şi unde găsise o asemenea comoară , dar Mrs Hoolins sosise a doua zi după mutarea lui Imogen , cu şorţul şi pantofii pe care-i purta în casă într-o sacoşă , foarte hotărâtă să se ocupe de casă. Doar într-un răstimp de o oră o luase pe Imogen sub aripa ei protectoare , dădăcind-o ca o mamă !

Odată rămasă singură , Imogen se învârti în jurul bradului atingând cu degetele globurile aurii şi argintii , beteala stacojie , încercând să scape de nodul de lacrimi care-i stătea în gât. Fusese o vreme când urâse Crăciunul deoarece nefericirea din familia ei devenea şi mai evidentă în acea perioadă a anului.

Dar acum ura luase sfârşit. Nu mai ura Crăciunul ; se simţea doar singură.

Întorcând spatele pomului care ocupa un loc de cinste în hol, urcă scările şi , odată aflată în camera ei , îmbrăcă un hanorac vechi şi ghetele. Era după amiaza devreme şi deoarece îşi terminase munca până în momentul deschiderii agenţiei , imediat după Anul Nou , trebuia să găsească un mod de a-şi ocupa timpul liber.

Va face o plimbare lungă , va sta afară până ce se va întuneca complet ; apoi va face focul în căminul uriaş din hol , va sta în faţa lui şi va

admira pomul de Crăciun. Nu va permite să fie învăluită de tristeţe !

Afară - era rece , cerul era plumburiu şi instinctiv se ghemui în hanoracul ei , întrebându-se dacă nu ar fi fost mai bine să se întoarcă şi să facă focul pe care şi-l promisese. Dar ea era o persoană foarte rezistentă , îşi reaminti cu un zâmbet slab. Avea nevoie de mişcare şi exact asta avea de gând să facă !

Într-unul din zidurile care înconjurau curtea se afla o poartă ce dădea spre o câmpie nesfârşită. Pe acolo se putea plimba kilometri întregi şi se îndreptă într-acolo printre copaci.

Studiourile erau puse la punct acum , de la planşete la maşini de scris şi faxuri şi Imogen abia aştepta să se poată apuca de treabă. Deja avusese o mulţime de idei pentru campanii publicitare pe care le discutase cu Alex. Acesta fusese sincer impresionat. Abia aştepta să treacă petrecerea de Anul Nou - la care fusese invitat tot personalul agenţiei - pentru a se putea întruni în jurul unei mese cu echipa ei , pentru a le expune ideile şi a le pune în aplicare.

Cu siguranţă că , atunci când va fi complet absorbită de noua şi importanta ei slujbă , va fi prea ocupată pentru a mai avea timp să se

gândească la imposibila ei iubire pentru Alex , iar sentimentele pe care le avea pentru el vor păli până când nu vor mai fi decât o amintire a unui timp îndepărtat când , prosteşte , îngăduise ca vocea raţiunii să fie redusă la tăcere de cea a inimii.

Bătăile de ciocan se auzeau din ce în ce mai tare în timp ce se apropia de clădirile anexe şi se opri cu capul aplecat. Un bărbat striga ceva , i se răspunse printr-un îndepărtat hohot de râs , iar altcineva fluiera.

Lucrările la apartamentul pe care urma să-l folosească progresaseră mult , dar nu se aşteptase ca cineva să mai lucreze azi când mai erau câteva ore până la Crăciun.

Cu câteva săptămâni în urmă Alex îi spusese că nu va putea folosi apartamentul decât peste cel puţin două luni , dar , de atunci echipa de meşteri-zidari , instalatori , electricieni , tâmplari - lucrase foarte mult peste program. Nu putea decât să presupună că Alex şi Catrina stabiliseră în sfârşit ziua nunţii şi că aceasta va avea loc foarte curând. Prezenţa ei va fi nedorită la Kynaston.

Şi asta îi convenea de minune , îşi spuse ea. Se va simţi mult mai bine să aibă propria ei

locuinţă. Nu dorea să fie a cincea roată la căruţă când Alex îşi va aduce mireasa acasă.

Alungând un nepoftit sentiment de tristeţe , ieşi din umbra pâlcului de copaci şi văzu luminile strălucind prin ferestrele viitorului ei apartament. Cineva tocmai arunca o găleată de moloz în containerul care aştepta sub fereastră.

Hotărându-se să facă o vizită rapidă şi să vadă cum progresau lucrările - la urma urmelor apartamentul avea să fie al ei - urcă treptele de piatră , împinse uşa şi se ciocni de şeful de echipă care , aşezat pe o găleată îşi turna ceai dintr-un termos.

– Scuză-mă Alf ! exclamă ea observând că jumătate din ceaiul din termos se afla acum pe hainele de lucru ale acestuia.

Când o zări , încruntarea acestuia se transformă într-un zâmbet larg.

– Oh , dumneavoastră eraţi , domnişoară ! Nu vă îngrijoraţi , mai am ceai. Nu beţi o ceaşcă ?

– Nu , mulţumesc ! clătină ea din cap. Am venit doar să văd cum merge treaba. Nu mă aşteptam să muncească cineva azi.

– Şeful mi-a spus să lucrăm toată ziua de azi şi cea de mâine, de asemenea ! Numai că

băieţilor nu le prea convine asta , deşi ni s-a promis o primă foarte mare dacă terminăm înainte de Anul Nou.

Alf se ridică dând peste cap tot ce mai rămăsese în ceaşcă şi înşurubă dopul termosului. "El "era Alex , cu siguranţă şi dorea să o vadă mutată de la Kynaston înainte de Anul Nou.

Refuzând să se gândească la implicaţiile unui asemenea fapt, Inogen întrebă cu o seninătate prefăcută :

– Crezi că veţi reuşi ?

– Nu avem încotro ! Şeful de echipă se şterse pe gură cu dosul mânecii şi strigă ceva către un tânăr care rătăcea fără rost cu un bidon de vopsea în mână , apoi o privi pe Imogen cu un zâmbet amabil. Apartamentul trebuie să fie terminat până pe doisprezece şi predat curat - lună. Trebuie să sosească nişte oameni din străinătate care vor locui aici , aşa încât totul trebuie să fie gata pentru ca ei să se poată muta. Aşa cum v-am mai spus, nu este zgârcit cu ordinele dar nici la plată. Doriţi să vedeţi ce am făcut ?

Încă o dată Imogen scutură din cap şi , în ciuda panicii pe care începuse să o simtă , reuşi să întrebe :

– Vinet şi Stein vor locui aici ?

– Exact. Acestea sunt numele pe care le-a menţionat şeful. Sunteţi sigură că nu doriţi să vă uitaţi prin jur ?

– Nu... Pornisem să mă plimb , spuse ea îndreptându-se spre uşă cu mintea parcă învăluită într-un strat de vată.

Alf dispăru printr-una din uşile deschise , strigând :

– Mai bine aţi renunţa ! E un ger de-ţi dau lacrimile !

Imogen ieşi , închizând uşa în urma ei , coborând încet treptele cu picioarele tremurând.

Ce naiba se întâmpla ? I se promisese că va locui în apartament şi nimeni nu-i spusese altceva. Ieşind pe poarta din zid îşi înfundă mâinile în buzunarele hanoracului , îşi apleacă puţin capul împotriva vântului care sufla din ce în ce mai tare şi începu să se plimbe pe câmp.

Putea gândi mai bine atunci când se plimba , dar de data aceasta gândurile nu-i erau tovarăşi plăcuţi. Apartamentul spaţios era ideal pentru doi burlaci. Dar ea unde va locui ? Şi de ce nu-i spusese Alex nimic despre schimbarea intervenită în planurile lui ?

Cu siguranţă că , după căsătorie , Alex şi

Catrina nu o vor dori în preajma lor ; aranjamentul fusese doar temporar , în orice caz doar până când apartamentul avea să fie gata pentru a se muta în el. Iar ultima oară când îl întrebase pe Alex dacă găsise locuinţă pentru Pierre şi Stefan , îi spusese să nu-şi facă probleme , că avea totul sub control.

Singura concluzie pe care o putea trage era că , în ciuda înţelegerii dintre ei , Alex punea ceva la cale , complota pentru a o izgoni de la firmă.

Încă îi mai purta pică pentru ceea ce el presupunea a fi o legătură cu tatăl lui , felul necinstit în care obţinuse postul în detrimentul lui Pierre Vinet. Nu se va mai da în lături de la nimic pentru a face să fie înlocuită , se cutremură ea.

Odată o avertizase să nu-l subestimeze , o informase că toţi cei care făcuseră această greşeală o regretaseră apoi. Şi , cu altă ocazie o sfătuise să gândească fiecare mişcare pe care dorea să o facă. Atunci crezuse că nu era decât o remarcă ciudat de ambiguă.

Faptul că se mutase la Kynaston fusese o greşeală gravă şi , cu siguranţă , nu se gândise deloc la implicaţiile pierderii independenţei.

Dacă reuşea să o izgonească de la companie , se va trezi nu numai fără slujbă , dar şi fără locuinţă. Nu-şi putea imagina cum de era capabilă să iubească un asemenea diavol !

Dar nimeni nu se îndrăgosteşte la comandă, gândi ea prost dispusă , tremurând când o rafală de vânt o izbi drept în faţă. Dragostea nu avea nici o logică şi nu-şi putea explica de ce doar un singur bărbat din lume îi putea place atât de mult , făcând-o să-şi piardă tot controlul emoţional pe care şi-l crease atât de greu de-a lungul anilor.

Tristă , privi cerul. Se întunecase foarte repede iar ea mersese mult prea departe decât avusese de gând. Şi , întorcându-se cu faţa spre casa de unde venise , observă că începuseră să cadă primii fulgi de zăpadă , spulberaţi de un vânt muşcător.

Va fi un Crăciun alb , tradiţional , gândi ea cu un junghi în suflet. Iar ea nu avea cu cine să-l împartă.

Dacă tânjea după Alex , dorindu-şi ca lucrurile să fi stat cu totul altfel , nu făcea decât să-şi irosească fără nici un rost energia şi , după ce-şi spuse că era prea curând pentru a trage concluzii despre hotărârea pe care o luase în privinţa

apartamentului , îl împinse pe Alex spre cel mai îndepărtat colţ al minţii şi se îndreptă cu paşi repezi spre Kynaston.

Când intră pe uşa din spate era îngheţată bocnă , zăpada îi acoperea partea din faţă a hanoracului , fusta udă i se lipea de picioare , iar unul dintre genunchi i se învineţise deoarece se lovise într-un zid de piatră mai jos pe care nu-l văzuse pe întuneric.

Degetele îi amorţiseră de frig şi abia putu să-şi dezbrace hanoracul îngheţat şi să-l pună pe un scaun în faţa unui calorifer electric. Tentaţia de a plânge pentru a se descărca de tristeţea şi amărăciunea care deveniseră din ce în ce mai mari de când vorbise cu Alf era aproape irezistibilă.

Dar reuşi să o alunge , spunându-şi că mizerabila stare în care se afla nu era decât din vina ei. Nu ar fi trebuit să meargă atât de departe , acordând în schimb o mai mare atenţie condiţiilor meteorologice , odată cu lăsarea întunericului ; nu ar fi trebuit să se gândească la motivele posibile pentru care Alex revenise asupra promisiunii făcute de a-i permite să folosească apartamentul.

Va face o baie fierbinte. Îşi va bandaja

genunchiul rănit şi , după ce va face focul promis , va petrece o seară relaxantă. Mai mult , nu-i va permite lui Alexsander Devenko să-i ocupe gândurile !

Sunetul unuia dintre telefoanele montate în perete îi spulberă hotărârea de a nu se gândi la Alex iar inima îi tresări de speranţă când fugi să răspundă. Vocea lui Tolly se auzi tare şi clară de la New-York , iar inima , împreună cu toate speranţele , i se prăbuşiră până în ghetele umede. Pentru o clipă fusese sigură că Alex va telefona pentru a-i face urări de bine cu ocazia sărbătorilor.

– Mă simt foarte bine şi nu , nu mă deranjează să-mi petrec singură Crăciunul , răspunse ea întrebărilor puse de Tolly.

– Mă bucur să aud asta , chicoti Tolly , apoi spuse: Noi avem o uriaşă întrunire de familie aici, iar Imogen închise ochii , simţind cum o năpădesc lacrimile.

Tolly nu dorise să fie răutăcios. Nu era genul care să facă aşa ceva.

După ce răspunse întrebărilor amănunţite privind noua agenţie , Tolly îi spuse :

– Abia aştept să mă întorc la Londra , să mă întâlnesc cu arhitecţii şi desingnerii care vor

lucra la noul meu magazin. Alex îmi tot spune să las totul în seama lui , că muncesc prea mult , dar toate astea sunt prostii. Încă nu m-am ramolit de tot !

Părea foarte vesel , iar Imogen se întreba ce ar spune dacă i-ar povesti ce se ascundea în spatele dorinţei lui Alex de a-l ţine departe de Londra - că făcea tot ce-i stătea în putinţă pentru a-l ţine la distanţă de târfa care-i vâna averea !

Pentru o clipă se gândi dacă să-i spună sau nu ; pe de o parte ar fi fost posibil ca Tolly să nu creadă adevărul despre Alex , pe de altă parte , acest adevăr ar fi putut cauza o ruptură între tată şi fiu , le-ar fi stricat vacanţa.

Dar Tolly îşi luă rămas bun şi o lăsă fără replică, spunându-i:

– Ne vedem săptămâna viitoare , la petrecere, draga mea şi, înainte de a uita , o aducem şi pe Catrina cu noi aşa încât , te rog ai grijă ca una dintre cele mai frumoase camere să fie pregătită pentru ea !

N-avea nici un rost să facă asta , fu primul gând al lui Imogen. Indiferent cât de frumoasă avea să fie camera , Catrina nu va dormi în ea. Va avea grijă Alex de asta !

Urcând scările cu nişte picioare pe care şi le

simţea ca de piatră , Imogen se întrebă dacă va putea suporta totul. Cum va putea îndura să stea sub acelaşi acoperiş cu Alex şi viitoarea lui mireasă ?

Vestea pe care i-o dăduse Tolly nu ar fi trebuit să o şocheze într-o asemenea măsură , îşi spuse acru în timp ce-şi pregătea baia. Ar fi trebuit să prevadă că , în mod firesc , Catrina va fi prezentă la petrecerea de inaugurare a viitorului ei cămin şi să facă ceva în această privinţă. Ar fi putut inventa nişte prieteni imaginari în nordul îndepărtat al Scoţiei cu care promisese să-şi petreacă Crăciunul şi Anul Nou şi să se mute acolo.

Dar nu o făcuse iar acum trebuia să sufere consecinţele propriei sale lipse de prevedere. Nu putea nici măcar să-şi sune mama , la Atena şi să o implore s-o invite să-şi petreacă acolo vacanţa , deoarece ea , Imogen , promisese să organizeze petrecerea de la Kynaston şi îşi respectase totdeauna promisiunile.

Deci nu trebuia decât să strângă din dinţi şi să se prefacă veselă , nu ? îşi informă ea imaginea reflectată în peretele acoperit cu oglinzi al sălii de baie. Legându-şi cordonul halatului de baie , îşi încălţă papucii de casă

şi-şi trecu degetele prin părul ud.

Nu avea nici un rost să se mai îmbrace pentru o seară pe care o va petrece singură ; îşi va pregăti o masă frugală , va aprinde focul în hol şi se va ghemui în fotoliul din faţa bradului de Crăciun.

Dar nu putu să înghită nici o îmbucătură din sandwichurile cu carne de vacă pe care şi le pregătise singură şi , deşi încercase din răsputeri nu reuşi să treacă de prima pagină a noului best-seller a autorului ei favorit. Trosniturile vesele ale focului nu făceau decât să accentueze liniştea , iar bradul îi amintea de Alex.

Cel mai bine pentru ea era să se culce , se hotărî Imogen severă , apoi încremeni , se înfioră când auzi pe cineva umblând la uşa din faţă şi sunetul unei chei care intră în broască.

Mai multe persoane ştiau că , în timpul vacanţei , nu va fi decât ea la Kynaston , dar ea nu ar fi reprezentat un obstacol pentru un hoţ ; iar în casă existau o mulţime de antichităţi , câteva picturi de valoare din colecţia lui Alex-- o colecţie pe care o alcătuise de-a lungul anilor şi pe care le scosese dintr-un depozit al unei bănci din Paris , la scurt timp după ce se mutase aici.

Blestemându-se că nu activase sistemul de

ałarmă , lucru pe care-l făcea cu regularitate înainte de a se băga în pat , Imogen sări în picioare privind cu repeziciune în jur după ceva cu care să se poată apăra.

Apoi uşa se deschise larg şi intră Alex scuturându-şi zăpada de pe cojocul pe care-l purta şi din părul negru. Lacrimi de uşurare îi ţâşniră din ochi lui Imogen care spuse în şoaptă :

– Tu erai !

– Pe cine aşteptai ? Pe Moş Crăciun ?

Zâmbetul lui o înmuie. Simplul fapt că îl vedea din nou îi trimitea val după val de fericire de-a lungul trupului şi era încă şocată după ce crezuse că avea să fie atacată , iar casa jefuită.

Incapabilă să se prefacă , îi spuse cu tot sufletul oglindit în priviri :

– Când ai deschis uşa mă aşteptam să năvălească în casă vreo doi hoţi. Mă bucur că te văd!

– Înţeleg că sunt puţin mai bine venit decât doi hoţi !

Se apropie de ea zâmbind , lăsând bălţi de zăpadă topită în urma lui , dar deveni serios când îi văzu paloarea , tremurul uşor al trupului acoperit de halatul de baie.

– Te-am speriat , spuse el cu vocea răguşită de regrete , strângând-o în braţe. Sunt un prost.

M-am gândit să te sun de la aeroport să te anunţ că vin , dar m-am hotărât să-ţi fac o surpriză. Vremea e îngrozitoare şi dacă mai întârziam zece minute rămâneam înzăpezit pe undeva. Nu am vrut decât să-ţi fac o surpriză , îi murmură el în păr , nu să te înspăimânt !

Era o scuză bine întemeiată dar , dacă o mai ţinea atât de blând şi atât de aproape de el , avea s-o sperie şi mai tare.

Încă mai tremura , dar nu din motivul pe care şi-l imagina el ci pentru că simţurile ei o luaseră razna de când o îmbrăţişase. Îl auzi blestemându-se încet când o eliberă şi îşi scoase haina udă.

– Stai lângă foc ! îi ordonă el sever. Îţi aduc nişte coniac ; se pare că ai nevoie de el !

–Nu , scutură Imogen din cap iar părul lung, de mătase , flutură în jurul chipului.

Nu avea nevoie de alcool , prezenţa lui neaşteptată îi era de ajuns. Alex o privi lung.

– Nu-ţi face probleme , nu am de gând să te îmbăt , deşi nu pot spune că nu sunt tentat să o fac , de dragul urmărilor.

Din instinct îşi ridică mâinile pentru a-şi ascunde chipul , pentru a acoperi durerea şi umilinţa. De ce trebuia să-i amintească din nou?

De ce , când , doar cu câteva clipe în urmă fusese atât de blând , atât de atent cu ea ?

– La dracu ! strigă el , şi apucând-o de încheieturile mâinilor i le îndepărtă de pe faţă. De ce mă port aşa cu tine ? Imogen , Imogen - ochii lui aurii o fixară cu o intensitate sălbatică - am zburat mii de kilometri ca să fiu cu tine , iar supărarea că te-am speriat fără nici un rost mă face să mă răstesc la tine. Mă ierţi ?

O mângâia cu degetele acelea acolo unde sângele îi pulsa în încheietura mâinii , iar ochii lui , căldura din glas o hipnotizau. Imogen gândi că era imposibil să fi auzit bine.

Era imposibil ca Alex să fi zburat chiar de Crăciun pentru a fi cu ea - din moment ce plănuise să-şi petreacă vacanţa cu Tolly şi Catrina. Pur şi simplu nu avea nici un sens. Cu siguranţă că vreo problemă urgentă de afaceri la " Devenko's London " îl adusese aici. Aşa încât, pentru a pune lucrurile la punct , pentru a opri bătaia nebună a inimii , întrebă şovăitoare :

– De ce eşti aici ?

– Ţi-am mai spus , îi răspunse el rar , am venit ca să fiu cu tine.

O privi lung în ochi , apoi , luându-i ambele mâini , depuse câte un sărut uşor în palma

fiecăreia , iar căldura emoţiei pe care o simţea, o făcu pe Imogen să se topească în interior. Alex o trase mai aproape iar trupurile lor se atinseră; ea îi putu auzi bătăile inimii lângă sânii ei.

Alex gemu uşor , aproape surd , din adâncul gâtului şi ea ştiu că avea de gând să o sărute , dar nu putea face nimic pentru a i se împotrivi. Nu dorea să i se împotrivească. Buzele i se îndepărtară într-o invitaţie pe care voinţa nu o putea controla şi buzele lui puseră stăpânire pe ale ei cu o putere sălbatică. Îl prinse de gât , trecându-şi degetele prin părul negru şi des.

Întreaga ei fiinţă tremura sub asaltul senzual, în timp ce trupul i se lipea şi mai tare de al lui , simţindu-i vigoarea şi ştiu că se afla acolo unde dorise totdeauna să se afle , lângă el , iubindu-l. Când mâinile lui îndepărtară nerăbdătoare halatul de baie cuprinzându-i sânii tari , îl simţi tremurând , îl auzi şoptind febril :

– De cât timp doream să fac asta !

Un ţipăt uşor îi scăpă de pe buze când îi simţi căldura umedă a gurii pe sâni şi îşi arcui spatele într-o invitaţie inconştientă , uitând totul, în afară de dorinţa copleşitoare pentru bărbatul iubit. Şi , cum picioarele refuzară s-o mai susţină, îl simţi culcând-o uşor pe covorul moale , iar

halatul de care Alex o eliberase se afla întins sub ea.

– Eşti atât de frumoasă ! Alex era întins lângă ea , sprijinit într-un cot şi cu un deget îi trasa contururile minunate ale trupului în lumina jucăuşă a focului. Am visat să te văd aşa. Noapte de noapte am visat aşa. Credeam c-o să înnebunesc.

Cu privirile înceţoşate fixate asupra liniei senzuale a gurii lui, Imogen întrebă încet :

– De cât timp mă doreşti ?

Era o întrebare veche de când lumea , pe care o puneau toate femeile îndrăgostite.

– De când te-am văzut prima dată.

Mâna lui mângâia linia delicată a abdomenului , iar Imogen nu se puţu concentra decât asupra noii şi devastatoarei senzaţii pe care o trezeau în ea , iar valul de dorinţă neascunsă i se întipărise pe chip , aşa încât când el adăugă :

– Am alergat de la Paris să pun capăt relaţiei dintre tine şi Tolly şi m-am trezit dezgustat de mine , pentru că eram foarte gelos. Gelos pe propriul meu tată !

I-au fost necesare mai multe clipe pentru a-şi da seama de semnificaţia cuvintelor lui. Apoi , şopti îngrijorată , exact când Alex o săruta

pe curba delicată a şoldului.

– Tolly şi cu mine nu am fost niciodată amanţi. Trebuia să mă crezi !

– Desigur , desigur , iubita mea... Gura lui trasa o linie de foc de-a lungul abdomenului ei plat, umplând-o de o dorinţă sălbatică. Te-am necăjit destul , dar totul a trecut acum...

Se desprinsese de ea dar numai pentru a se elibera de haine iar în glas i se putea descifra promisiunea extazului ce avea să urmeze. O strânse în braţe şi , cu un sărut , o făcu să uite tot ce mai avea de spus , apoi îi murmură la ureche :

– Nu vorbi , iubita mea , nu acum. Avem lucruri mai bune de făcut.

Capitolul 9

Imogen se trezi încet , după vise care de care mai minunate.

Nu , nu visa , realiză ea , nu erau deloc vise, ci o minunată realitate. Alex iubind-o , Alex purtând-o pe braţe până aici , sus, întinzând-o tandru pe patul ce ocupa locul de cinste al acestei camere , dormitorul lui , făcând apoi dragoste cu ea , spulberându-i orice urmă de stăpânire de sine , făcând-o să plângă pentru frumuseţea iubirii şi dăruind tot iubire în schimb.

Răsucindu-se languroasă în patul cald , întinse o mână şi-i înconjură cu ea trupul adormit. Noaptea trecută Alex îi spusese de o mulţime de ori că o iubeşte , cu o voce răguşită de emoţie, în timp ce tremura violent sub mângâierile ei. Parcă era magie pură , prea frumos pentru a fi adevărat.

Depunând o sărutare pe părul lui negru , Imogen se strecură cu grijă afară din pat , lăsându-l să doarmă şi se îndreptă repede spre camera ei.

Noaptea trecută fusese aproape perfectă ; încă nu putea să-şi dea seama care aveau să fie consecinţele. Mintea i se limpezise însă , după câteva minute petrecute sub jeturile de apă fierbinte ale duşului şi , în timp ce se înfăşura într-un prosop mare , verde , începea să se îngrijoreze din ce în ce mai tare.

Totul se întâmplase atât de repede , asaltul asupra simţurilor ei fusese mult prea devastator pentru a i se putea împotrivi. Alex fusese totdeauna capabil s-o facă să-l dorească , iar noaptea trecută ea fusese în mod particular mai vulnerabilă ca de obicei. Se doriseră unul pe altul cu o asemenea disperare , încât nu mai avuseseră timp pentru discuţii şi se părea că nici nu aveau nevoie să vorbească deloc - şoaptele de iubire spuneau totul.

Dar Alex păruse a accepta că între ea şi Tolly nu existase niciodată nimic altceva decât prietenie - cel puţin aşa i se păruse ei deşi nu-şi amintea foarte clar ce fusese spus între ei noaptea trecută. Alex aproape că nu o lăsase să

spună nimic despre relaţia ei cu Tolly , ca şi cum nu ar mai fi avut nici o importanţă.

Nu asta o preocupa atât de mult , îşi spuse înnodând prosopul furioasă şi încruntându-se în timp ce intra în dormitorul ei. Gura i se deschise de uimire când îl văzu pe Alex , gol , întins de-a latul patului ei , cu mâinile sub cap.

Era foarte frumos , un specimen superb şi gura i se uscă , simţind că se topeşte de dorinţă când Alex îi zâmbi cu o sprânceană ridicată , când o avertiză blând :

– Să nu-mi mai faci asta ! Am crezut că ai fugit de mine. Vreau să fii lângă mine când mă trezesc în fiecare dimineaţă. Vino aici !

Nu-i dădu ascultare , ignorând cu mare greutate invitaţia , rămânând în picioare , cu ochii ei violeţi încruntaţi , dar el se ridică pe marginea patului atingând covorul cu picioarele lui lungi acoperite cu păr.

– Vino - îi făcu semn să se aşeze lângă el , cu chipul îngrijorat - spune-mi ce te supără !

Atunci merse spre el , cuibărindu-se la pieptul lui , ocrotită de raiul plin de căldură al îmbrăţişării lui. Alex o mângâie încet pe părul lung ca de mătase şi îi ceru încet , cu o voce profundă :

– Spune-mi , iubita mea...

– E vorba de Catrina , murmură ea cu capul pe umărul lui , cu buzele pe gâtul lui încordat şi, deşi simţea un nod dureros în gât , îşi promise să nu plângă , cel puţin nu în faţa lui , când îi va spune - aşa cum se aştepta ea să facă - Catrina nu are nimic de-a face cu ei ; doarece , din cauză că logodna lor fusese atât de lungă , se simţea pe deplin îndreptăţit să aibă o amantă.

Dar Alex nu spuse nimic , continuă doar să o mângâie pe păr de parcă ar fi fost un copil ce avea nevoie de alinare , iar Imogen se întrebă dacă , la urma urmelor , are o conştiinţă , dacă nu cumva ajunsese să regrete ce se întâmplase între ei , dacă nu regreta că o înşelase pe cea pe care o iubea cu adevărat , femeia cu care urma să se căsătorească.

Aşa încât , luându-şi inima în dinţi , murmură plină de tristeţe :

– Eşti logodit cu ea , spuse aceste cuvinte urându-se , pentru că ştiuse asta de la bun început.

Ştiuse , şi cu toate acestea permisese sentimentelor să o copleşească , dorindu-şi cu disperare să fie a lui.

– Nu plânge , spuse el , iar vocea i se frânse

când atinse urma lăsată de lacrimi pe obrajii ei.

Imogen nu ştia cum de ghicise el că plânge , în ciuda bunelor sale intenţii de a se abţine.

— Unul dintre motivele pentru care m-am întors la New-York a fost desfacerea logodnei.

Inima ei tresări puternic. Deci era liber. Nu trebuia să se simtă vinovată pentru că făcuse dragoste cu un bărbat care era al altei femei şi Alex îi prinse faţa în mâini privind-o cu dragoste când îi spuse :

— În primul rând , această logodnă nu ar fi trebuit să aibă loc. Părinţii noştri au dorit-o mai mult decât noi. Pe atunci nu doream decât să-l mulţumesc pe Tolly , care era foarte necăjit... Se întrerupse încruntându-se. Nu mai contează acum motivele pentru care am făcut-o. Pe atunci nu întâlnisem încă femeia cu care să doresc să-mi petrec tot restul zilelor şi , din diferite motive , o căsătorie între mine şi Catrina părea posibilă. Este o fată frumoasă , deosebit de inteligentă , foarte echilibrată şi ar fi o soţie minunată pentru orice bărbat. Dar nici unul dintre noi nu era îndrăgostit de celălalt şi din această cauză logodna a durat atât de mult timp. Pe atunci nu credeam nici unul că vom întâlni persoana pe care să o iubim mai mult decât viaţa.

Voacea lui frumoasă era de-a dreptul hipnotică , iar Imogen simţi că-şi pierde răsuflarea când Alex o sărută şi , mai târziu , împletindu-şi picioarele cu ale ei zâmbi blând şi-i porunci :

– Promite-mi că nu mă vei părăsi. Niciodată. Vreau să-mi stai alături pentru totdeauna.

– Ca iubită ? întrebă ea încercând să facă lumină într-o problemă la care avea să se gândească îndelung.

Îl iubea cu disperare şi nu credea că ar putea suporta ca , odată ce se plictiseşte de ea , să o părăsească. Cu cât stătea mai mult cu el , cu atât devenea mai dependentă de el , cu atât devenea mai mare pericolul de ceea ce i s-ar putea întâmpla dacă îl pierdea.

Dar avea nevoie de timp să se gândească la toate acestea , aşa încât îi zâmbi pentru a-l tachina şi se întinse languroasă :

– Totdeauna mi-am dorit să fiu întreţinută.

– Nici o şansă ! spuse el arătându-i pumnul în glumă. Vei câştiga un salariu enorm la agenţie , dar vei locui aici. De ce crezi că am făcut totul ca să te oblig să te muţi aici ?

– Şi ai dat apartamentul meu lui Pierre şi Stefan ! adăugă ea cu o furie prefăcută , lovindu-l

în glumă cu pumnii ei mici , lipsiţi de orice putere în faţa lui. Te-ai gândit vreodată că s-ar putea să ţin la independenţa mea ?

Totul începea să prindă contur. Ea fusese îndurerată , incapabilă să înţeleagă de ce apartamentul care-i fusese promis ei era acum dat altora. Trebuia să fie foarte hotărât să o facă iubita lui. Alexsander Devenko obţinea totdeauna ce dorea !

Gândul că a fost obiectul unui asemenea complot o făcu să se cutremure. Alex privi cum fiorul îi trecu prin trup , văzu cum privirile i se întunecă de panică şi spuse rar :

— Deci ai aflat. Nu-ţi face probleme că am de gând să te înlănţuiesc într-o căsătorie. Ştiu ce părerea ai tu despre asta şi îţi respect sentimentele. Aşa încât , re rog să nu te bosumfli pe mine. Se ridică din pat şi o luă în braţe. E Crăciunul şi trebuie să-ţi arăt câteva lucruri.

Imogen uitase că era Crăciunul şi , înghiţindu-şi lacrimile , se străduí din răsputeri să se bucure cu el când o duse la fereastră.

Nu-i putuse spune că , de când se îndrăgostise de el , îşi schimbase părerea despre căsătorie. S-ar fi căsătorit cu el chiar mâine , pentru a-şi petrece tot restul zilelor alături de el , iubindu-l,

permiţând sentimentelor pe care le trezise să le umple viaţa de culoare.

Dar Alex spusese că nu dorea să se căsătorească cu ea , iar lunga lui logodnă cu Catrina nu făcuse decât să-i accentueze aversiunea faţă de asemenea legăminte lungi şi serioase. Mărturisirea făcută de ea că mariajul părinţilor ei o făcuse să nu-şi dorească să se căsătorească fusese probabil primul lucru pe care-l avuseseră în comun.

Dar , când Alex trase la o parte draperia grea, de culoare galbenă , Imogen îşi înghiţi dezamăgirea şi privi cu ochii mari peisajul care se întindea în faţa lor.

Zăpada pură , neatinsă , acoperea totul într-un strat gros , iar soarele făcea ca suprafaţa îngheţată să arunce sclipiri roz şi aurii asemeni unor diamante. Alex spuse :

– O dimineaţă de Crăciun ca-n poveşti. Hai să ne prefacem că a fost creată special pentru noi.

Imogen îşi înghiţi lacrimile prosteşti , deoarece ar fi fost drăguţ să creadă asta , să îşi imagineze că Dumnezeu le zâmbise şi făcuse ca acest prim Crăciun pe care-l petreceau împreună să fie atât de deosebit.

Refuză să se gândească că ar putea fi şi ultima oară când aveau să fie împreună şi se hotărî să fie fericită atunci când el spuse :

– Îmbracă-te. Şi , dacă ajungi prima la bucătărie şi pregăteşti micul dejun , vei vedea ce ţi-am adus ca recompensă !

Deşi nu zăbovi prea mult în alegerea hainelor - o pereche de pantaloni crem şi un pulover roşu de mohair - şi îşi lăsase părul despletit machindu-se uşor , el era deja jos , prăjind şunca atunci când coborî şi ea...

Ochii i se întunecară de dorinţă când se întoarse ca s-o privească traversând bucătăria , iar emoţia i se simţi în glas când îi spuse :

– Ai întârziat ! Dar te voi ierta - îţi voi îngădui să te uiţi în cutie , chiar dacă m-ai condamnat să gătesc micul dejun !

Cutia , împachetată în hârtie specială , nu era mare , dar lui Imogen i-ar fi fost imposibil să nu o observe , deoarece ocupa un loc de cinste în mijlocul mesei de bucătărie. Funda de panglică roşie era mai mare decât cutia în sine.

– Haide , deschide-o , îi comandă el în timp ce Imogen se amuza privind felul în care fusese legată funda.

Inima i se opri în loc când scoase ametistul de

un oval perfect, suspendat de un lanţ fin de aur.

– Îţi place ? întrebă el spărgând ouăle într-o tigaie.

Imogen ridică pandantivul din patul lui de catifea şi se întoarse spre Alex cu ochii plini de dragoste :

– E minunat , şopti ea. Dar eu nu am nici un dar pentru tine...

Se simţi chiar prost din acestă cauză , dar el, îi zâmbi ghiduş, lăsă jos lingura cu care bătuse ouăle şi spuse :

– Vino aici , femeie !

Ea se îndreptă spre el cu pandantivul în mână , iar Alex i-l puse în jurul gâtului.

– L-am cumpărat deoarece are exact culoarea ochilor tăi fantastici. Bineînţeles , nu este la fel de frumos ca ei , dar nimic pe lume nu le poate egala frumuseţea.

Îi mai spusese ceva asemănător atunci când îi oferise floarea cumpărată din Paris , iar ea se îndrăgostise de el în acea seară şi un frison de emoţie imensă o străbătu când se răsuci în braţele lui. Alex o îmbrăţişă , îşi trecu o mână prin părul ei , iar vocea îi suna foarte serioasă când spuse :

– Piatra pe care eu ţi-am oferit-o este un dar

lipsit de valoare faţă de darul pe care mi l-ai făcut tu noaptea aceasta. Mi te-ai dăruit pe tine însăţi şi , în ceea ce mă priveşte , un asemenea dar este de nepreţuit.

Era mai mult decât putea îndura şi , folosindu-se de motivul ouălor care aproape că se ardeau , se desprinse de el pentru a salva micul dejun de la un dezastru.

– Mie îmi este mult prea foame pentru a risca să stric micul dejun pe care tocmai îl pregăteai , minţi ea zâmbindu-i , iar el o lovi în glumă peste nas cu un deget , replicându-i laconic :

– Ziua de azi nu va mai fi stricată de nimic. Nu voi permite asta !

Şi avea dreptate ; ziua fusese perfectă , gândi Imogen , sorbindu-şi şampania , simţind cum o învăluie căldura focului din cămin.

După micul dejun se echipaseră cu hanorace călduroase , ghete şi ieşiseră să se plimbe în peisajul de basm de afară , sfârşind prin a face un om de zăpadă enorm , iar o mică diferenţă în opinie se termină cu o bătaie cu zăpadă. Amândoi erau acoperiţi din cap până-n picioare de zăpadă albă , îngheţată ce atârna de ei în ţurţuri.

Râzând în hohote , alergaseră apoi către casă

ţinându-se de mână ca nişte copii lipsiţi de minte. Imogen se simţise dintr-o dată mai tânără şi mai lipsită de griji decât în toată copilăria ei.

Chiar dacă Alex o va părăsi mâine , în ciuda durerii pe care o va simţi , îi va fi recunoscătoare pentru că îi demonstrase că sentimentele joacă un rol foarte important în viaţă , alături de inteligenţa şi bunul simţ.

Dar micul şi ameninţătorul nor se destrămă repede când Alex hotărî că , după ce vor scăpa de hainele ude , le-ar face bine o baie fierbinte. Împreună desigur.

– Te-ai gândit mult la asta , nu ? îl chestionă ea , foarte serioasă , cu ochii mari. Probabil că gândul de a irosi apa fierbinte pe două băi ţi-a dat ideea asta genială ! mai spuse ea dar nu fu în stare să-şi mascheze zâmbetul care-i înflori pe buze.

Începu să râdă în hohote când el îi răspunse:

– La naiba cu apa irosită , femeie ! Ce mi-a dat mie ideea asta genială a fost dorinţa de a nu-mi irosi nici o clipă departe de tine !

Puţin mai târziu , în timp ce ascultau colinde la radio şi sorbeau din paharele pline cu vin roşu îşi pregătiră cina. Micul şi firavul pui pe care Imogen şi-l cumpărase pentru sine fu dat la o

parte de somonul afumat pe care-l scoase Alex de la congelator şi de plăcintele făcute de Mrs. Hollins.

Alex făcu din nou focul , apoi aşezară masa în salon , lângă focul vesel şi bradul strălucitor ; puseseră o sticlă de şampanie la gheaţă , iar privirile lui îi spuneau lui Imogen cât de încântătoare o găsea în acea seară , aşa încât ştiu că eforturile ei pentru a fi frumoasă nu fuseseră în van. Purta rochia din şifon fumuriu pe care o mai îmbrăcase doar cu ocazia petrecerii de la lansarea colecţiei "Jewels " , iar această toaletă o făcea să pară eterică şi misterioasă.

Ultima surcică trosni , apoi muri în patul de cenuşă şi Alex se ridică , foarte atrăgător în costumul lui negru , întinzându-i o mână :

– Hai în pat , dragostea mea , hai cu mine.

Imogen se ridică în picioare şi fustele îi foşneau în jurul picioarelor ei lungi , asemeni aripilor unui porumbel. Îşi puse mâna într-a lui, dorindu-şi să-i fie totdeauna alături , să-l însoţească totdeauna oriunde i-ar fi cerut să-l urmeze.

*

* *

Iar zilele trecuseră una după alta , se scurseseră asemeni nisipului printre degete.

Imogen făcuse toate aranjamentele pentru petrecerea care urma să fie în acelaşi timp sărbătorirea deschiderii noii agenţii, dar şi a începerii lucrărilor la noul " Devenko's " din Londra.

Lista invitaţilor nu era mare , dar totul trebuia să fie perfect şi fuseseră angajaţi servitori , special pentru această petrecere.

Pierre Vinet şi Stefan Stein urmau să locuiască la hotel până când apartamentul lor era gata , iar Cathy Ames se mutase deja la mătuşa ei , dar avea să doarmă în casa lui Alex în noaptea petrecerii.

Celălalt oaspete care rămânea peste noapte la Kynaston era Tom Fisher , arhitectul şef al noului magazin , care se părea că era un prieten a lui Tolly. Urma să sosească însoţit de soţia sa, Monica.

Toate bune şi frumoase , gândi Imogen , trecând în revistă lista camerelor repartizate oaspeţilor , dar nu i se spusese să o aştepte pe Catrina. Aplecându-se peste umărul ei , Alex o întrebă după ce o sărută pe lobul urechii :

– Probleme , iubito ?

Tocmai se întorsese de la apartamentul de deasupra grajdurilor unde verificase felul în care se desfăşurau reparaţiile şi mirosea frumos a aer curat , reçe.

– Tolly a telefonat în Ajunul Crăciunului şi mi-a spus că va veni şi Catrina la petrecere.

Îşi muşcă buzele ; încă nu ştia cum ar fi trebuit să se simtă la gândul că mâine avea s-o cunoască pe Catrina. Oare desfacerea logodnei se făcuse într-un mod amical , aşa cum spusese Alex ?

– Cu mama ei , Stasia , spuse Alex fără a părea deloc îngrijorat. Care este problema ?

– Camerele , răspunse ea scurt , trecându-şi degetele prin părul pe care îl purtase pe spate toate aceste zile , deoarece Alex o prefera aşa , întrebându-se câte persoane mai aveau să soseas-că , iar ea nu ştia nimic despre ele.

– Ar trebui să fie îndeajuns de multe , spuse el , dezbrăcându-şi haina de piele pe care o aruncă pe masa din bucătărie şi se îndreptă apoi spre locul unde stătea Imogen. Să văd şi eu lista.

O ridică de pe scaun , se aşează în locul ei şi o luă pe genunchi , studiind lista cu un dezinters aparent.

– Ai repartizat câte o cameră pentru Pierre şi

Stein - ar putea sta împreună , într-o cameră cu două paturi. Cathy ar putea sta singură în cameră , Tolly şi familia Fisher rămân acolo unde i-ai pus , iar Catrina şi mama ei vor dormi în camera care a fost a ta. Simplu.

Braţele lui puternice se strânseră în jurul ei şi îşi lipi faţa de gâtul alb , sărutând-o. Imogen spuse acru :

– Şi dacă ele vor dormi în camera mea , eu unde voi dormi?

– Cu mine , desigur. Dinţii lui ascuţiţi o muşcară uşor de lobul urechii. Unde altundeva?

Imogen încremeni , cu răsuflarea tăiată , apoi simţi cum se înroşeşte. Şi , ca şi când i-ar fi simţit starea de spirit , Alex îşi strecură o mână sub puloverul larg , cuprinzându-i un sân. Înainte de a uita totul în valul sălbatic de dorinţă pe care numai el îl putea stârni şi cu atât de puţin efort , îi îndepărtă mâna şi se ridică de pe picioarele lui.

– Am putea să-i rezervăm lui Cathy o cameră la un hotel din Windsor ; cred că nu se va supăra, sugeră ea pe un ton îngheţat , aproape urându-l pentru luminiţele vesele care-i străluciră în priviri. Nu cred că ar fi înţelept să împărţim aceeaşi cameră , nu ? Nu în aceste împrejurări.

– Care împrejurări ?

Acum îi dispăruse orice urmă de amuzament din priviri ; ochii i se îngustară , iar liniile gurii se încordaseră.

– Abia ai rupt logodna cu Catrina. Ce va spune Tolly ? E... , se întrerupse scuturând din cap.

Amândoi ştiau că bătrânul îşi pusese sufletul în această căsătorie ; amândoi ştiau cât de dezamăgit va fi când îşi va vedea visurile spulberate. Dar , dacă şi-ar fi rostit gândurile cu glas tare, Imogen l-ar fi făcut pe Alex să se simtă vinovat. Dar nu părea deloc vinovat ; era furios şi , ridicându-se în picioare strigă :

– Ce naiba are de-a face Tolly cu sentimentele mele faţă de tine ?

Imogen deschise ochii larg , şocată , deoarece se certau din nou şi putu vedea acuzaţia din ochii lui - doar nu cumva mai credea încă că se culcase cu Tolly pentru slujbă şi bani. O , cu siguranţă nu !

– Nimic , negă ea tristă , supărată să creadă că el ar putea gândi urât despre ea. Te iubesc !

– Atunci , la naiba , dovedeşte-mi !

Arăta de parcă ar fi avut de gând s-o lovească , cu dinţii încleştaţi şi , spre marea ei

supărare , simţi cum o năpădesc lacrimile.

N-ar fi putut să creadă niciodată că putea fi atât de slabă şi se ura pentru asta. El era singura persoană în lume care o putea face atât de emotivă. Alex strigă la ea cu ochii îngustaţi :

– Ţi-e ruşine de relaţia dintre noi ?

Ruşine ? Cum ar putea să-i fie ruşine că-l iubeşte , că-şi exprima dragostea pentru el într-un fel atât de natural ? Clătină încet din cap privindu-l în ochi şi-l auzi oftând din adâncul sufletului , când o luă în braţe şi-i spuse ferm :

– Să nu încerci niciodată să ascunzi ce simţim unul pentru celălalt ! Niciodată ! Vreau ca lumea întreagă să ştie că eşti iubita mea şi ar trebui să fii şi tu mândră de dragostea ta.

După aceste cuvinte nici nu se mai puse problema să nu împartă patul cu el. Nu că ar fi dorit să facă altceva , dar fusese îngrijorată de ceea ce ar putra crede Tolly , atât de recent dezamăgit de ruperea logodnei.

Şi , la urma urmelor , raţionă ea în timp ce, alături de Alex primea oaspeţii şi-i conducea spre camerele lor , câţi erau cei care păndeau să vadă cine cu cine împărţea camera ?

Ar fi foarte supărată dacă Tolly va fi furios pe ea , învinuind-o pentru ruperea logodnei. Acum

ştia , din câte îi povestise Alex , că el şi Catrina nu s-ar fi căsătorit niciodată. Durata logodnei lor era o dovadă că fusese de la bun început destinată eşecului.

De fapt , el îi spusese că , încă de la începutul logodnei făcuse un pact cu Catrina , că atunci când el , sau ea , vor dori să se elibereze , să o poată face fără întrebări sau resentimente.

– Ce cameră minunată ! exclamă Monica Fisher când Imogen deschise uşa dormitorului spaţios , decorat în tonuri de bleu şi bleumarin, cu patru ferestre ce dădeau spre grădinile din spatele casei.

Iar soţul ei , Tom , doar cu câţiva ani mai în vârstă decât eleganta sa soţie , puse sacoşa de voiaj pe unul dintre fotolii şi comentă :

– Alex a avut totdeauna un gust nemaipomenit. El este " vinovat " pentru decorarea magazinelor construite în ultimii zece ani şi " creierul " financiar din spatele întregii afaceri.

– De asemenea , are un gust deosebit la femei , continuă Monica zâmbindu-i lui Imogen cu o admiraţie pe care nu încercă s-o ascundă.

Înainte ca ea să mai poată adăuga ceva , Imogen spuse repede :

– Mă bucur că vă place. Ceaiul se va servi în

hol peste o jumătate de oră , şi plecă zâmbind , zâmbetul fiind în totală opoziţie cu sentimentele ei.

Cum naiba aflase despre ea şi Alex ?

Nu sosiseră decât de zece minute , împreună cu Tolly , Stasia şi Catrina. Erau oare atât de evidente sentimentele ei pentru Alex ?

Totuşi , Pierre şi Stefan , care sosiseră împreună în acea dimineaţă , nu dăduseră de înţeles că ar fi simţit ceva, îşi aminti Imogen. Pierre, incorigibil ca de obicei , nu se putuse abţine să nu flirteze cu ea , făcându-l pe Alex să se zburlească la el ! Oare s-ar mai fi mărginit doar la un simplu flirt dacă nu ar fi simţit că Marele Şef şi managerul marii agenţii erau îndrăgostiţi ?

Încercând să alunge norul de gânduri din minte , coborî scările în grabă. Pierre şi Stefan îşi petrecuseră după amiaza trecând în revistă birourile şi apartamentul care le va fi cămin şi probabil că vor întârzia la ceaiul tradiţional englezesc servit de Mrs. Hollins.

Trenul lui Cathy nu sosea decât la ora 5 p.m. şi , deşi Alex se oferise să o aducă de la gară , Imogen se gândi că ar fi fost mult mai bine dacă ar fi mers ea , lăsându-l astfel să stea de vorbă cu tatăl lui , care arăta foarte obosit.

Era total pierdută în gânduri în timp ce

traversa repede holul, verificând dacă focul nu avea nevoie de vreascuri şi aproape că îngheţă de spaimă când simţi că este prinsă de braţ şi auzi un glas rece.

Catrina se strecurase în spatele ei în linişte, ca un şarpe, gândi Imogen, reuşind să-i surâdă.

– Îmi pare rău că te-am speriat , se scuză cealaltă fată cu o voce moale şi înşelătoare , întărind astfel imaginea de şarpe creată de îmbrăcămintea neagră , mulată pe trupul subţire.

Imogen scutură din cap pentru a alunga gândurile nesăbuite. Când sosise , Catrina o tratase cu o aparentă prietenie pe ea , femeia cu care fostul ei logodnic împărţea acum patul.

Între ea şi Alex nu existaseră antagonisme , se purtau unul cu celălalt ca doi vechi prieteni şi Catrina tăifăsuise cu Imogen aproape amical atunci când le fusese prezentată ei şi mamei sale.

– Nu te-am observat , se scuză Imogen. Eram la kilometri depărtare , întrebându-mă cum se va descurca Mrs Hollins cu servirea ceaiului pe care mi-l promite de azi-dimineaţă - pâine prăjită , " Gentlemem's Relish " , biscuiţi fierbinţi englezeşti şi desigur , miere.

Vorbea prea mult şi nu-i stătea în fire , dar strălucirea rece din ochii verzi ai Catrinei o

neliniştea. Nu putea spune exact de ce dar...

– Dacă te poţi desprinde câteva minute de preocupările tale domestice , aş dori să stăm puţin de vorbă , spuse Catrina aproape în şoaptă. Poate în birou ?

Începu să meargă ţinută strâns de braţ de Catrina şi , supărată de felul autoritar în care se purta cu ea , Imogen îşi înfipse călcâiele în covor.

– Poate ceva mai târziu. Mă tem că am foarte multă treabă.

Nu dorea să fie nepoliticoasă dar , ceva din zâmbetul Catrinei îi trimitea fiori de-a lungul spatelui şi , în afară de asta nu-şi putea imagina ce ar avea de discutat cu ea , din moment ce-i fusese prezentată doar cu o jumătate de oră mai devreme.

– Mai târziu ar fi prea târziu , zâmbi misterioasă Catrina. Îmi placi , ştii ? Întotdeauna mi se întâmplă asta , fie să-mi placă , fie să-mi displacă cineva de la prima vedere , spuse ea cu sprâncenele ridicate , mirată parcă să se audă spunând aşa ceva , apoi zâmbi radioasă. Am hotărât că nu pot , nu pot să stau şi să te văd cum suferi. Să văd cum se abuzează de tine. Şi ceea ce-ţi voi spune eu va preveni acest dezastru. Te interesează ?

Capitolul 10

Imogen hotărî că era mai bine să-i facă pe plac, decât să mai piardă timpul contrazicându-se cu ea.

În timp ce mergea alături de Catrina spre bibliotecă, se întrebă dacă aceasta era supărată sau, pur şi simplu, savura dramatismul situaţiei.

Nu mai avu timp să se gândească la cuvintele Catrinei, deoarece, odată ajunsă în încăperea liniştită, plină de cărţi, aceasta închise uşa, se aşeză pe un scaun de piele şi spuse:

– Ia loc. Trebuie să-ţi vorbesc.

– Nu am decât o clipă la dispoziţie, o temperă Imogen. Am o mulţime de lucruri de făcut.

Catrina era foarte stăpână de sine, îşi spuse ea în timp ce făcu ce i se spuse şi luă loc; cu părul ei castaniu-roşcat, pielea albă, cu ochii de un verde straniu, nu ar fi putut trece neobservată

într-o mulţime de oameni şi se întrebă de ce nu se îndrăgostise Alex de ea.

Mândră că Alex se îndrăgostise de ea , Imogen simţi cum i se încălzeşte sufletul şi , cu un zâmbet cald pe buze , se întrebă ce făcea el în acel moment. Probabil că o căuta...

Încă mai zâmbea când Catrina spuse :

– Trebuie să ştii până acum că Alex a fost logodit cu mine. Părinţii noştru au dorit-o din motive de afaceri , înţelegi.

– Da , aşa am auzit şi eu , îşi schimbă Imogen expresia chipului.

Felul în care zâmbise , asemeni unei pisici Cheshire , nu era deloc potrivit cu o discuţie despre o logodnă ruptă , chiar dacă nu fusese decât un aranjament.

– Alex ar fi dorit să se căsătorească imediat cu mine , spuse Catrina zâmbind. Ştii cât de impetuoşi pot fi bărbaţii câteodată. Dar pe atunci eu eram foarte tânără. Voiam să fac o mulţime de lucruri , să văd totul şi nu puteam suporta să fiu legată în lanţuri atât de curând. Şi, cu ajutorul mamei şi tatălui său , am căzut de acord ca logodna să fie una de lungă durată. Ştii, chiar aveam intenţia să mă căsătoresc cu el : e foarte chipeş , bogat şi , într-o bună zi , averile

noastre reunite l-ar fi propulsat în politică.

Imogen se foi uşor în fotoliu încercând să nu pară nerăbdătoare. Într-adevăr , avea foarte multă treabă , iar Catrina o făcea să-şi piardă timpul , dar asta nu era nimic faţă de felul în care Alex , Alex al ei era discutat.

Tocmai era pe cale să spună asta şi căuta o formulă politicoasă când Catrina îşi dădu la o parte de pe faţă masa de păr rebel şi afirmă dramatic :

– În final , am fost nevoită să rup logodna. Ştiu cât de mult l-am rănit , că i-am dezamăgit pe părinţii mei , dar nu am mai putut suporta.

Nu aşa îi povestise Alex , gândi Imogen aproape compătimind-o pe cealaltă fată. Fără îndoială că dorea mx toată lumea să ştie că *ea* fusese cea care rupsese logodna , dar nu putea înţelege de ce Catrina încerca s-o convingă pe *ea* , care din câte putea să ştie , nu era decât colega fostului ei logodnic şi care juca rolul de gazdă.

Şi , numindu-l pe Alex " un bărbat ca ăsta " nu făcuse decât să sară peste cal. O privi dezaprobator pe Catrina :

– Acum chiar că trebuie să plec. Dacă aş fi în locul tău , nu mi-aş face probleme ; sunt

sigură că Alex se va comporta impecabil şi nu te va face să te simţi prost din cauza logodnei rupte.

Într-adevăr , îşi aminti Imogen , văzându-i pe cei doi împreună puţin mai devreme , fusese izbită de atmosfera de prietenie dintre ei.

Se ridică în picioare , dar Catrina o apucă strâns de mână , luând-o prin surprindere , forţând-o să se aşeze din nou şi Imogen îşi înăbuşi tendinţa de a protesta , amintindu-şi că era gazdă.

Dar Catrina păru a vorbi serios când spuse pe un ton sincer.

– Te rog , ascultă-mă ; nu vorbesc ca să mă aflu în treabă , crede-mă. Încet , îi eliberă mâna şi clătină din cap , muşcându-şi buzele. Nu-mi vine uşor să vorbesc , deoarece îi sunt loială lui Alex , spuse ea inspirând din greu. Dar după ce te-am întâlnit nu mai pot păstra tăcerea. Ochii verzi se încruntară. Vreau să spun că , după ce întâlneşti pe cineva despre care ai auzit vorbindu-se , totul pare complet diferit , nu-i aşa ?

Imogen o privi încruntată. Ce auzise Catrina despre ea şi de la cine ? Probabil că Tolly a pomenit-o atunci când discutaseră despre noua agenţie , dar ce rost avea această

conversaţie secretă , dramatică ?

– Nu văd unde vrei să ajungi , spuse ea cu o urmă de nerăbdare în glas , în timp ce Catrina îi zâmbea plină de simpatie.

– Bineînţeles că nu. Lasă-mă să-ţi explic. La începutul logodnei noastre eram puţin înspăimântată de el , dar , după ce m-am maturizat , am refuzat să fiu dominată de el. I-am spus că faptul că-i port inelul nu-i dă dreptul să se culce cu mine şi te asigur că asta nu i-a convenit deloc.

Imogen închise ochii , uluită de neaşteptatul acces de gelozie şi strânse din dinţi. Aşa cum ştia foarte bine , Alex era foarte bine dotat fizic şi nu ar fi ezitat să-şi reclame drepturile de logodnic. Faptul că nu fusese îndrăgostit de Catrina , nu avea o prea mare importanţă. Bărbaţii puteau face sex fără a se implica emoţional. Trebui să-şi amintească că bărbaţii priveau asemenea lucruri dintr-un alt punct de vedere. Şi ar fi fost ciudat dacă Alex ar fi ajuns la 36 de ani fără a fi avut nici o relaţie sexuală.

– Abia după aceea am devenit conştientă de defectele lui. Poate fi fermecător , dar şi îngrozitor. O , nu m-a tratat cu meschinărie ; ştia cât de importantă era căsătoria noastră din punct de vedere financiar , mărturisi ea , dând din

mână. Dar am început să observ cum îi manipulează pe toţi ceilalţi în avantajul lui - asociaţi de afaceri şi alţii. Nu mi-a plăcut ce am văzut şi cred că în acel moment m-am hotărât să nu mă căsătoresc cu el. Am plecat în Bahamas unde prietenii mei au o casă , pentru a putea judeca totul la rece şi în linişte.

Imogen auzea cealaltă varianta a poveştii şi, cu toate acestea , îl credea pe Alex. Aşa trebuia; îl iubea doar ! Iar dragostea însemna şi încredere. Iar ceea ce o făcea pe Catrina atât de insistentă în dorinţa ei de a dovedi că *ea* rupsese logodna, nu era decât mândria rănită.

Dar ceea ce urmă îi dădu peste cap teoria pe care şi-o construise.

– M-am întors la New-York , la mama , hotărâtă să rup cu Alex. Ştiam că fusese pus la cale un Crăciun în familie şi că Alex va fi acolo. I-am spus ce am hotărât şi - se cutremură ea - a fost pur şi simplu furios. În acele momente de furie mi-a spus ce avea de gând să facă.

Îşi coborî pleoapele grele peste ochi ca şi cum i-ar fi fost scârbă de ceea ce avea să spună, iar Imogen îşi simţi inima bătând nebuneşte. Îşi dorea să poate fugi de ceea ce avea să audă, dar trupul nu o ascultă.

– Mi-a spus , şopti Catrina : " Dacă mă părăseşti , atunci nu vei avea nimic împotrivă dacă mă voi întorce în Anglia să pun la punct o afacere neterminată. Este vorba de o tânără inteligentă care a pus ochii pe Tolly. Nu-l voi putea reţine aici prea mult timp , departe de ea, aşa încât voi face ca el să-şi dea singur seama cu cine are de-a face. Am de gând să mă culc cu ea, s-o fac să aibă nevoie de mine ca de droguri. Asta ar trebui să deschidă ochii bătrânului ! Nu am de gând să stau şi să-l privesc făcând aceeaşi greşeală pentru a doua oară. Ar fi trebuit să mă ocup de asta mai de mult , dar nu am ştiut cum s-o fac. Şi mai sunt şi alte motive : în primul rând , mărfurile de mâna a doua nu mă atrag şi în al doilea rând , am ţinut la relaţia dintre noi". Din câte îmi pot aduce aminte acestea au fost vorbele lui.

– E ridicol ! strigă Imogen îmbujorată.

Alex o iubea ; aşa îi spusese. Nu ar fi putut plănui asemenea lucruri.

Sări în picioare. Nu va mai asculta un singur cuvânt din toată otrava asta ; dar , înainte de a fi putut ajunge lângă uşă , Catrina era acolo , sprijinită de lemnul bine lăcuit , cu ochii ei verzi îngrijoraţi.

– Eşti supărată , o compătimi ea. Dar , te rog , gândeşte-te la ce ţi-am spus. Nu a trebuit decât să te privesc pentru a şti că Alex este deja amantul tău. Te foloseşte şi te va izgoni de aici, te va da afară din servici imediat ce şi-a atins obiectivul. De ce crezi că te-a lăsat să locuieşti aici ? Va fi mai uşor să te dea afară decât dacă ai fi locuit în apartamentul companiei. Clătină din cap. Nu ştiu ce a fost între tine şi Tolly sau ce ai sperat că va fi , dar nu meriţi să fii tratată în acest fel. Nu mă gândesc numai la tine , dar şi la Tolly. Mă gândesc ce va face când va afla că eşti amanta lui Alex. E o modalitate prea crudă de a-i demonstra că a fost părăsit pentru un bărbat mai tânăr. Deja este foarte încordat şi obosit , n-ai observat ? Te sfătuiesc să pleci de aici , să-i spui lui Alex că ai terminat cu el înainte ca răul să fie făcut. Va trebui să-ţi pierzi slujba , desigur , dar, oricum Alex intenţiona să te dea afară , aşa încât nu ar fi mai bine să pleci singură ? Tolly ne-a spus că eşti talentată , deci nu va fi greu să-ţi găseşti o altă slujbă !

Mai târziu , Imogen nu reuşi să-şi dea seama cum se îndepărtase de Catrina şi ajunsese la bucătărie. Totul i se părea fără sens când o ajută pe Mrs. Hollins să ducă mult lăudatul ceai în hol.

Nu putea să creadă un cuvânt din ce-i spusese Catrina - nici peste un milion de ani. Nu era decât o pisică urâcioasă care-şi scosese ghiarele!

Ajutând-o pe Mrs. Hollins să servească biscuiţii fierbinţi , nu se putu abţine să nu observe cât de tras la faţă era Tolly. Oare ruperea logodnei îl afectase într-o asemenea măsură ?

Stupida poveste a Catrinei care susţinea că era îngrijorat din cauză că fiul său îi luase amanta , nu putea fi luată în seamă deoarece nu era şi nu fusese niciodată adevărat zvonul pornit de un ziarist tâmpit care nu avusese altceva mai bun de făcut.

Dar nu avu timp să stea de vorbă cu prietenul ei ; era foarte ocupată cu misiunea ei de gazdă , schimbând amabilităţi cu cei doi Fisher , cu mama Catrinei care arăta de parcă ar fi înghiţit o lămâie , glumind cu Pierre şi declarându-se de acord cu Stefan care susţinea că , locuind gratis în apartamentul firmei , putea economisi bani pentru a cumpăra casa mult visată , unde avea s-o aducă şi pe Eva.

Mâna care poposi pe curba şoldului ei în timp ce turna apă fierbinte în ceainicul de argint o făcu să încremenească. Alex. Dacă nu ar fi crezut spusele Catrinei , atunci de ce se

încordase toată pentru a-l respinge ?

Privindu-l peste umăr , încercă să se relaxeze, se sili să zâmbească , dar o cută se formă între ochii lui aurii când o privi. O cunoştea atât de bine !

– Unde ai fost ? o întrebă încet. Te-am căutat.

– Am stat de vorbă cu Catrina.

Ştia că era glacială şi nu era în apele ei , dar nu putea face nimic. Avea nevoie de timp pentru a se gândi la minciunile auzite şi pentru a şi le scoate din cap.

– Te simţi bine ? o întrebă el cu îngrijorare în glas.

– Mă doare puţin capul.

Era imposibil să fie ticălosul diabolic descris de Catrina. De când venise de Crăciun , nu-i arătase decât dragoste şi tandreţe. Mai puţin atunci când se certară dacă vor dormi împreună şi , după sosirea oaspeţilor , îi aminti o voce răutăcioasă.

– Trebuie s-o aduc pe Cathy. Trenul ei soseşte peste zece minute , apoi adăugă doar pentru urechile ei : Abia aştept să se sfârşească ziua asta. Mi-e dor să te ţin în braţe.

Se îndepărtă de ea , scuzându-se faţă de

oaspeţi , iar Imogen îi urmări privirea luptând împotriva presimţirii că îl priveau ieşind din viaţa ei , că nimic nu avea să mai fie la fel.

Dar era o prostie , îşi spuse severă , zâmbind şi tăifăsuind în timp ce umplea ceştile cu ceai. Dacă rămânea singură doar câteva minute , ar putea sorta vorbele Catrinei , să se convingă că nu avea de ce se teme.

Înmânându-i lui Tolly ceaşca cu ceai îi dărui cel mai călduros zâmbet. Acum că-l putea privi cu atenţie îşi dădu seama ce dorise să spună Catrina. Era tras la faţă şi obosit şi cu zece ani mai în vârstă decât atunci când îl văzuse ultima dată.

– Ce mai faci ? îl întrebă blând. Sper că nu ai muncit prea mult în State.

Era umbra bătrânului care fusese atât de hotărât să cumpere locul pentru noul "Devenko's" din Londra , care îşi pusese sufletul în crearea agenţiei. Iar el îi răspunse încercând să-şi recapete vechea bună-dispoziţie.

– Nu începe şi tu ! M-a bătut destul la cap fiul meu ! S-ar părea că voi , cei tineri , aţi pus la cale o conspiraţie ca să mă înlăturaţi de la muncă !

– Dacă ne îngrijorăm , e numai că ţinem

foarte mult la tine, îl replică ea încet , fericită că toţi ceilalţi se adunaseră în jurul Catrinei care îi delecta cu povestiri din Bahamas.

Era prima ocazie de.a sta de vorbă cu vechiul ei prieten , de a descoperi , dacă putea , dacă nu cumva cauza stării proaste a sănătăţii lui nu era ruperea logodnei. Tolly spuse apoi repede :

– Trebuie să-ţi vorbeasc , Imogen. Despre viitorul tău , despre Alex şi o mulţime de alte lucruri importante.

– De ce nu acum ? întrebă ea cu inima frântă.

Oare înţelesese şi el ce se întâmplase între ea şi Alex , îşi dăduse seama că erau amanţi ? Şi , dacă da , o învinuia pe ea pentru destrămarea unei logodne care îl făcuse atât de fericit ?

Dar Tolly ridică din umeri şi spuse :

– Cred că rămâne pentru altă dată , draga mea.

Tom Fisher se desprinse de grupul din jurul Catrinei şi-l întrebă pe Tolly :

– Există vreo şansă ca tu , eu şi Alex să stăm de vorbă înainte de a se convoca o şedinţă cu băieţii de la firma de construcţii angajată pentru noul magazin ? Trebuie să punem la punct câteva lucruri înainte de a începe negocierile.

Deci asta a fost tot , gândi Imogen supărată pentru că pierduse ocazia de a-l lămuri pe Tolly asupra rolului ei în ruperea logodnei dintre fiul său şi Catrina. Alex insistase că rezolvase problema înainte ca ea să-i devină amantă. Îşi amintea foarte clar cât de uşurată se simţea să audă asta. Pentru oricine avea ochi să vadă , Tolly era un om obosit ce avea nevoie de odihnă. Nu era nevoie să convoace şedinţa de lucru în timpul celor câteva zile de vacanţă.

Dar nu avea dreptul să spună nimic şi speră doar ca Alex să facă această sugestie.

Mrs. Hollins strângea serviciul de ceai , mişcându-se plină de importanţă , hotărâtă ca oaspeţii să ştie că , în ciuda personalului angajat, ea era stăpână la bucătărie.

Imogen se ridică s-o ajute , dar atunci Alex se întoarse cu Cathy , iar aerul ei de nerăbdare şi emoţie şi personalitatea ei efervescentă aduse zâmbetul pe buzele tuturor.

— Nu-i aşa că e extraordinar ? O sărută pe Imogen de parcă ar fi fost prietene de când lumea. Abia aştept să încep munca ; noua agenţie este cel mai minunat proiect în care am fost implicată.

Prezentând-o pe Cathy tuturor , arătându-i

apoi camera , îi luă lui Imogen mai mult timp decât îşi imaginase , deoarece aceasta insistase să-i povestească tot ce i se întâmplase de când se despărţiseră la Paris şi sfârşise prin a-i cere părerea asupra rochiei pe care avea s-o poarte la petreceri.

– Crezi că e destul de elegantă ? întrebă ea fluturând mătasea roşie prin faţa lui Imogen. Francezii sunt atât de sofisticaţi , nu ? Nu vreau să arăt ca un şoarece englez de la ţară !

– Dacă porţi asta , vei arăta ca un şoarece de orice altă naţionalitate , râse Imogen. Îi plăcea să fie în compania celeilalte fete iar conversaţia ei uşoară o făcu să uite de propriile sale probleme. Dar , acum nu există decât un francez prin preajmă , ar trebui să presupun că...

– Presupune ! Nu vei greşi ! răspunse Cathy sinceră punând rochia pe uń umeraş. În ultima zi la Paris , Pierre m-a invitat la masă , am fost la cumpărături împreună , apoi am cinat. Ştiu că flirtează cu orice femeie între optsprezece şi optzeci de ani - ştiu asta - dar cu mine a început ceva ce nu-i va fi îngăduit să termine aşa uşor , deşi nu ştie încă !

Simţind că amorezul galic îşi găsise în sfârşit perechea , Imogen se scuză şi plecă.

Coridorul era liniştit , nu se auzea nimic şi , departe de flecăreala terapeutică a lui Cathy simţi că începe s-o doară capul, ca şi cum un milion de gânduri s-ar fi zbătut încercând să scape.

Dând colţul şi îndreptându-se spre scările principale , îl văzu pe Alex ieşind din camera pe care o împărţeau şi simţi cum inima îi tresare în piept. Îi era atât de drag , îl iubea atât de mult! Nu-şi putea permite să creadă ce spusese Catrina.

– Te căutam. Păşi spre ea , luând-o tandru în braţe. Mi-e dor de tine atunci când nu te pot vedea.

Imogen îşi odihni capul ce o durea pe pieptul lui , inspirându-i parfumul tipic masculin, ascultându-i bătăile inimii. Avea atâta nevoie de el , avea nevoie ca el să-i spună că Catrina era o mincinoasă din naştere , că nimeni nu credea un cuvânt din ce spunea.

Dar Imogen trebuia să încerce să înţeleagă ce spusese Catrina şi , dintr-o dată o năpădi un val de greaţă şi se strânse în îmbrăţişarea lui , strângând din dinţi.

– Pari obosită , micuţo , îi spuse el grijuliu şi ea îşi astupă urechile la auzul vocii lui seducătoare şi protestă :

– Sunt bine , dorindu-şi ca el să plece deoarece nu putea gândi logic cu el alături.

– Nu prea pari aşa cum spui.

Mâinile lui îi masau blând umerii , găsind muşchii încordaţi ai gâtului şi atingerea lui , departe de a o relaxa , o făcu să se încordeze cu totul. Privind-o în ochi , Alex îi spuse :

– Încearcă să dormi vreo două ore. Totul e-n regulă cu petrecerea. Mulţi dintre oaspeţi se odihnesc fie în camerele lor, fie în salon , iar Tolly , Fisher şi cu mine avem ceva de discutat în birou.

Vorbele lui îi limpeziră gândurile şi spuse cu o voce mai severă decât intenţionase.

– Credeam că o să renunţaţi la ideea asta - Tolly pare foarte obosit. Ar face mai bine să se odihnească , decât să organizeze şedinţe. Ar trebui să ai mai multă grijă de el.

Imogen îl simţi retrăgându-se , iar trupul i se încordase şi temperatura vocii scăzuse cu câteva grade când spuse :

– Oricine te-ar auzi ar putea crede că te interesează într-un mod deosebit sănătatea tatălui meu , dar , nu te îngrijora ! O să am atâta grijă de el pe cât îmi dă el voie să am. Şi singurul motiv pentru care am fost de acord cu sugestia lui

Fisher să organizăm o şedinţă a fost pentru a-i forţa mâna să permită câinelui să privească iepurele. Avem o companie care se ocupă de construirea şi organizarea magazinelor şi el nu trebuia să facă nimic.

Se îndepărtă de ea şi vorbi pe un ton repezit, în tăcerea grea care învăluia partea de sus a casei.

— Ştiu ce am de făcut. Aşa că fă-mi plăcerea şi lasă-mă s-o fac în felul meu , da ?

Imogen se simţi rău din cauza tensiunii nervoase când intră în camera pe care o împărţea cu Alex şi fugi repede la toaletă exact la timp , înainte de a vărsa tot din ea.

Târându-se înapoi în dormitor şi apoi pe pat, închizând lumina deoarece îi rănea ochii , se gândi nenorocită că trupul ei îi trimitea mesaje despre fapte pe care mintea ei lupta să le ignore.

Vorbele lui îi aduseseră înapoi la neînţelegerile dinainte de a deveni amanţi , nu ?

Nu mai putea ignora cuvintele Catrinei pe care le considerase o grămadă de minciuni.

Întinsă în întuneric , în linişte , reuşi să conştientizeze faptele. Alex îi spusese că o iubeşte , dar cuvintele nu costau nimic şi o făcuse să înţeleagă că nu avea de gând să se

însoare cu ea. Şi , când încercase să-i explice natura relaţiei dintre ea şi Tolly , i-o tăiase cu un " Sigur. Te-am necăjit destul , dar acum totul s-a terminat ".

Dar nu se terminase , iar ea fusese o proastă că nu-şi pledase cauza cu mai multă insistenţă , că nu stăruise ca el s-o asculte.

Se folosise de ea , aşa cum subliniase şi Catrina. Abuzase de ea. O atrăsese în patul lui cu unica intenţie de a-şi salva tatăl de o presupusă târfă. Nu era de mirare că fusese atât de furios când sugerase că ar fi total lipsit de tact să împartă aceeaşi cameră , atât de pe faţă , când Catrina , mama ei şi Tolly se aflau printre oaspeţi !

Când începuse să se arate brusc interesat de ea din punct de vedere sexual , ea se grăbise să ignore motivele care stăteau în spatele ciudatei sale schimbări de atitudine. Ameninţările , oferta de a o cumpăra nu funcţionaseră , aşa încât demonstrase tatălui său că Imogen putea fi a oricărui bărbat , dacă plătea bine...

Deci , îi cunoscuse tot timpul motivele şi , ca o proastă , le ignorase , orbită de dragostea ei prostească.

Regretele nu aveau nici un rost. Trebuia să se

gândească la viitor. Alex intenţiona s-o alunge de la agenţie , din patul şi din casa lui. Dar fusese avertizată şi presupuse că ar trebui să-i mulţumească pentru asta Catrinei. În mintea ei o considerase o mincinoasă , dat inima ei ştiuse adevărul.

Catrina nu avea de unde să afle de presupusa ei relaţie cu Tolly , violenta reacţie a lui Alex când aflase , despre felul în care îi oferise casa , dând altcuiva apartamentul ce-i fusese ei promis. Nu ar fi avut de unde să afle , doar dacă nu-i povestise totul chiar Alex.

Şi asta era ultima şi cea mai puternică dovadă. Tot ce avea ea nevoie să ştie.

Capitolul 11

– Te las eu în staţie , dacă vrei , spuse Cathy trăgând pardesiul pe ea. Trec numai să spun noapte bună băieţilor , făcu ea cu ochiul lui Imogen care zâmbi , apoi replică :

– Mulţumesc , mă scuteşti de un telefon după taxi , apoi o privi pe cealaltă fată cum iese din cameră , îndreptându-se spre celălalt birou.

Totul mersese bine în prima zi la agenţie , chiar dacă fuseseră foarte ocupaţi. Ţinându-şi nasul pe sus , se salvase de întrebări nedorite. Începuse să-şi facă ordine pe birou. O împiedica să se mai fâstâcească atunci când va intra Alex în birou.

Dar nu-şi făcuse apariţia , iar ea îşi puse la loc în sertar demisia bătută la maşină. În clipa în care îşi va face apariţia , avea de gând să i-o dea , dar din moment ce nu se întâlniseră , se

gândi că va trebui s-o pună la poştă.

Perioada stipulată în contract era de trei luni şi , deşi ar fi preferat să fie mai scurtă , cel puţin îi dădea răgazul necesar să-şi găsească o altă slujbă. Nu avea de gând să fie dată afară !

Fusese surprinzător de uşor să plece de la Kynaston , cu 24 de ore în urmă. Folosind telefonul de lângă pat , luase legătura cu o prietenă , o fostă colegă de la " Martin and Sandown " implorând-o să o primească pentru o noapte. Apartamentul lui Jenny era micuţ , dar îi spusese :

– Îţi pot oferi canapeaua. E a ta cât timp doreşti !

Deşi fusese intrigată , nu pusese întrebări , ceea ce fusese foarte bine , deoarece Imogen nu-şi revenise încă , nu se întorsese la ideile ei anterioare care-i spuneau că totul era bine atâta timp cât refuza să accepte relaţii sentimentale în viaţa ei.

Şi dacă cei trei colegi de la Agenţie se întrebaseră de ce dispăruse de la Kynaston în seara petrecerii şi optase să facă naveta la Londra , îşi păstraseră nedumeririle pentru ei.

Cu un alt telefon chemase un taxi ca s-o ducă pe ea şi bagajul făcut în grabă la Jenny , şi nu-i

mai rămăsese decât să scrie un bilet , să-l lase pe pernă , unde îl va găsi Alex , şi să iasă din casă.

Din fericire , nimeni nu fu martor al plecării ei tăcute şi-l alungă din gândurile ei pe Alex şi felul în care o folosise. Cuvintele amare fuseseră rezultatul ultimului spasm de dureri.

" *A fost minunat atât cât a fost , dar eu mă mut ! Tu eşti cel isteţ , aşa încât te las să găseşti tu explicaţia pe care s-o oferi oaspeţilor.* "

Şi-l izgonise din inimă şi , indiferent dacă-l vedea sau nu , nu o mai putea răni.

Atunci de ce , când sună telefonul de pe biroul ei , când ridică receptorul şi-l auzi rostindu-i numele , inima îi tresări dureros în piept , făcând-o să-şi piardă suflul ?

– La telefon , răspunse ea imediat ce-şi reveni , amintindu-şi că nu-l ura , deoarece ura era un sentiment şi ea nu va mai îngădui nici unui asemenea sentiment distructiv s-o răscolească din nou.

– Vin să te iau peste două minute.

Cuvintele erau reci , dar Imogen protestă :

– Nu-ţi pierde timpul ! Nu voi fi aici. În ceea ce te priveşte nici nu mai sunt aici.

Alex spuse :

– Căţea ! pe un ton jos , dar ura lui ajunsese

oricum până la ea. Tolly a fost dus la spital azi dimineaţă. Atac de cord. Am fost cu el toată ziua. Vrea să te vadă. Dacă vrea să te vadă , atunci aşa se va întâmpla. Fii gata să pleci în două minute !

Imogen era şocată când puse receptorul jos şi privea în gol când Cathy reveni în birou , aducând-o la realitate , când îi spuse:

– Sunt gata când eşti tu.

– Mergi înainte , spuse Imogen simţindu-şi gura uscată. Voi pleca cu ultimul tren. Ne vedem dimineaţă.

Nu se putu aduna să explice ce se întâmplase şi abia reuşi să se îmbrace , să-şi încheie haina cu degete tremurânde , încercând să se convingă că Tolly era bine.

Dumnezeule , nu-l lăsa să moară , se rugă ea în linişte , sperând ca nu cumva ruperea logodnei fiului său cu Catrina să nu fie cauza atacului , ca nu ea să fie responsabilă pentru ceea ce i se întâmplase.

Tolly nu avea de unde să ştie despre suspiciunile paranoice ale lui Alex , de planul lui pentru a o discredita. Tolly dorea să-i vorbească despre Alex , despre viitorul ei şi , în acel moment crezuşe că se referea la logodna ruptă. N-ar fi

putut trăi ştiindu-se vinovată pentru ce i s-ar fi întâmplat lui Tolly , chiar dacă ştia că nu era adevărat.

" Cine susţinuse că sentimentele au murit ? Cine ? " se întrebă ea când Alex sosi cu chipul încremenit , obosit. Încă o mai putea mişca , o mai putea face să dorească să-l îmbrăţişeze , să-l sărute , să-l asigure că Tolly va fi bine.

Dar cine era ea ca să facă asta ? Era ultima persoană de a cărei simpatie avea nevoie.

– Cum se simte ? întrebă ea repede în timp ce Alex porni Jaguarul , riscând o privire la profilul cioplit în piatră , mirându-se de impactul pe care-l avea asupra ei.

Emoţiile pe care el le adusese la viaţă nu doreau să moară, iar durerea din suflet era atât pentru ea cât şi pentru suferinţa lui Tolly.

– Bolnav , spuse el întunecat. Apoi , adăugă încruntat : Să nu-mi spui că-ţi pasă ! Nu te cred capabilă să-ţi pese de altceva în afara propriilor tale interese egoiste !

Venind de la el era o gravă acuzaţie şi se văzu nevoită să-şi încleşteze mâinile pe marginea scaunului pentru a nu-l lovi. Nu-şi mai putea controla reacţiile , sentimentele , din cauza lui.

Dacă i-ar fi vorbit , toată ura ar fi ieşit la

suprafaţă alături de amărăciune şi durere. Aşa încât îndură umilinţa , muşcându-şi limba în timp ce maşina alerga de-a lungul străzilor , încălcând limitele de viteză.

Dar Alex continuă muşcător , dornic să o pedepsească :

– Era deja epuizat , iar fuga ta i-a agravat starea. Fie că mă crezi sau nu , dar relaţia dintre noi doi conta pentru el. Din fericire nu a avut de unde să ştie ce cuprindea " scrisoarea ta de dragoste " , altfel până acum ar fi murit.

Sarcasmul îngheţat din vocea lui o făcu pe Imogen să se chircească în scaun.

Remarca lui că relaţia dintre ea şi Alex ar fi contat pentru Tolly părea lispită de sens , dar nu avu timp să descâlcească enigma , deoarece el nu terminase încă.

– Din fericire , e un supravieţuitor şi a văzut cu ochii lui ce poate face epuizarea la vârsta lui. Şi asta este un simplu fapt , nu o încercare de a-ţi uşura vina.

Acum , încetinise , intrând în împrejurimile spitalului , iar Imogen îl repezi , privindu-l rece.

– Nu poţi să mă faci să mă simt vinovată de ce i s-a întâmplat lui Tolly , aşa că nici nu mai încerca !

Alex îşi desfăcu centura de siguranţă şi spuse privind prin parbriz la echipa de prim ajutor.

– Nu încerc. Nu poţi stoarce sânge dintr-o piatră ! Nu ţi-a păsat deloc când m-ai părăsit şi după ce vei frige inima vreunui alt fraier îl vei părăsi şi pe el fără să priveşti înapoi.

Degetele lui loveau ritmic , inconştient volanul , dar în rest părea cioplit în piatră , iar Imogen simţi că inima îi sângerează, deoarece ştia că meritã vorbele grele din partea lui. Făcându-l să creadă că-l părăseşte pentru altcineva fusese singura cale pentru a-l face să sufere aşa cum suferise şi ea.

Dar îi fu dificil să-i suporte dezgustul din glas când îi spuse :

– Toată porcăria aia despre căsătorie nu a fost decât şmecherie , nu ? Adevărul e că nu eşti capabilă să stai cu un bărbat mai mult de o săptămână.

Imogen îşi desfăcu centura şi coborî din maşină. Gura îi era încordată când spuse :

– Pierdem timpul. Spune-mi unde e Tolly şi poţi pleca.

Chiar dacă ultima insultă ar fi fost adevărată, nu mai conta pentru el. Singurul lui scop fusese

să-i demonstreze lui Tolly că era o târfă , dar nu se afla acolo pentru a se certa cu el. Dacă ar fi început şi ea să-i arate faţetele urâte ale caracterului lui , nu s-ar mai fi mişcat de acolo ore întregi !

– Doar câteva minute , o avertiză cineva într-un halat alb , deschizând uşa rezervei unde se afla Tolly , pe un pat înalt , conectat la o mulţime de aparate.

Doar privindu-l , Imogen simţi că îngheaţă. Găsindu-se singură cu bolnavul , nu putu spune dacă persoana care o condusese fusese bărbat sau femeie şi inspiră adânc , apropiindu-se de pat. Tolly deschise ochii cu greu.

– Mulţumesc pentru că ai venit !

– Nu vorbi , îi spuse ea blând , deşi voia să afle de ce dorise să o vadă , dar nu ştia dacă avea voie să vorbească. Voi veni să te văd în fiecare zi , spuse Imogen. Tu , odihneşte-te ca să-ţi revii !

– N-are nici un rost să te învârţi pe aici. Spune-mi doar de ce l-ai părăsit pe fiul meu ! Se întrerupse , luptând pentru aer , apoi spuse cu o urmă de vigoare: Priveşte-mă în ochi şi spune-mi ce i-a mers. La naiba , vreau să ştiu !

Nu cred că ar trebui să discutăm despre

asta. N-ar trebui să te enervezi ! Îţi face rău.

– Să stau aici şi să-mi fac probleme îmi face mult mai rău. Nu a fost ceva serios şi voi scăpa de aparatele astea mâine. Deci , ce n-a mers ? Alex te iubeşte. Nu-l poţi părăsi pur şi simplu. Ştiu că uneori devine imposibil , deci , dacă ţi-a făcut probleme de ce nu mi-ai spune ? Poate că sunt de modă veche , dar trebuie să te măriţi cu el. Mi-a spus că nu vrei , dar eu vreau ca nepoţii mei să fie legitimi !

Era mai rău decât îşi imaginase. Poate că Tolly delira. Credea că vorbeşte cu Catrina ! apoi spuse pe cât de plină de dragoste putea.

– Nu te îngrijora. Alex nu simte nimic pentru mine ; doar se preface.

Nu avea rost să-l supere şi mai tare explicându-i totul.

– Nu se va însura cu mine nici dacă aş avea un milion de dolari în bancă.

– Nu râde de mine , femeie ! zise Tolly atât de tare cât îi permise răsuflarea tăiată. Crezi că fiul meu mă poate minţi ? A venit în State pentru a clarifica totul cu mine. Mi-a spus că la început a crezut că umbli după mine - după bani - şi a sfârşit prin a se îndrăgosti de tine. A rupt logodna cu Catrina şi eu l-am lămurit despre

relaţia dintre noi. Deşi , aşa cum mi-a spus atunci , nu mai conta , deoarece , chiar dacă te doream , nu te puteam avea. Erai a lui ! Atunci a plecat înapoi la Londra având binecuvântarea mea. Mi-a povestit cum te-a reţinut în casa lui şi tot restul. Mi-a promis că te va convinge să te măriţi cu el. Despre asta am vrut să-ţi vorbesc în noaptea când ai fugit. Şi nu te mai uita aşa la mine !

Remarca lui răstită o făcu să-şi dea seama că rămăsese cu gura căscată. O închise repede şi reuşi cu greu să întrebe tremurând din tot corpul.

– Cine i-a povestit Catrinei toate acestea ?

Un lucru era sigur , nu Alex o făcuse , cel puţin nu în felul în care fosta lui logodnică îi povestise.

– Eu. Am zburat împreună cu ea şi Stasia , nu ? Stasia se supărase din cauza desfacerii logodnei. Dar pe mine nu m-a deranjat. Nu l-am văzut pe Alex mai fericit ca atunci când mi-a spus că te iubeşte. Iar eu doresc ca el să fie fericit. Catrina a suportat totul bine , chiar ne-a spus că şi ea întâlnise pe cineva în Bahamas. Le-am spus că tu şi Alex aveţi de gând să mă puneţi la odihnă , iar amândouă s-au distrat copios.

Nu , *ea* nu s-a distrat. Catrina nu găsise

situaţia amuzantă deloc ; pur şi simplu se controlase. Venise pregătită să o despartă de Alex , minţind-o. Imogen se cutremură , privindu-l cu ochii larg deschişi pe Tolly. Cum putuse s-o creadă pe Catrina ? Cum de fusese atât de proastă ?

– Tu şi el sunteţi făcuţi unul pentru celălalt, spuse Tolly. Am ştiut asta de când aţi luat masa cu mine la hotel în seara aceea. Sărbătoream viitorul magazin şi îmi amintesc că gândeam că a pus ochii pe tine şi că următoarea sărbătoare va fi nunta voastră. Aşa că , du-te şi rezolvă neînţelegerile dintre voi !

– Aşa voi face , promise ea şi se ridică. Genunchii îi tremurau , dar reuşi să zâmbească. Ai grijă de tine ; nu mai permit alte şocuri în familie !

Familia , gândi ea închizând uşa. Suna bine. Atât de bine ! Ea nu avusese , practic , o familie şi nu ştiuse cât de mult îi lipseşte.

Şi , cum îl iubea pe Alex şi Alex o iubea pe ea , ar fi format o familie minunată alături de Tolly.

Dar ea stricase totul !

Se sprijini de perete , închizând ochii. Probabil că ucisese dragostea lui Alex , o transformase

în ură prin felul în care îl părăsise. Nu ştia sigur, dar avea să afle curând.

Merse de-a lungul coridorului spre camera de aşteptare , iar inima îi tresări de dragoste şi teamă când îl văzu pe Alex pe unul dintre scaune. Capul lui brunet era aplecat , privea în podea şi, pentru o clipă îl privi , temându-se să se apropie.

Dar el îşi ridică privirile ca şi cum i-ar fi simţit prezenţa , iar lui Imogen îi veni să plângă pentru durerea din ochii lui. Se încruntă şi o întrebă :

– Ce face ?

Imogen dădu din umeri tristă.

– Nu pot spune decât că părea mai puternic, vesel când am plecat. Mergi să-l vezi ?

Dacă mergea , îl va aştepta. Va aştepta totdeauna ocazia de a lămuri totul între ei. Dar va putea învia dragostea ucisă ?

– Nu astă seară. Se ridicase şi luase haina de piele de pe unul din scaune. Odihna îi va face mai bine. Te duc la gară.

Doar atât. Nu dorea să ştie nimic. Nu o dorea în preajma lui. Va trebui însă să-l convingă cumva. Nu fusese mai nervoasă toată viaţa ei şi, umezindu-şi buzele , spuse :

– Putem vorbi ? Cred că trebuie să afli ceva.

Mergând înaintea ei , nu auzise cuvintele murmurate şi se întoarse spre ea , nerăbdător.

– Poftim ? Ai spus ceva ?

Imogen repetă rugămintea şi se simţi foarte prost când el întrebă indiferent :

– Ce ar trebui să aflu ? Am avut o zi lungă şi nu am chef de văicăreli muiereşti şi nu văd ce m-ar putea interesa din ceea ce ai tu de spus.

– Te iubesc , spuse ea fără nici o altă introducere.

Pusă în faţa duşmăniei implacabile , avusese nevoie de mult curaj pentru a spune asta şi nu avea de gând să-şi retragă cuvintele , nici chiar atunci când Alex o privi lung cu o sprânceană ridicată , într-un mod cinic , când se răsti la ea.

– Mă pot descurca şi fără dragostea ta ! De fapt cred că aş putea suporta mult mai uşor ura oricărei alte femei ! Ce n-a mers ? Noul tău amant n-a făcut faţă în pat ?

Plecă brusc , iar Imogen fu nevoită să fugă pentru a ţine pasul cu mersul lui furios. În cele din urmă reuşi să-l prindă de braţ, în timp ce traversa parcarea spitalului pentru a ajunge la maşină. Îşi pierduse suflul şi era roşie la faţă de efort când îi spuse indignată :

– Ştiu ce crezi şi de ce crezi. Dar greşeşti. Şi

pot să-ţi spun de ce , dacă mă vei asculta şi pe mine !

Începu să meargă şi mai repede , dar Imogen se ţinu încăpăţânată după el , cu inima bătându-i nebuneşte de frică , deoarece nu ştia cum să-l facă să o asculte. Într-un târziu , strigă furioasă :

– Totul a început din cauza ta , pentru că ai crezut că umblu după Tolly şi s-a terminat cu un sac de minciuni , pe care mi le-a turnat Catrina !

– Ce minciuni , ce ţi-a spus Catrina ?

Aceasta fu şansa ei , singura pe care o putu obţine şi îi povesti tot ce-i spusese fosta lui logodnică , fără a mai băga de seamă că bătea un vânt aducător de ploaie. Îşi termină povestea plină de speranţă , întrebându-se dacă vorbele ei aveau vreo importanţă pentru el , deoarece chipul îi era încordat , nelăsând să se vadă nici o reacţie.

– Pe atunci totul părea să aibă sens. Dar acum Tolly mi-a spus ceva ce m-a făcut să-mi dau seama că am greşit.

– "Tolly mi-a spus ceva " repetă Alex plin de o amărăciune care îi distruse ei toate speranţele. Nu ţi-a trecut prin cap să stai de vorbă şi cu mine ?

– Nu ai auzit felul în care mi-a vorbit Catrina ? murmură ea plină de tristeţe încercând să se apere.

Alex deschise uşa maşinii şi îi porunci :

– Urcă !

Îl ascultă simţind cum o cuprinde jalea. Spusese tot ce avusese de spus , dar fără nici un rost. Lipsa de încredere pe care o dovedise stricase totul. Când Alex porni motorul , îl întrebă cu ezitare în glas :

– Unde mergem ?

Dacă îi răspundea " la gară " , va începe să plângă , ştia că aşa se va întâmpla , deoarece în acest fel îi va da de înţeles că nu mai avea nici o şansă.

Dar el răspunde inexpresiv :

– Acasă , iar inima ei sări din piept pentru o secundă , înainte de a-şi spune că nu ar fi fost bine să-şi facă speranţe deşarte.

Probabil că , în starea de spirit în care se afla, o ducea înapoi la Kynaston pentru a-şi împacheta hainele pe care le lăsase acolo în seara petrecerii. Iar apoi o va duce cu bagaj cu tot la gară. Sau , şi mai bine , va telefona după un taxi. În mod sigur nu dorea să vadă nici o urmă de a ei în casa lui.

În timpul drumului spre casă nu fu rostit nici un cuvânt. Imogen fusese de părere că ar fi fost mai înţelept să-l lase cufundat în tăcere şi în plus , nu ştia ce i-ar fi putut spune. Spusese totul.

Imogen avea spatele rigid de încordare când se îndreptă spre salon , mergând în faţa lui. Se văzu nevoită să-şi înghită lacrimile când îl văzu îngenunchiat în faţa căminului , încercând să înviioreze focul.

În cameră era cald , încălzirea centrală funcţiona perfect , deoarece lui Alexsander Devenko îi era destinat doar ce era mai bun. Iar această regulă se aplica şi în cazul femeilor , recunoscu Imogen. Ea era excepţia de la regulă. Era plină de defecte , se comportase îngrozitor , îl părăsise chiar în timpul unei petreceri. În mod sigur l-a făcut să pară un prost în ochii celor-lalţi.

Problema era că , odată aduse la viaţă , emoţiile ei deveniseră imposibil de controlat.

Haina ?

Tremurul uneia dintre sprâncenele lui negre era singura mişcare de pe chipul împietrit a lui Alex. Îşi dezbrăcase şi el haina , iar puloverul tricotat şi pantalonii strâmţi nu făceau decât să-i accentueze frumuseţea.

Luptând împotriva impulsului de a i se preda, Imogen spuse rece :

– Nu stau.

Nu o adusese aici decât pentru a-şi strânge hainele rămase şi nu avu de gând să-i cadă la picioare la un singur semn din ochi. Încă mai avea ceva mândrie.

Apoi îi zări furia din priviri când ochii strălucitori aurii şi un muşchi îi tresărea pe maxilar , în timp ce îi scosese haina roşie de lână.

– N-ai să fugi de mine din nou , spuse sigur pe sine , aruncându-i haina alături de cojocul lui pe şezlongul elegant , acoperit cu o cuvertură de brocart. Ai spus că mă iubeşti , spuse cu ochii sclipindu-i primejdioşi. Ce dragoste ar fi aceea care dă crezare la tot ce e mai rău ? Nu cred că vreau să am nimic de a face cu o astfel de dragoste !

Ar fi putut să denigreze orice , dar nu şi dragostea pe care o simţea pentru el , era mult prea de preţ pentru a-i îngădui s-o tragă în mocirlă. Imogen simţi cum se enervează , iar acest fapt nu făcu decât să-i dovedească încă o dată că , ori de câte ori era vorba despre acest bărbat , emoţiile ei o luau razna. Nu dorise ca

această confruntare să se transforme într-un meci, dar nu depindea numai dé ea şi atunci îi răspunse :

– Dar despre dragostea ta ce ai de spus ? Spuneai că te-ai îndrăgostit de mine chiar din prima clipă când m-ai întâlnit , cu toate că pe atunci credeai că nu eram decât o târfă ieftină. A trebuit să ai mărturisirea lui Tolly că nu eram aşa înainte de a-ţi îngădui să pui mâna pe mine!

Nu ştia dacă ceea ce spunea avea vreun sens şi nu-i păsa , dar furia i se transformă în simplă enervare când urmări şocul întipărindu-se pe chipul lui uluit. Dar Alex nu spuse nimic , întorcându-se pe călcâie , după ce o privi nedumerit. Imogen auzi zgomotul făcut de o sticlă ciocnită de un pahar şi când se întoarse spre el , Alex îi întinse un pahar cu coniac turnându-i unul şi pentru el.

– Ai absolută dreptate , îi spuse ridicând paharul într-o urare nerostită , iar în glasul lui , Imogen detectă un soi de emoţie pe care nu o putu numi , dar care îndepărtă şi ultima urmă de furie. Nu judecam situaţia decât din punctul meu de vedere , recunoscu Alex sorbind din coniac şi, privindu-i linia puternică a gâtului , muşchii puternici , Imogen îşi simţi gura uscată , iar

dorința familiară pentru el îi luă foc în trup.

Alex puse paharul jos , încruntându-se :

– Numai Dumnezeu ştie cât de repede eram gata să cred tot ce era mai rău despre tine , chiar dacă eram conştient că începeam să te doresc aşa cum nu mai dorisem vreo altă femeie. Eram gelos pe tatăl meu. Ştiam că nu trebuia decât să te ating ca să iei foc , dar am menţinut distanţa, spunându-mi că vei pleca după bărbatul care va oferi mai mult. Dar dacă vreun alt bărbat îndrăznea să-ţi zâmbească , deveneam sălbatic. Deveneam cu repeziciune un caz clinic de nebun.

Păşi repede de-a lungul camerei , se opri în faţa focului , privindu-l lung câteva momente , apoi o întrebă :

– Mă iubeşti destul ca să mă ierţi pentru asta ?

Ea încuviinţă cu inima prea plină pentru a putea vorbi. Îi va ierta totul lui Alex , totdeauna, atâta timp cât o iubea şi el.

– Vino aici.

Braţele lui deschise o chemau şi Imogen nu ezită nici o clipă , îşi puse capul pe pieptul lui puternic , dar Alex îi prinse bărbia în mână şi-i ridică uşor capul până când ochii li se întâlniră. În privirile lui nu mai exista ura , gândi ea veselă,

descifrând dragostea în adâncimile lor aurii.

– Sunt câteva lucruri pe care ai dreptul să le cunoşti , începu el , vocea sa cu timbru adânc impresionând-o ca întotdeauna.

Dar Imogen nu dorea ca el să vorbească , nu acum , şi-i puse un deget pe buze , depărtându-le uşor pe ale ei într-o timidă invitaţie.

Şi Alex îi zâmbi ca şi cum ar fi ştiut precis ce simţea ea , ca întotdeauna , iar ochii îi sclipiră jucăuşi când o muşcă uşor de buricul degetelor.

– Rectificat. Sunt câteva lucruri pe care *trebuie* să le ştii ! Nu doresc ca tu să ai impresia că am obiceiul de a crede tot ce e mai rău despre o persoană şi de a refuza să ascult propria ei versiune. Îi prinse obrajii în palme. Când am citit articolul despre tine şi Tolly , am intrat în panică. Şi de obicei nu fac aşa ceva , crede-mă !

Imogen îl credea. Avea un caracter puternic şi dacă dorea să vorbească , atunci nu-l va întrerupe până când nu-şi va descărca sufletul complet. Avea timp destul pentru a vizita apoi , în linişte, minunatul ţinut unde cuvintele nu erau necesare.

Tolly a mai păţit ceva asemenător , continuă el calm. Mama a murit când eu nu aveam decât nouă ani şi amândoi am fost zguduiţi. Era

o doamnă în adevăratul sens al cuvântului. Apoi, după şase ani , s-a recăsătorit. Janice era drăguţă , avea pe jumătate vârsta lui şi chiar şi eu mi-am putut da seama ce urmărea. Dar Tolly era orb în ceea ce o privea ; avea nevoie de dragoste şi căsnicie , era flatat deoarece o femeie tânără şi frumoasă îl iubea. Bineînţeles că ea nu îl iubea. Nu-i plăceau decât banii. Au rămas trei ani împreună , timp în care ea s-a culcat în stânga şi-n dreapta...

Imogen nu se putu abţine să nu plângă de indignare. Cum de-l putuse trata cineva într-un asemenea fel pe Tolly ?

Alex continuă :

– Tolly nu a putut să vadă sufletul lacom , urât , din spatele unui ambalaj strălucitor. Toată lumea ştia ce făcea ea şi râdeau de el pe la spate. Nu am putut suporta să-l văd luat în râs ; e un om minunat. I-am spus exact ce avea ea de gând să facă , i-am spus că era un individ orb care refuza să vadă ce-i sărea în ochi. N-am dat dovadă de tact , dar pe atunci nu aveam decât optsprezece ani. Se pregătea să dea o nouă petrecere , îşi aminti Alex , privind spre trecut. M-am dus în camera lui. Ştiam că urma să apară şi un actor de mâna a treia , dar foarte musculos,

cea mai recentă cucerire a mamei mele vitrege şi n-am mai putut ţine pentru mine ceea ce ştiam, ce ştia toată lumea. Aşa încât i-am spus şi lui. Atunci , pentru prima dată , Tolly m-a lovit. Eram mai înalt şi mai puternic decât el ; dar încă mai tremuram şocat când m-am alăturat petrecerii , după o oră. De obicei nu mergeam , pentru că îmi făcea scârbă să văd cum se purta Janice , felul în care chicoteau oaspeţii pentru că Tolly era un prost ! După cum bănuiam , Janice făcea ochi dulci actorului. La început , am încercat să fiu politicos şi l-am rugat să plece , spunându-i şi lui Janice că aş prefera să nu-şi mai etaleze amanţii în faţa tatei şi a musafirilor. Ticălosul mi-a spus " Eşti gelos , puştiule ? Dacă ştii să aştepţi , obţii totul - inclusiv pe mama ta vitregă - când vei mai creşte ! " Atunci am simţit că iadul se dezlănţuie. Nu mă mândresc cu ce am făcut , dar l-am lovit ca un nebun şi a fost nevoie de trei bărbaţi să mă îndepărteze de el. La puţin timp după aceea , Tolly a divorţat de ea şi , pentru un an , a fost un om distrus. Îl priveam cum se prăbuşeşte. Au trecut ani buni până şi-a revenit.

– Iar tu l-ai ajutat , sublinie Imogen uimită de ceea ce tocmai auzise.

– Sper. Şi , când a început să-şi revină la viaţă , în afaceri , şi mi-a sugerat că ar fi bine ca eu şi Catrina să ne logodim , am fost de acord. Cel puţin în principiu. Catrina era foarte tânără şi i se părea foarte amuzant să fie logodită şi , după cum am cerut, dacă în timp de cinci ani nu se va pune problema unei căsătorii, atunci ea va fi eliberată să se îndrăgostească de cine doreşte. Logodna noastră a fost o afacere foarte impersonală.

Nu aşa îi povestise Catrina , dar Imogen nu mai credea o iotă din cuvintele ei. Se cuibări mai adânc în braţele lui Alex şi şopti:

– Mulţumesc pentru că mi-ai povestit. Nu era nevoie.

– Ba da , spuse el hotărât , sărutând-o acolo unde o vână pulsa pe tâmplă. Te va ajuta să înţelegi de ce am intrat în panică atunci când am crezut că se va repeta ce i se întâmplase lui Tolly cu ani în urmă.

– Cu toate acestea , nu ţi-ai cerut încă scuze, spuse ea ridicând capul , trasându-i linia maxilarului cu gura. Nici măcar atunci când ai aflat că nu urmăream să mă căsătoresc cu tatăl tău.

– Am vrut s-o fac , mărturisi el , parcă nesigur. Dar când m-am întors , în Ajun , dorind

Mi-mi cer iertare , erai atât de caldă , atât de frumoasă ! Nu m-am mai putut gândi decât cum să fac să fii a mea. Începuseşi să spui ceva despre nevinovăţia relaţiei tale cu Tolly , dar eram prea laş pentru a te putea asculta. Credeam că , dacă-ţi voi povesti totul , îţi voi aminti cât de urât am gândit despre tine , punându-te alături de căţeaua aia de Janice şi vei fugi de mine.

Protestând vehement , Imogen mărturisi că n-ar fi făcut aşa ceva. Se ridică pe vârful picioarelor şi , luându-l de gât , îl sărută flămândă , simţind cum i se accelerează bătăile inimii. Când se desprinse de ea , arzând de dorinţă , Alex murmură răguşit :

– Spune că mă iubeşti ! Spune că n-ai să mă mai părăseşti niciodată !

Aşa şi făcu , iar şi iar , printre sărutări sălbatice , pline de dorinţă şi când o ridică în braţe , se agăţă de el slăbită , ştiind unde o duce.

Iar el îi declară răguşit :

– Te iubesc mai mult decât viaţa.

Îi spu tot ce avea nevoie să audă , cu o singură excepţie şi , când îl sărută , şopti :

Nu mi-ai cerut niciodată să mă căsătoresc

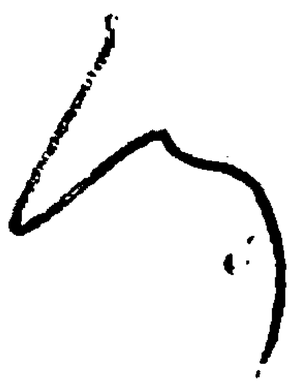
cu tine , iar el chicoti strângând-o şi mai tare în timp ce ieşeau pe uşă , îndreptându-se spre scări.

— Doar pentru că ştiam că eşti contra căsătoriei. Tocmai mă gândeam cum să te conving.

Imogen îi zâmbi privindu-l în ochi , iubindu-l pentru totdeauna:

— Atunci poţi renunţa. Tocmai m-ai convins...

S F Â R Ş I T

Comanda nr. 22
Imprimeria „Ardealul" Cluj